

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Europa-Parlamentet	
	<i>Besvarede skriftlige forespørgsler:</i>	
92/C 78/01	nr. 2173/90 af Salvatore Lima til Kommissionen Om: Drivhuseffekten	1
92/C 78/02	nr. 98/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Forebyggelse af ulykker i hjemmet	1
92/C 78/03	nr. 512/91 af Pierre Bernard-Reymond til Rådet Om: Støtte til de nationale amatørteatersammenslutninger	2
92/C 78/04	nr. 588/91 af Filippos Pierros til Kommissionen Om: Transeuropæiske telekommunikationsnet	2
92/C 78/05	nr. 625/91 af Christopher Jackson til Kommissionen Om: Forslag til direktiv om zoologiske haver	3
92/C 78/06	nr. 709/91 af José Álvarez De Paz til Rådet Om: EF's politik for integration af immigranter	3
92/C 78/07	nr. 756/91 af José Álvarez De Paz til Rådet Om: Den demografiske udvikling i EF og den fremtidige indvandringspolitik	3
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 709/91 og nr. 756/91	3
92/C 78/08	nr. 749/91 af Thomas Maher til Kommissionen Om: Import af kalve	4
92/C 78/09	nr. 902/91 af Mary Banotti til Kommissionen Om: Fællesskabets genbrugssymboler	4

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 78/10	nr. 910/91 af Caroline Jackson til Kommissionen Om: EF-direktivet om luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg	4
92/C 78/11	nr. 918/91 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: EF-fond til finansiering af infrastrukturanlæg i fattige lande	5
92/C 78/12	nr. 938/91 af Marijke Van Hemeldonck til Rådet Om: Forslag til Rådets direktiv om retlig beskyttelse af edb-programmer — retsgrundlaget for artikel 2, stk. 3	5
92/C 78/13	nr. 1108/91 af Jacques Vernier til Kommissionen Om: Iværksættelse af konklusionerne i Gerondeau-rapporten om forbedring af sikkerheden på vejene	6
92/C 78/14	nr. 1143/91 af Carlos Robles Piquer til Kommissionen Om: Sammenslutninger inden for EF's informatikindustri	6
92/C 78/15	nr. 1147/91 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Haven-katastrofen	7
92/C 78/16	nr. 1168/91 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Ekspedition af lastvogne ved de indre grænser	8
92/C 78/17	nr. 1265/91 af Paul Staes til Kommissionen Om: Kanaltunnelen	9
92/C 78/18	nr. 1283/91 af Brigitte Langenhagen til Rådet Om: Autonom suspension af toldsatterne for indførsler af frosne fiskefileter af fiskearterne Alaska-sej og kulmule fra tredjelande til Det Europæiske Fællesskab	9
92/C 78/19	nr. 1317/91 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Informationskontorer i Vilna, Riga og Tallinn	10
92/C 78/20	nr. 1334/91 af José Valverde López, Ria Oomen-Ruijten og Egon Klepsch til Kommissionen Om: Anvendelse af ikke-syreholdigt, ekstra holdbart papir	10
92/C 78/21	nr. 1430/91 af Marie Jepsen til Rådet Om: Gensidig anerkendelse af de af medlemsstaterne udstedte kørekort — ophævelse af ombytningspligt ved flytning til et andet EF-land	11
92/C 78/22	nr. 1433/91 af Freddy Blak til Kommissionen Om: Behov for varedeklarationer af hensyn til allergikere	11
92/C 78/23	nr. 1436/91 af Freddy Blak til Rådet Om: Miljøforurenende firmaers etablering i andre lande	12
92/C 78/24	nr. 1458/91 af Annemarie Goedmakers og Maartje van Putten til Kommissionen Om: Ansøgning om EF-stipendier	12
92/C 78/25	nr. 1495/91 af Marijke Van Hemeldonck til Kommissionen Om: Anvendelse af direktiv 76/464/EØF for så vidt angår meddelte tilladelser	13

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 78/26	nr. 1511/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Et europæisk forum for indvandrere og udvælgelsen af deltagerne	13
92/C 78/27	nr. 1521/91 af Alain Pompidou til Rådet Om: EF-nummerpladen	14
92/C 78/28	nr. 1531/91 af Gerhard Schmid til Kommissionen Om: Handel med donorblod	14
92/C 78/29	nr. 1543/91 af Llewellyn Smith til Kommissionen Om: Konvention om fysiske beskyttelse af nukleare materialer	14
92/C 78/30	nr. 1580/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Støtte til beskyttelse af Marais Poitevin	15
92/C 78/31	nr. 1586/91 af Kenneth Collins til Kommissionen Om: Kommissionens svar til spørgsmål fra medlemmer af Europa-Parlamentet	15
92/C 78/32	nr. 1592/91 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: Sikkerhedssellers anvendelighed til fastspænding af barnestole	16
92/C 78/33	nr. 1618/91 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Bevarelse af munkesælen (Monachus monachus)	16
92/C 78/34	nr. 1648/91 af Winifred Ewing til Kommissionen Om: British Steels lukning af rentable stålværker i Skotland og EF's konkurrencepolitik	16
92/C 78/35	nr. 1659/91 af Niall Andrews til Kommissionen Om: Medlemsstaternes pligt til at underrette Kommissionen om tekniske forskrifter	17
92/C 78/36	nr. 1674/91 af Louis Lauga til Rådet Om: Overholdelse af lovgivningen vedrørende internationale transporter med levende dyr	18
92/C 78/37	nr. 1676/91 af Gérard Monnier-Besombes til Kommissionen Om: Delfinfiskeri i Japan	18
92/C 78/38	nr. 1686/91 af Brian Simpson til Kommissionen Om: Investeringskriterier	19
92/C 78/39	nr. 1705/91 af Marie Jepsen til Kommissionen Om: Foreløbigt forslag til direktiv fra Kommissionen om lavkalorie næringsstofpræparater	19
92/C 78/40	nr. 1724/91 af Alex Smith til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Ansættelseskontrakter for EF-borgere uden for Fællesskabet	19
92/C 78/41	nr. 1732/91 af Herman Verbeek til Kommissionen Om: Handel med beskyttede plante- og dyrearter	20
92/C 78/42	nr. 1739/91 af Madron Seligman til Kommissionen Om: Fare på grund af defekte gasvandvarmere	20
92/C 78/43	nr. 1744/91 af Elio Di Rupo til Rådet Om: Samarbejde på området forældremyndighed og/eller samværsret	21

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 78/44	nr. 1745/91 af Sotiris Kostopoulos til Rådet Om: Nødvendigheden af en fælles politik for våbenindustrien	21
92/C 78/45	nr. 1751/91 af Ursula Braun-Moser til Rådet Om: Erhvervsuddannelse på området alternativ medicin/homøopati	22
92/C 78/46	nr. 1767/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Spredning af landmændenes virksomhed til andre sektorer	22
92/C 78/47	nr. 1769/91 af Miguel Arias Cañete til Kommissionen Om: Import af tun til EF	23
92/C 78/48	nr. 1776/91 af Kenneth Stewart til Kommissionen Om: MIDO-bevillinger til Merseyside (Det Forenede Kongerige)	24
92/C 78/49	nr. 1846/91 af Birgit Bjørnvig til Kommissionen Om: Ødelæggelse af tropiske regnskove i Sarawak	25
92/C 78/50	nr. 1870/91 af Mihail Papayannakis til Kommissionen Om: Beskyttelse af monachus-monachus-sælerne	25
92/C 78/51	nr. 1885/91 af Ian White til Kommissionen Om: Vurdering af miljøvirkningerne	26
92/C 78/52	nr. 1921/91 af George Patterson til Rådet Om: Militærnægttere af samvittighedsgrunde i Grækenland	26
92/C 78/53	nr. 1928/91 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Transeuropæiske net — strukturfondene	27
92/C 78/54	nr. 1929/91 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Høring om strukturfondreformen	27
92/C 78/55	nr. 1959/91 af Mark Killilea til Kommissionen Om: Eksportrestitutioner i forbindelse med eksport af oksekød til Japan	27
92/C 78/56	nr. 1961/91 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Køreskoler	27
92/C 78/57	nr. 1981/91 af Ria Oomen-Ruijten til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktivet om forbrugercredit	28
92/C 78/58	nr. 1992/91 af Dieter Rogalla til Rådet Om: Kontrol ved Fællesskabets interne og eksterne grænser	28
92/C 78/59	nr. 1994/91 af Ernest Glinne til Rådet Om: Bekæmpelse af hvidvaskning af »sorte penge«, som især stammer fra narkotikahandel	29
92/C 78/60	nr. 1998/91 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Uønskede fakturaer og formularer til optagelse i fagbøger, tilsendt fra udlandet	29
92/C 78/61	nr. 2006/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: Deponering af radioaktivt affald ved Sellafield	30

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 78/62	nr. 2013/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: Aftale vedrørende miljø og krig	31
92/C 78/63	nr. 2052/91 af Jessica Larive til Rådet Om: Organdonorer	31
92/C 78/64	nr. 2056/91 af Lyndon Harrison til Kommissionen Om: EF-skakturnering	31
92/C 78/65	nr. 2057/91 af Lyndon Harrison til Kommissionen Om: Skak	31
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2056/91 og nr. 2057/91	32
92/C 78/66	nr. 2082/91 af Lyndon Harrison til Kommissionen Om: Regnskabsaflæggelse for anvendelsen af offentlige midler i Det Forenede Kongerige	32
92/C 78/67	nr. 2105/91 af Ernest Glinne til Rådet Om: Den særlige status som selvstyrende autonomt område, der af Grækenland og Det Europæiske Fællesskab er sikret Athos-bjerget	32
92/C 78/68	nr. 2107/91 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Svig, der medfører tab på EF-budgettet	33
92/C 78/69	nr. 2111/91 af Ernest Glinne til Rådet Om: Problemer som følge af manglende sammenfald mellem Fællesskabets territorium og medlemsstaternes geografiske territorium	33
92/C 78/70	nr. 2112/91 af Christine Crawley til Kommissionen Om: Pensionistkort	34
92/C 78/71	nr. 2122/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: Bortskaffelse af madaffald fra fly	35
92/C 78/72	nr. 2128/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: Racisme og fremmedhad	35
92/C 78/73	nr. 2129/91 af Proinsias De Rossa til Rådet Om: Racisme og fremmedhad	35
92/C 78/74	nr. 2134/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Sociale tabere	35
92/C 78/75	nr. 2138/91 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Gennemskelighed ved tildeling af økonomisk støtte som led i ENVIREG-programmerne	36
92/C 78/76	nr. 2143/91 af Michael Hindley til Kommissionen Om: Eksport af strikvarer fra Hongkong	37
92/C 78/77	nr. 2145/91 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Optrævelse af organisationen Topkapi og kamp mod bagmændene bag leveringen af clandestin tyrkisk arbejdskraft	37

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 78/78	nr. 2146/91 af Ernest Glinne til Rådet Om: Optrævling af organisationen Topkapi og kamp mod bagmændene bag leveringer af clandestin tyrkisk arbejdskraft	38
92/C 78/79	nr. 2148/91 af Ernest Glinne til Rådet Om: Korruption i Den Dominikanske Republik	38
92/C 78/80	nr. 2155/91 af Carmen Diez De Rivera Icaza til Kommissionen Om: Fækalt spildevand fra yachter og lystfartøjer	38
92/C 78/81	nr. 2157/91 af Carmen Diez De Rivera Icaza til Kommissionen Om: Sejler- og søsportsturisme i Middelhavet	39
92/C 78/82	nr. 2206/91 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Kontrol med kildevands kvalitet	39
92/C 78/83	nr. 2207/91 af Kenneth Collins til Kommissionen Om: Fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder	40
92/C 78/84	nr. 2218/91 af Proinsias De Rossa til Kommissionen Om: INTERREG-programmet i Irland	40
92/C 78/85	nr. 2225/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Kommissionen Om: TV-monopol i medlemsstaterne	41
92/C 78/86	nr. 2233/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Rådet Om: Aftaler med de baltiske lande	41
92/C 78/87	nr. 2234/91 af Adriana Ceci til Kommissionen Om: HORIZON-programmer	41
92/C 78/88	nr. 2271/91 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Foranstaltninger til bekæmpelse af skovbrande	42
92/C 78/89	nr. 2308/91 af Jean-Pierre Raffarin til Kommissionen Om: Det europæiske sportsforum	42
92/C 78/90	nr. 2316/91 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Den nederlandske medielovgivning	42
92/C 78/91	nr. 2323/91 af Cristiana Muscardini til Kommissionen Om: Midlertidig løsladelse	43
92/C 78/92	nr. 2341/91 af Ernest Glinne til Rådet Om: »Kernekraftpolitik« over for Centraleuropa	43
92/C 78/93	nr. 2358/91 af David Martin til Rådet Om: Valgprocedure ved valget til Europa-Parlamentet	44
92/C 78/94	nr. 2362/91 af Sérgio Ribeiro og Francis Wurtz til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: Valg af Marokko til varetagelse af formandskabet for Verdenskonferencen om Menneskerettigheder	44
92/C 78/95	nr. 2391/91 af Raymonde Dury til Rådet Om: NGO-ulandsfrivilliges ret til social sikring	45

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 78/96	nr. 2393/91 af Raymonde Dury til Rådet Om: EF-aktion mod drabene på børn i Brasilien	45
92/C 78/97	nr. 2399/91 af Marc Galle til Kommissionen Om: Brugerbetaling i finansinstitutterne i Belgien	46
92/C 78/98	nr. 2403/91 af Sotiris Kostopoulos til Kommissionen Om: Forurening af Det Ægæiske Hav	47
92/C 78/99	nr. 2417/91 af Thomas Maher til Kommissionen Om: Priserne på de vigtigste fødevarer i EFTA-landene	47
92/C 78/100	nr. 2419/91 af Joanna Rønn til Kommissionen Om: Kommissionens forslag til oprettelse af et arbejdsmiljøagentur	48
92/C 78/101	nr. 2422/91 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Antidumpingpolitik i tilknytning til konkurrencepolitik	48
92/C 78/102	nr. 2430/91 af Hans Peters til Kommissionen Om: Gennemførelse af direktiv 83/189/EØF med ændring 88/182/EØF om en informations- procedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter	49
92/C 78/103	nr. 2445/91 af David Martin til Kommissionen Om: EIB og EBRD's politiske rolle	50
92/C 78/104	nr. 2514/91 af Gijs de Vries til Kommissionen Om: Det Rådgivende Udvalg for Konkurrencepolitik	50
92/C 78/105	nr. 2515/91 af Francesco Speroni til Kommissionen Om: Italienske statsborgere som førere af udenlandsk indregistrerede køretøjer i Italien	51
92/C 78/106	nr. 2523/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Rådet Om: Kvinders familiemæssige ansvar	51
92/C 78/107	nr. 2524/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Rådet Om: Kvinders familiemæssige ansvar	51
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2523/91 og nr. 2524/91	51
92/C 78/108	nr. 2525/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Rådet Om: Aftale om beskyttelse af skovene	52
92/C 78/109	nr. 2526/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Rådet Om: Støj i lufthavne	52
92/C 78/110	nr. 2555/91 af Jaak Vandemeulebroucke til Rådet Om: Budgetmidler til oplysningsforanstaltninger i forbindelse med forbrugerbeskyttelse	52
92/C 78/111	nr. 2645/91 af Luigi Vertemati, Franco Iacono, Pierre Carniti, Nereo Laroni, Maria Magnani Noya og Vincenzo Mattina til Rådet Om: Immigration og racisme	53
92/C 78/112	nr. 2664/91 af Hugh McMahon til Rådet Om: Socialpagten	54

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
92/C 78/113	nr. 3111/91 af Yves Verwaerde til Rådet Om: Kortfattet referat af Rådets samling den 6. november 1991 (socialministrene)	54
	Samlet svar på skriftlig forespørgsel nr. 2664/91 og nr. 3111/91	54
92/C 78/114	nr. 2682/91 af Gerardo Fernández-Albor til Rådet Om: Mildere straffe til kvinder, der har slået deres ægtemænd ihjel	54
92/C 78/115	nr. 2688/91 af Carlos Robles Piquer til Rådet Om: »Indvielser« af nybegyndere som strafbar handling	55
92/C 78/116	nr. 2707/91 af Brigitte Ernst de la Graete til Rådet Om: Import af kød fra USA til EF	55
92/C 78/117	nr. 2709/91 af Martine Lehideux til Rådet Om: Spredning af AIDS-smitte ved blodtransfusion	55
92/C 78/118	nr. 2716/91 af Herman Verbeek til Rådet Om: Landbrugshandelsforhandlinger og miljøet	56
92/C 78/119	nr. 2727/91 af John Cushnahan til Rådet Om: Økonomisk overskudsdeling	56
92/C 78/120	nr. 2736/91 af Sotiris Kostopoulos til Det Europæiske Politiske Samarbejde Om: EF-borgernes stemmeret	57
92/C 78/121	nr. 2789/91 af Freddy Blak til Rådet Om: Dødsfald blandt alkoholikere og rygere	57
92/C 78/122	nr. 2855/91 af Ernest Glinne til Rådet Om: Narkotikahandel med basis i Den Dominikanske Republik	57
92/C 78/123	nr. 2858/91 af Ernest Glinne til Rådet Om: Truende økologisk katastrofe i områderne på den mellemamerikanske Stillehavskyst	58
92/C 78/124	nr. 3013/91 af Victor Manuel Arbeloa Muru til Rådet Om: Harmonisering af asylpolitikken	59
92/C 78/125	nr. 3053/91 af Carles-Alfred Gasòliba I Böhm til Rådet Om: Optagelse af katalansk i Lingua-programmet	59
92/C 78/126	nr. 3129/91 af Adrien Zeller til Rådet Om: Istanbul-konventionen om konkurstilfælde	59

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGLER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 2173/90

af Salvatore Lima (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1990)

(92/C 78/01)

Om: Drivhuseffekten

1. Har Kommissionen kendskab til resultaterne af Erice-konferencen i august 1990 om drivhuseffekten og 300 videnskabsmænds rapport, som blev drøftet ved denne lejlighed?

2. Kan Kommissionen oplyse, hvor mange målestationer der findes (og hvor de er beliggende), som hovedsagelig beskæftiger sig med drivhuseffekten (anhydrid kulstof, metan, kuldioxid og klorfluorkarbid)?

3. Er Kommissionen villig til at deltage i og med egne midler støtte det verdensomspændende overvågningsprojekt, som en gruppe på tolv videnskabsmænd (heriblandt to Nobel-pristagere) er ved at udarbejde under ledelse af lederen af World Lab, prof. Antonino Zichichi?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi

(6. september 1991)

1. Kommissionen er underrettet om seminariet om drivhuseffekten, der blev afholdt i Erice, og anser resultaterne heraf for et nyttigt og interessant bidrag til den igangværende debat om den forudselige klimaændring og følgerne heraf.

2. Kommissionen har siden 1980 haft et forskningsprogram inden for klimatologi og har i dette tiår kunnet foretage regelmæssige ajourføringer af de foreliggende

resultater i samarbejde med videnskabsfolk fra hele verden. F.eks. kom det europæiske bidrag til de tre sammenfattende rapporter fra den mellemstatslige gruppe om klimæændring (Verdensklimakonferencen, Genève, fra 29. oktober til 7. november 1990) for en stor del fra forskere, der deltog i dette EF-forskningsprogram. De af de europæiske forskeres indsamlede data falder stort set sammen med dem, som videnskabsfolk fra hele verden har samlet.

De fleste målestationer i verden henhører under de nationale meteorologiske institutter eller afhænger heraf. En fuldstændig fortegnelse herover vil blive meddelt, så snart den foreligger.

3. Rådet har for nylig (den 6. juni 1991) vedtaget et nyt forskningsprogram på miljøområdet. Så snart indkaldelsen af forslag er blevet offentliggjort, vil det af professor Zichichi ledede projekt om global overvågning kunne forelægges som forskningsforslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 98/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(11. februar 1991)

(92/C 78/02)

Om: Forebyggelse af ulykker i hjemmet

Hvorledes har Kommissionen til hensigt at gå frem i forbindelse med forebyggelse af ulykker i hjemmet, som er årsag til flere dødsfald end trafikulykker, og som rammer et meget stort antal børn. Hvilke konklusioner har Jimenez-Betran draget af sin deltagelse for Kommissionen i kollokviet om »ulykker i hjemmet og børn« afholdt af den europæiske klub inden for rammerne af MEDEC 90?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(22. november 1991)

Kollokviet, som det ærede medlem henviser til, bekræfter hvor mange aspekter området forbrugersikkerhed har.

Kommissionen er klar over, at ulykker i hjemmet rammer et stort antal børn og ofte er meget alvorlige, og den gør sit bedste for at løse de mange problemer, disse ulykker rejser.

Kommissionen er af den opfattelse, at forebyggelsen af disse ulykker og en effektiv politik inden for forbrugersikkerhed kræver en række forholdsregler og initiativer, der alt efter tilfældet henhører direkte under enten medlemsstaternes eller Fællesskabets kompetence.

Disse initiativer bør ikke begrænses til vedtagelsen af lovbestemmelser, selv om disse naturligvis er grundlæggende elementer, men bør ligeledes omfatte organisering og generel oplysning af forbrugerne, på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 512/91

af Pierre Bernard-Reymond (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(26. marts 1991)

(92/C 78/03)

Om: Støtte til de nationale amatørteatersammenslutninger

I betragtning af, at der som led i opbygningen af det europæiske kulturliv frem til 1992 er fastsat et program for det audiovisuelle område, finder Rådet det da ikke ligeledes nødvendigt, at teaterlivet og navnlig amatørteatrene kommer med i den europæiske udvikling?

Denne udvikling kunne fremmes gennem finansiel støtte til de nationale sammenslutninger og ved at opmuntre dem til at indgå i en sammenslutning af amatørteatre.

Svar

(4. marts 1992)

Rådet og kulturministrene vedtog i en resolution af 24. november 1991 ⁽¹⁾ om europæiske kulturelle net »at tilskynde til, at kulturelle organisationer i deres lande delta-ger aktivt i det ikke-statslige samarbejde i Europa.«

Kulturministrene har i øvrigt allerede i en resolution af 7. juni 1991 ⁽²⁾ om udvikling af teatret i Europa tilkend-

givet »vilje til at fremme teatret i Europa og styrke dets europæiske dimension« ved i fællesskab at overveje en række foranstaltninger på området.

⁽¹⁾ EFT nr. C 314 af 5. 12. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. C 188 af 19. 7. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 588/91

af Filippos Pierros (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. marts 1991)

(92/C 78/04)

Om: Transeuropæiske telekommunikationsnet

Ved udgangen af 1989 (Det Europæiske Råd i december 1989 i Strasbourg) blev der taget et særligt betydningsfuldt initiativ hvorved gennemførelsen af det indre marked og den økonomiske og sociale samhørighed kædes sammen med skabelsen af den nødvendige infrastruktur bl.a. inden for transeuropæiske telekommunikationsnet med det formål at etablere forbindelse mellem EF's randområder og centrum.

Kommissionen er allerede ved at udarbejde forslag og træffe foranstaltninger i denne retning. Selv om der allerede er sket fremskridt på dette område, er det fortsat uvist og uklart, hvorledes disse net skal finansieres.

Kan Kommissionen redegøre for sine standpunkter og meddele, om den agter at stille andre nødvendige fællesskabsmidler til rådighed med henblik på gennemførelse af dette ambitiøse initiativ ud over dem, der allerede er stillet til rådighed, og dem, der hidrører fra private initiativer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(8. januar 1992)

Spørgsmålet om transeuropæiske net er behandlet i en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet fra Kommissionen ⁽¹⁾. Meddelelsen er for øjeblikket til behandling i Rådet og i Europa-Parlamentet (Det Økonomiske og Sociale Udvalg har for nylig afgivet udtalelse). Spørgsmålet om finansiering af de transeuropæiske net er et centralt punkt i drøftelserne, da den kan være såvel privat som offentlig, og der eventuel kan blive tale om EF-finansiering. Med hensyn til EF-finansiering på grundlag af budgetmidler er det EF's budgetmyndigheder, der kan træffe beslutning om, hvorvidt der skal afsættes nye midler til etablering af net.

Som nævnt i meddelelsen vil Kommissionen fremsætte forslag herom.

I øvrigt har Kommissionen på Regeringskonferencen om Den Politiske Union indføjet et kapitel om transeuropæiske net i EØF-Traktaten.

På kortere sigt skal transeuropæiske telekommunikationsnet finansieres ved hjælp af de instrumenter, f.eks. INSIS- eller CADDIA-programmerne, eller ved hjælp af de instrumenter, der er under drøftelse, som f.eks. det særlige program vedrørende telematiksystemer på områder af almen interesse i rammeprogrammet for forskning og udvikling fra april 1990, hvori der er fastsat et budget på 380 mio. ecu. Også strukturfondene tilbyder i henhold til gældende forordninger medlemsstaterne finansieringsmuligheder i de støtteberettigede områder. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling skal anvende over 1,1 mia. ecu (i henhold til fællesskabsstøtterammerne, herunder STAR) til finansiering af telekommunikationsinfrastruktur i perioden fra 1989 til 1993 i de regioner, der falder ind under mål nr. 1, heraf 345 mio. ecu i Grækenland.

Dertil kommer de to programmer STAR og TELEMATIQUE, der også finansieres af EFRU. Formålet med programmerne er at fremme anvendelsen af avancerede telekommunikationstjenester i tilbagestående regioner i EF (regioner, der falder ind under mål nr. 1).

(¹) Dok. KOM(90) 585 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 625/91

af Christopher Jackson (ED)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. april 1991)

(92/C 78/05)

Om: Forslag til direktiv om zoologiske haver

Kan Kommissionen give en forklaring på, hvorfor den endnu ikke har fremsat forslag om et direktiv om zoologiske haver?

Drøfter Kommissionen stadig sagen, og hvornår vil direktivforslaget i bekræftende fald foreligge?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(12. september 1991)

Kommissionen har for nyligt vedtaget et udkast til direktiv (¹) om mindstekrav til dyrehold i zoologiske haver.

(¹) Dok. KOM(91) 177 endelig udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 709/91

af José Álvarez De Paz (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(19. april 1991)

(92/C 78/06)

Om: EF's politik for integration af immigranter

Hvilke konklusioner er den ekspertgruppe, som beskæftiger sig med integrationen af indvandrere, nået frem til? Findes der en tidsplan for EF's foranstaltninger på dette område?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 756/91

af José Álvarez De Paz (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(23. april 1991)

(92/C 78/07)

Om: Den demografiske udvikling i EF og den fremtidige indvandringspolitik

Det Europæiske Råd den 14. og 15. december 1990 i Rom forelagde en meddelelse om befolkningsproblemer, navnlig i forbindelse med indvandringen fra den sydlige og østlige del af Middelhavsområdet, nedgangen i befolkningstallet, familie- og ældrepolitik samt krisen inden for de generelle pensions- og aldersomsordninger.

Kan Rådet gøre rede for det konkrete indhold i omtalte meddelelse samt for de foranstaltninger, det agter at træffe for at mindske og opveje eventuelle skævheder på disse områder?

Samlet svar

på skriftlig forespørgsel nr. 709/91 og nr. 756/91

(17. februar 1992)

På sit møde i Strasbourg udtrykte Det Europæiske Råd ønske om, at der blev udarbejdet en oversigt over de nationale holdninger med hensyn til indvandring med henblik på at forberede en drøftelse om dette spørgsmål i Rådet (almindelige anliggender). Denne drøftelse fandt sted den 4. december 1990.

På sit møde i Rom i december 1990 noterede Det Europæiske Råd sig rapporterne om indvandring, og det anmodede Rådet (almindelige anliggender) og Kommissionen om at undersøge, hvilke foranstaltninger og aktioner der ville være mest hensigtsmæssige for så vidt angår

bistand til udvandringslandene, indrejsebetingelser og støtte til social integration under hensyn navnlig til behovet for en harmoniseret politik vedrørende asylret.

Endelig mærkede Det Europæiske Råd på mødet i Maastricht sig de rapporter om indvandring og asyl, som ministrene med ansvar for indvandring havde udarbejdet på dets opfordring. Det anså disse rapporter for at udgøre et egnet grundlag for de foranstaltninger, der skal iværksættes på disse områder.

Det gav sin tilslutning til det fastlagte arbejdsprogram og de fastlagte tidsplaner og opfordrede ministrene med ansvar for indvandring til at gennemføre disse.

Det udkast til en traktat om Den Politiske Union, som Det Europæiske Råd godkendte i Maastricht, indeholder i øvrigt bestemmelser, som gør det muligt at overføre visse emner fra det mellemstatslige samarbejde til Fællesskabets kompetenceområde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 749/91

af **Thomas Maher (LDR)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(23. april 1991)

(92/C 78/08)

Om: Import af kalve

Kan Kommissionen oplyse antallet af mindre end to måneder gamle kalve importeret af Fællesskabet i de sidste 18 måneder, dvs. siden oktober 1989?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Ray Mac Sharry**

(25. oktober 1991)

Ved toldtarifieringen ifølge det harmoniserede system adskilles kalve fra voksne dyr ud fra deres vægt (under og over 220 kg). Kommissionen har derfor ikke særskilte oplysninger om kalvenes alder på tidspunktet for deres indførsel til Fællesskabet.

I betragtning af de eksisterende handelsmønstre på dette område såvel som disse dyrs gennemsnitsvægt kan det imidlertid skønnes, at antallet af indførte kalve, hvis vægt var højst ca. 60 kg har været:

oktober — december 1989:	53 000 kalve
januar — december 1990:	850 000 kalve
januar — marts 1991:	200 768 kalve

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 902/91

af **Mary Banotti (PPE)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(8. maj 1991)

(92/C 78/09)

Om: Fællesskabets genbrugssymboler

Er Kommissionen rede til at indføre et EF-mærknings-system, som vil give forbrugerne oplysninger om, hvorvidt produkter kan genanvendes, og hvorledes disse produkters emballage skal behandles med henblik på at øge genbruget i EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Carlo Ripa di Meana**

(27. november 1991)

I februar 1991 fremsatte Kommissionen forslag til Rådets forordning om en EF-ordning for tildeling af øko-mærker.

For at kunne komme i betragtning skal et produkt evalueres fra »vugge til grav«, og spørgsmålet om, hvorvidt produktet kan genanvendes, kunne eventuelt være et af de kriterier, som skal opfyldes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 910/91

af **Caroline Jackson (ED)**

til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(15. maj 1991)

(92/C 78/10)

Om: EF-direktivet om luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg

Ifølge artikel 3, stk. 1, i direktiv 88/609/EØF⁽¹⁾ skulle medlemsstaterne inden den 1. juli 1990 udarbejde programmer med henblik på en gradvis nedsættelse af de samlede årlige emissioner fra store fyringsanlæg. Disse skulle bl.a. omfatte tidsplaner og de nærmere bestemmelser for iværksættelsen. Ifølge artikel 16 skulle medlemsstaterne senest den 31. december 1990 underrette Kommissionen om disse programmer.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater, der pr. 31. december 1990 ikke havde underrettet den om deres programmer, og hvilke, der stadig ikke har gjort det?

⁽¹⁾ EFT nr. L 336 af 7. 12. 1988, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(27. november 1991)

Kommissionen modtog det tyske, franske, portugisiske, nederlandske og danske program til nedsættelse af de samlede årlige emissioner fra store fyringsanlæg inden den 31. december 1990. Det Forenede Kongerige fremsendte et programudkast til Kommissionen inden fristens udløb.

Luxembourg, Irland, Italien, Spanien og Grækenland har endnu ikke indsendt deres programmer til Kommissionen.

Belgien har ansøgt om udsættelse, hvilket Kommissionen har bevilget.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 918/91

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(15. maj 1991)

(92/C 78/11)

Om: EF-fond til finansiering af infrastrukturanlæg i fattige lande

Den spanske regerings beslutning om, at den indtil næste år ikke vil træffe nogen som helst afgørelse om, hvilken spansk jernbanelinje der først skal forbindes med den franske grænse og dermed med det europæiske TGV-net, rejser på ny spørgsmålet om, hvorvidt Fællesskabet vil acceptere forslaget om oprettelse af en særlig fond i 1992 til finansiering af de store infrastrukturprojekter af europæisk interesse i Fællesskabets fattige lande.

Kløften mellem de rige og de fattige landes holdning til spørgsmålet har fået de berørte regeringer til at tøve med planlægningen af de pågældende infrastrukturanlæg, idet man under alle omstændigheder først vil afvente Fællesskabets stillingtagen til oprettelsen af en sådan fond.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den stiller sig til spørgsmålet om oprettelse af en sådan EF-fond, samt om den kan udvirke, at Fællesskabet træffer en — positiv eller negativ — afgørelse herom i løbet af regnskabsåret 1992?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(3. december 1991)

Oprettelse af specielle fonde til finansieringen af store transportinfrastrukturer af fællesskabsinteresse er et af de spørgsmål, som Kommissionen undersøger med henblik på udvikling af transportpolitikken.

Efter at have konstateret de mangler, der findes ved finansieringen af det store kommunikationsnet, og den deraf direkte følgende risiko for krise for Fællesskabet, har en gruppe af uafhængige eksperter under fælles ledelse af Smit-Kroes og Edgar Pisani forelagt resultatet af deres overvejelser for Kommissionen, og de går i retning af at oprette en sådan organisme.

Kommissionen forbeholder sig at tage stilling til et sådant forslag i forbindelse med en hvidbog om den fælles transportpolitik, som vil blive offentliggjort i slutningen af 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 938/91

af Marijke Van Hemeldonck (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(15. maj 1991)

(92/C 78/12)

Om: Forslag til Rådets direktiv om retlig beskyttelse af edb-programmer — retsgrundlaget for artikel 2, stk. 3

Som retsgrundlag for ovennævnte direktivforslag (KOM(90) 0509 endelig udg.) (1) angives artikel 100 A i EØF-Traktaten.

Artikel 2, stk. 3 i dette forslag indeholder imidlertid en bestemmelse, som tilsyneladende falder ind under artikel 100 A, stk. 2.

1. Er Rådet af den opfattelse, at Traktatens artikel 100 A, stk. 2 finder anvendelse på artikel 2, stk. 3 i dette direktivforslag?
2. Hvilke slutninger drager Rådet i bekræftende fald med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt dette direktiv skal vedtages enstemmigt eller med et kvalificeret flertal?
3. Med hvilket flertal skal et direktivforslag i almindelighed vedtages hvis det indeholder bestemmelser, som både henhører under artikel 100 A, stk. 1 og artikel 100 A, stk. 2? Kan det i påkommende tilfælde egentlig være tilstrækkeligt med en simpel henvisning til artikel 100 A som retsgrundlag, eller skal retsgrundlaget specificeres yderligere?

(1) EFT nr. C 320 af 20. 12. 1990, s. 22.

Svar

(4. marts 1992)

1 og 2. Rådet er af den opfattelse, at direktivet om retlig beskyttelse af edb-programmer, som det vedtog den 14. maj 1991 (1), ikke er omfattet af den undtagelse, der er indeholdt i Traktatens artikel 100 A, stk. 2. Det er derfor helt korrekt, at direktivet er vedtaget på grundlag af artikel 100 A.

3. Direktivforslag, der forelægges Rådet, bør i hvert enkelt tilfælde behandles under hensyn til dets formål og indhold, så det kan afgøres, på hvilket retsgrundlag det skal vedtages ifølge Traktatens bestemmelser og Domstolens retspraksis.

(¹) EFT nr. L 122 af 17. 5. 1991, s. 42.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1108/91

af Jacques Vernier (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 78/13)

Om: Iværksættelse af konklusionerne i Gerondeau-rapporten om forbedring af sikkerheden på vejene

Hvert år medfører trafikulykker et sandt blodbad i Fællesskabet: 50 000 døde og mere end 1,5 mio. kvæstede. De økonomiske tab som følge heraf anslås til 70 mia. ecu.

I en ny rapport, som på Kommissionens anmodning er blevet udarbejdet af en ekspertgruppe under ledelse af Gerondeau, anbefales forskellige foranstaltninger, som ifølge forfatterne skal gøre det muligt at nedsætte antallet af dræbte og alvorligt kvæstede med 20—30% frem til år 2000.

Blandt de foreslåede foranstaltninger er en harmonisering af hastighedsgrænserne på alle veje, en begrænsning af alkoholpromillen til 0,5, harmonisering af visse former for sikkerhedsudstyr i køretøjerne samt mere generelt en mere omfattende udveksling af erfaringer mellem de nationale myndigheder.

1. Vil Kommissionen forelægge et program til iværksættelse af konklusionerne i denne rapport?
2. Vil den i forlængelse heraf forpligte sig til regelmæssigt at underrette Parlamentet om, hvordan arbejdet skrider frem?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert

(26. september 1991)

1. Den rapport, som det ærede medlem henviser til, er en undersøgelse bestilt af Kommissionen, som udgør grundlaget for en ny strategi og et nyt program, der skal iværksættes med henblik på at udvikle en europæisk færdselssikkerhedspolitik.

2. Kommissionen planlægger at foretage en grundig gennemgang af denne rapport, sandsynligvis ved at oprette en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, der skal definere målene for dette program, samt fastlægge, hvorledes programmet kan gennemføres.

Resultaterne af dette arbejde vil blive forelagt i en beretning til Rådet inden udgangen af dette år.

Det ærede medlem kan være sikker på, at Parlamentet vil blive holdt underrettet og få tilsendt konklusionerne af den eventuelle beretning, der udarbejdes efter afslutningen af dette arbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1143/91

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 78/14)

Om: Sammenslutninger inden for EF's informatikindustri

Europa-Parlamentets kollokvium om en fælles strategi med hensyn til industrikomponenter har igen fremhævet den dobbelte sandhed, at den europæiske informatikindustri ikke er tilstrækkelig stor og at den fælles F&U-politik savner støtte fra en eventuel fælles industripolitik.

Kommissionens næstformand, Pandolfi, har udtrykt sin glæde over, at der nu omsider tales om én enkel europæisk virksomhed til fremstilling af halvledere (Le Monde af 25. april 1991) og den franske minister Paul Quilès har opfordret til oprettelse af et europæisk agentur for elektronikindustrien (Le Monde af 26. april 1991). Få dage senere traf Rådet forberedelser med henblik på at muliggøre samarbejdsaftaler mellem EF's vigtigste virksomheder inden for denne sektor.

Kan Kommissionen oplyse, om dette er indledningen til en styrkelse af samarbejdet eller en sammenslutningsproces? Hvilken rolle tildeles aktionærerne og de offentlige myndigheder i denne udvikling, der skal sikre, at der inden for denne sektor opnås en størrelsesorden, der gør det muligt for Europa at deltage effektivt i konkurrencen på verdensmarkedet? Mener Kommissionen, at den europæiske informatikindustri efter en koncentrationsproces hovedsageligt skal være på private hænder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Filippo Maria Pandolfi

(30. september 1991)

På verdensplan er elektronikindustrien og specielt halvledersektoren i færd med at undergå hurtige og dybtgående

strukturændringer, som fører til en generel forøgelse i graden af markedsconcentration. Ifølge EIC (Electronics International Corporation) var 35 % af verdensproduktionen af halvledere koncentreret på fem firmaer i 1990. I mere specifikke markedsområder er denne concentration endog endnu højere (65 % af den samlede produktion af DRAMs (Dynamic Access Memory) var koncentreret på fem firmaer, og 54 % af ASICS (Applications Specific Integrated Circuits) på kun fire firmaer⁽¹⁾). Kombinationen af intensiverede F&U-betræbelser og en stadig kortere forventet levetid for hver ny halvledergeneration bevirker, at der kræves stedse større fabrikker for at opnå en rentabel produktion.

Det er nu almindeligt accepteret, at tærskelværdien for en profitabel produktion i halvlederindustrien ligger på omkring 5 % af verdensmarkedet. Teknologisk og økonomisk konkurrence på disse markeder gør det nødvendigt at være i besiddelse af flere forskellige teknologiske færdigheder og supplerende knowhow samt en minimumsmarkedsandel for at dække de med produktionen forbundne risici og omkostninger. Det er vanskeligt at opnå alt dette inden for et enkelt firma, og halvlederfirmaerne tyr derfor i stigende grad til forskellige former for strategiske alliancer.

Hvor det er hensigtsmæssigt, har Det Europæiske Fællesskab anvendt samarbejde for at søge at overvinde vanskeligheder af denne art inden for F&U, forudsat at dette ikke udelukkede effektiv konkurrence. For så vidt angår dette specielle initiativ søger Det Europæiske Fællesskab som ved tidligere lejligheder for den tilskyndelse og det gunstige samarbejds miljø, som kræves for at lette bestræbelserne på at gøre dette private europæiske initiativ til en succes.

Fællesskabet har altid omhyggeligt undgået at blande sig i private initiativer som det, der her er tale om. Det vil derfor altid søge at bevare ledelsen af projektet på de private hænder, som er den drivende kraft bag dette initiativ.

Fællesskabets og nationale offentlige myndigheders rolle bør begrænses til at forsvare Fællesskabets interesser på grundlag af såvel dets teknologipolitik som dets konkurrencepolitik. På den ene side vil Kommissionen spille formidlerens rolle (f.eks. inden for standardisering) og tilvejebringe det nødvendige institutionelle miljø og den nødvendige støtte for at sikre dette private initiativs succes, hvilket i væsentlig grad vil kunne forbedre elektronikindustriens konkurrenceevne. På den anden side må Kommissionen og alle berørte offentlige myndigheder sikre, at alle juridiske sikkerhedsforanstaltninger, som er nødvendige for at sikre konkurrencen på det indre marked, overholdes.

På dette punkt må det ikke glemmes, at Kommissionen har gjort en stor indsats for at øge niveauet af juridisk sikkerhed vedrørende alle slags initiativer af denne art. Den nye forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21. december

1989 om kontrol med virksomhedskoncentrationer⁽²⁾ er blevet suppleret med en kommissionsmeddelelse om concentration og samarbejdsoperationer (90/C203/06). Sammen med Kommissionens forordning (EØF) nr. 418/85⁽³⁾, hvori der indførtes en undtagelse for anvendelse af artikel 85, stk. 3, på F&U-aftaler, definerer disse juridiske tekster klart grænserne for de samarbejdsformer, der er forenelige med det indre marked, og fjerner dermed enhver eventuel juridisk usikkerhed på dette punkt.

I så henseende har Kommissionens stilling altid været klart defineret i Traktaterne om Oprettelse af de Europæiske Fællesskaber. I EØF-Traktatens artikel 222 hedder det, at »de ejendomsretlige ordninger i medlemsstaterne berøres ikke af denne traktat«. Kommissionen har derfor mandat til at være neutral angående offentligt eller privat eje af virksomheder og kan ikke diskriminere af disse grunde.

Det er klart, at Kommissionen er fuldstændigt neutral for så vidt angår den ejendomsretlige form, som denne virksomhed vil anvende. Endvidere omfatter Kommissionens neutrale holdning ethvert område såsom beskyttelse af markeds konkurrencen ved anvendelse af konkurrence-regler både for private virksomheder og for statsstøtte. Kommissionens politik både før og nu fjerner enhver tvivl om, at den også fremover føler sig forpligtet til at overholde dette princip.

⁽¹⁾ OECD-tal for 1987 og 1988.

⁽²⁾ EFT nr. L 395 af 30. 12. 1989.

⁽³⁾ EFT nr. L 53 af 22. 2. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1147/91
af Gérard Monnier-Besombes (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(5. juni 1991)

(92/C 78/15)

Om: Haven-katastrofen

På trods af forsikringer fra de franske myndigheder er olietæppet fra olietankeren Haven nu nået til visse kyster og øer i Sydfrankrig herunder den berømte nationalpark Port-Cros.

Kan Kommissionen i denne forbindelse oplyse:

1. Om den mener, at de foranstaltninger, de berørte medlemsstater har truffet, har været forsvarlige og tilfredsstillende, da man f.eks. har kunnet konstatere,

at de franske myndigheders iværksættelse af Polmar-planen har været mere end forsinket?

2. Om tilstedeværelsen af en dobbeltvæg kunne have forhindret katastrofen?
3. Om endelig det ikke under henvisning til de største farer for skibskatastrofer er hensigtsmæssigt at øge bestræbelserne inden for forebyggelse f.eks. ved at pålægge en begrænsning af den transporterede tonnage med henblik på at sikre en bedre sødygtighed og styrke sikkerheden på linjerne, hvor der alt for ofte tages størst hensyn til alene den økonomiske rentabilitet?

Hvilke initiativer agter Kommissionen i bekræftende fald at tage?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(3. december 1991)**

Den positive udvikling efter at situationen er kommet under kontrol ved hjælp af det italienske initiativ til at trække olietankeren Haven ind på kysten er almindeligt anerkendt i Europa.

Gennemførelsen af »Polmar«-planen er en beslutning, der hører under de franske myndigheders kompetence, og den franske og italienske regering har indledt et godt samarbejde herom.

På nuværende tidspunkt er aktionen endnu ikke afsluttet, og derfor er der endnu ikke foretaget en analyse af uheldet eller udarbejdet et svar.

Ganske vist er undersøgelsen af uheldet på olietankeren Haven stadig i gang, men man kan ikke sige, at fordi der skete nogle eksplosioner, er det ikke tilstrækkeligt til at påstå, at konsekvenserne ville have været mindre alvorlige, eller endog kunne have været undgået, hvis fartøjet havde været udstyret med et dobbelt skrog.

Kommissionen er enig med det ærede medlem om, at man bør forøge bestræbelserne for forebyggelse. Organisationen af trafikken til søs, brugen af VTS-systemet og andre forebyggende foranstaltninger bearbejdes i Den Internationale Maritime Organisation (OMI), hvor Kommissionen deltager i arbejdet.

Kommissionen undersøger på sin side og på grundlag af de resultater, der er nået i OMI, om der er mulighed for at tage egne initiativer på fællesskabsplan. Dette vil blive belyst i den meddelelse, som Kommissionen regner med at sende til Rådet og Europa-Parlamentet i begyndelsen af 1992, om en fællesskabspolitik vedrørende sikkerhed til søs og forebyggelse af havforurening.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1168/91
af Dieter Rogalla (S)**

**til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(5. juni 1991)
(92/C 78/16)**

Om: Ekspedition af lastvogne ved de indre grænser

1. Deler Kommissionen den opfattelse, at det påhviler den at gennemføre Traktaterne, også for så vidt angår toldunionen, som er Fællesskabets grundlag?

2. Deler Kommissionen den opfattelse, at tilstandene ved f.eks. de tysk/nederlandske grænseovergange — jeg må udelukkende henholde mig til egne observationer mandag den 29. april og torsdag den 2. maj 1991 ved grænseovergangen Venlo/motorvejen ved Niederkorn — er fuldstændig utålelige, hvad angår de kilometerlange køer af lastvogne på vej fra Nederlandene til Tyskland, og påfører de erhvervsdrivende alvorlige og uventede skader som følge af uforholdsmæssig lange ventetider?

3. Er Kommissionen villig til at dække de berørte speditorers og afsenders krav om skadeserstatning som følge af de i ovenstående punkt nævnte ulemper?

4. I hvor høj grad kan Kommissionen tale om en toldunion og om et vordende indre marked, hvor det — på grund af manglende initiativer fra Kommissionens side og manglende samarbejde mellem de berørte medlemsstater — er helt klart, at ikke engang mindstekravet om harmonisering af toldkontorernes åbningstider på forskellige divergerende, men tæt på hinanden følgende helligdage er opfyldt?

5. Hvad agter Kommissionen at gøre for hurtigst muligt at afhjælpe dette forhold, således at der ikke sker gentagelser i lignende helligdagssituationer i indværende år og i årene fremover?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(21. november 1991)**

1. & 2. Kommissionen er af den opfattelse, at de lange ventetider ved Fællesskabets indre grænser i høj grad strider mod Fællesaktens principper, bl.a. hvad angår frie varebevægelser.

3. I forbindelse med Kommissionens rolle og ansvar, særlig hvad angår virkeliggørelsen af det indre marked, skønner den ikke, at der kan ydes nogen erstatning i det nævnte tilfælde.

4. og 5. Kommissionen mener, at hele dette problem skal løses ved hjælp af passende lovgivning.

Fællesskabet har allerede truffet visse told- og sundhedsmæssige foranstaltninger med det formål at lette eller snarere ophæve denne kontrol, bl.a. ved at forenkle procedurerne og de administrative dokumenter i forbindelse med grænsepassage og transit.

De af det ærede medlem nævnte problemer viser imidlertid især, at ophævelse af kontrollen ved de indre grænser også kræver nedlæggelse af kontrolinstanser.

Kommissionen arbejder fortsat i denne retning, og dette medfører nødvendigvis en omplacering af told- og polititjenestemænd.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1265/91
af Paul Staes (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(14. juni 1991)
(92/C 78/17)

Om: Kanaltunnelen

Er Kommissionen rede til at rette den fornødne opmærksomhed mod de 14 spørgsmål, som den via de dertil kompetente administrative kanaler fik forelagt fredag den 3. maj 1991, vedrørende eventuel svig i forbindelse med den betonblanding, der er anvendt ved Kanal-tunnel-arbejder ved den franske kyst? Det forlyder, at der skulle være tilsat eventuelt giftige affaldstoffer til de store mængder flyveakse, der er anvendt i denne betonnørte, hvilket på længere sigt vil kunne have alvorlige konsekvenser for miljøet og tunnelens brugere.

Er Kommissionen rede til at give separate svar på samtlige 14 spørgsmål og at lade de pågældende tjenestegrene foretage en undersøgelse af denne sagsmappe?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(13. september 1991)

Det ærede medlem har stillet spørgsmål vedrørende sammensætningen af den betonblanding, der anvendes ved anlæggelsen af Kanaltunnelen. Kommissionen har omhyggeligt undersøgt de forskellige spørgsmål, og det er ikke klart, hvilke fællesskabsregler der ikke er blevet overholdt. Yderligere oplysninger om anvendelse af affaldsstoffer i konstruktionsmaterialer søges indhentet hos de franske myndigheder. En detaljeret besvarelse af de forskellige spørgsmål vil blive sendt direkte til det ærede medlem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1283/91
af Brigitte Langenhagen (PPE)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(14. juni 1991)
(92/C 78/18)

Om: Autonom suspension af toldsatterne for indførsler af frosne fiskefileter af fiskearterne Alaska-sej og kulmule fra tredjelande til Det Europæiske Fællesskab

1. Kan Rådet oplyse, om toldbegunstigede indførsler fra tredjelande af frosne fiskefileter af fiskearterne Alaska-sej og kulmule har en negativ indvirkning på efterspørgslen efter hvidfisk, som EF-fiskere lander i EF?
2. Har Rådet kendskab til negative indvirkninger på indkomstudviklingen for EF-fiskere, som står i forbindelse med indrømmelsen af toldbegunstigede indførsler af de ovennævnte fiskearter?
3. Autonomie suspensioner af toldsatterne for Alaska-sej og kulmule vedtages hvert år af Rådet efter forslag fra Kommissionen.

Begge de nævnte fiskearter udgør vigtige råvarer for EF-virksomheder, der fremstiller dybfrosne fiskerivarer, og tilbydes ikke af EF-fiskerne.

- a) hvorfor suspenderes toldsatterne først fra den 1. april hvert år og
- b) hvorfor suspenderes toldsatterne ikke fuldstændig (0%)?

Svar
(18. februar 1992)

1. og 2. Rådet råder ikke over oplysninger, som gør det muligt at foretage den vurdering som det ærede parlamentsmedlem anmoder om.

3. Suspensionen af toldsatterne for frosne fileter af Alaska-sej og kulmule fastsættes hvert år samtidig med åbningen af de forskellige autonome kontingenter for fiskerivarer (som bl.a. omfatter visse arter hvidfisk såsom torsk, kuller og sej).

Alle disse foranstaltninger anvendes i henhold til de afgørelser, der indtil nu er vedtaget af Rådet, fra den 1. april hvert år for ikke at være til skade for EF-fiskernes interesser, da årets første kvartal er af afgørende betydning for deres fangstsæson.

Rådet har fulgt Kommissionens forslag om for alle disse foranstaltninger at foretage en delvis opkrævning af told frem for en total suspension for at opretholde balancen

mellem de interesser, som Fællesskabets forarbejdningsindustri og producenter af fiskerivarer har (anvendelse af princippet om fællesskabspræference).

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1317/91
af Gijs de Vries (LDR)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. juni 1991)
(92/C 78/19)

Om: Informationskontorer i Vilna, Riga og Tallinn

Den 15. februar 1991 meddelte præsident Havel, at der i Vilna ville blive åbnet et tjekkoslovakisk informationskontor (Le Monde af 17. februar 1991).

Er Kommissionen rede til at åbne lignende kontorer i de tre baltiske staters hovedstæder?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**
(25 november 1991)

Efter anerkendelsen af de baltiske staters uafhængighed undersøger Kommissionen muligheden for at etablere en delegation i disse nu uafhængige lande. På grund af budgetmæssige begrænsninger vil Kommissionen eventuelt, som en midlertidig løsning, overveje den mulighed at lade en allerede eksisterende EF-delegation varetage forbindelserne med disse lande.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1334/91
af José Valverde López, Ria Oomen-Ruijten og
Egon Klepsch (PPE)**

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. juni 1991)
(92/C 78/20)

Om: Anvendelse af ikke-syreholdigt, ekstra holdbart papir

En tredjedel af bøgerne på vore vigtigste biblioteker er ved at blive ødelagt. Bøger, der er trykt for kun 50 år siden, er begyndt at vise alvorlige tegn på ødelæggelse, selv under normale opbevaringsforhold. Årsagen hertil er, at de er trykt på syreholdigt papir, som med tiden går i opløsning. Der findes imidlertid ikke-syreholdigt papir, som kan holde i årevis. Der må fastlægges internationale eller europæiske bestemmelser og iværksættes en infor-

mationskampagne over for offentligheden i samarbejde med alle grene inden for denne sektor for at gøre alle opmærksomme på denne problematik. Brugere bør have kendskab til den papirkvalitet, bøgerne er trykt på. De skal forsynes med en hensigtsmæssig mærkning og et symbol, som viser, at der er tale om ikke-syreholdigt, ekstra holdbart papir.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke skridt den har taget i forbindelse med ISO TC 46-projektet?

Hvilke initiativer agter Kommissionen at tage for at fremme udbud og efterspørgsel efter sådant ekstra holdbart papir?

Har Kommissionen af historiske hensyn og med henblik på bevaringen i arkiver og på biblioteker til hensigt at foregå med et godt eksempel og trykke officielle publikationer på ikke-syreholdigt, ekstra holdbart papir?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**
(11. oktober 1991)

De ærede medlemmer henvises til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 612/91 (1).

I meddelelsen om bøger og læsning (2) slog Kommissionen i bevidsthed om problemerne ved brugen af syreholdigt papir til lyd for en oplysningskampagne. Rådet (kulturministrene) tog tråden op fra dette initiativ i resolutionen af 18. maj 1989 om bogens og læsningens (3) fremme.

I øvrigt følger Kommissionen som observatør Den Europæiske Standardiseringskomité (CEN's) arbejde med en europæisk standard for papirs og paps holdbarhed (CEN/TC 172).

Ved udformningen af denne europæiske standard tages der hensyn til arbejdet i Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO). Kommissionen bakker fuldt ud op om CEN's arbejde og ønsker en hurtig etablering af disse standarder.

I forbindelse med udarbejdelsen af forslaget fra ISO TC 46 har Kommissionen observatører ved møderne i komitéen for information og biblioteksvæsen. Samme observatører kan endvidere yde tekniske bidrag på møderne i arbejdsgruppen for en kommunikationsprotokol på biblioteksområdet.

(1) EFT nr. C 259 af 4. 10. 1991.

(2) Dok. KOM(89) 258 endelig.

(3) EFT nr. C 183 af 20. 7. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1430/91**af Marie Jepsen (ED)****til Rådet for De Europæiske Fællesskaber***(12. juli 1991)**(92/C 78/21)*

Om: Gensidig anerkendelse af de af medlemsstaterne udstedte kørekort — ophævelse af ombytningspligt ved flytning til et andet EF-land

Som bekendt indebar Rådets første direktiv 80/1263/EØF om indførelse af et EF-kørekort ⁽¹⁾ alene introduktion af en fællesskabsmodel for nationale førerbeviser samt ombytning af kørekort for indehavere, som skifter bopæl eller arbejdssted fra en medlemsstat til en anden.

Imidlertid blev der allerede ved introduktionen af EF-førerbeviset i henhold til direktiv 80/1263/EØF skabt det indtryk i offentligheden, at de af medlemsstaterne udstedte nationale kørekort uden videre ville blive anerkendt overalt i EF uden ombytningspligt for kortindehavere. Dette indtryk er siden blevet yderligere forstærket efter lanceringen af EF-målsætningerne om skabelsen af et »Borgernes Europa« og et »Europa uden grænser«. Som følge heraf modtager såvel Kommissionen som Europa-Parlamentet jævnligt henvendelser fra skuffede EF-borgere, der undrer sig over, at ombytningspligten for de i deres hjemland udstedte førerbeviser fortsat står ved magt ved flytning til et andet EF-land.

Med gennemførelsen af Kommissionens seneste forslag til direktiv om indførelse af et EF-kørekort (KOM(88) 0705 endelig udg.) vil ombytningspligten ved flytning fra et EF-land til et andet omsider bortfalde. Dog tyder meget på, at Rådet — angiveligt af tekniske årsager — først agter at lade dette direktiv træde i kraft i anden halvdel af dette årti. — Vil Rådet — i betragtning af det irritationsmoment, som ombytningspligten i henhold til gældende regler udgør for EF-borgerne, der allerede i dag betragter begreber som fri etableringsret og arbejdskraftens fri bevægelighed som et erhvervet gode — i forbindelse med vedtagelsen af KOM(88) 0705 sikre, at direktivets ikrafttrædelsestidspunkt fremrykkes betragteligt — og gerne så tæt på datoen 1. januar 1993 som muligt?

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1980, s. 1.

Svar*(4. marts 1992)*

1. Rådet vedtog ganske rigtigt det nye direktiv om kørekort, som det ærede parlamentsmedlem henviser til, den 29. juli 1991; det drejer sig om Rådets direktiv 91/439/EØF ⁽¹⁾.

I henhold til artikel 12 og 13 skal direktivet træde i kraft den 1. juli 1996, og samtidig ophæves det første direktiv om kørekort (80/1263/EØF).

2. Under drøftelserne i Rådets instanser har medlemsstaterne erkendt betydningen af dette direktiv, som også understreges af det ærede parlamentsmedlem, ikke blot i forbindelse med transportpolitikken, men også som led i Borgernes Europa og den frie bevægelighed for personer inden for Fællesskabet. Ophævelsen af ombytningspligten ved flytning til en anden medlemsstat udgør et væsentligt skridt i denne retning.

3. Ophævelsen af ombytningspligten er dog ikke det eneste vigtige aspekt af direktivet, idet det faktisk indeholder en række andre bestemmelser, der medfører en betydelig ændring af ordningen i direktiv 80/1263/EØF. Medlemsstaterne har på den baggrund understreget, at de må have en tilstrækkelig frist til at tilpasse deres nationale lovgivninger til de nye bestemmelser. Rådet har derfor ment, at datoen den 1. juli 1996 var passende for ikrafttrædelsen af det nye direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. L 237 af 24. 8. 1991, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1433/91**af Freddy Blak (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(12. juli 1991)**(92/C 78/22)*

Om: Behov for varedeklarationer af hensyn til allergikere

Mange mennesker lider af allergi over for visse fødevarer eller tilsætningsstoffer. Derfor er det vigtigt, at allergikere kan se, nøjagtigt hvad et givet produkt indeholder.

Jeg beder derfor Kommissionen oplyse, hvor langt den er kommet med hensyn til obligatorisk mærkning/deklaration af fødevarer, således at det tydeligt fremgår. Ikke alene hvilke tilsætningsstoffer, men også hvilke andre bestanddele der er i forarbejdede, spiselige produkter.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Martin Bangemann*(27. november 1991)*

I henhold til Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om mærkning af levnedsmidler særlig artikel 3 og 6 ⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 91/72/EØF ⁽²⁾, skal alle en fødevarers ingredienser anføres på varemærkningen.

Listen over ingredienser består af en opregning af alle ingredienser, der findes i pågældende fødevarer, herunder tilsætningsstoffer og dermed også sødemidler. Disse skal benævnes ved deres kategori, efterfulgt enten af deres specifikke navn eller deres EØF-nummer.

Disse oplysninger, der skal anføres klart og letlæseligt på levnedsmiddelmærkningen, anses af Kommissionens videnskabelige konsulenter for at være tilstrækkelige til, at personer, der lider af allergi, kan finde frem til de produkter, der passer dem.

Et ændringsforslag til direktiv 79/112/EØF, der i øjeblikket er under udarbejdelse, sigter på at skærpe dette oplysningskrav, idet det påtænkes at gøre det obligatorisk at anføre alle ingredienser, der indgår i alkoholholdige drikkevarer, på mærkningen af disse. Det overvejes endvidere at fødevarer, der består af én enkelt ingrediens, kun fritages for kravet om ingrediensliste, hvis ingrediensens navn allerede er en del af salgbenævnelsen, eller hvis denne udelukker enhver tvivl om varens indhold.

(¹) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979.

(²) EFT nr. L 42 af 16. 2. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1436/91

af Freddy Blak (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(12. juli 1991)

(92/C 78/23)

Om: Miljøforurenende firmaers etablering i andre lande

Hvad vil Rådet gøre for at hindre, at firmaer, der overtræder et lands miljølovgivning, uhindret kan etablere sig i et andet land, hvor forureningen så blot kan fortsætte?

Den konkrete anledning til spørgsmålet er, at en fabrik i Danmark nu har begyndt en produktion i Det Forenede Kongerige — med samme katastrofale resultater for miljøet som i Danmark.

Svar

(4. marts 1992)

Fællesskabets miljøpolitik er og vil fortsat være baseret på normer, der tager sigte på at sikre et højt beskyttelsesniveau.

Det er i medfør af EØF-Traktatens artikel 155 Kommissionens opgave at påse, at denne lovgivning gennemføres uden fordejligheder, under hensyntagen til bestemmelserne i EØF-Traktatens artikel 130 T.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1458/91 af Annemarie Goedmakers og Maartje van Putten (S) til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juli 1991)

(92/C 78/24)

Om: Ansøgning om EF-stipendier

Det har vist sig, at de nigerianske myndigheder som betingelse for at yde EF-stipendier kræver, at kandidaterne er ansat ved staten.

1. Findes der en ensartet procedure for ansøgning om EF-stipendier for kandidater fra AVS-lande?
2. Har Kommissionen kendskab til de betingelser, som den nigerianske regering stiller ved indstillingen af kandidater til EF-stipendierne?
3. Finder Kommissionen det korrekt, at ansatte i det private erhvervsliv eller arbejdsløse på denne måde afskæres fra at modtage EF-stipendier?
4. Kan Kommissionen tilslutte sig den opfattelse, at det ved udvælgelsen af kandidater til EF-stipendier er faglig viden, der bør være udslagsgivende for, om de pågældende kan komme i betragtning ved tildeling af et EF-stipendium, eller om det afgørende er, at kandidaten er statsansat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marin

(21. november 1991)

1. Ansøgninger om EF-stipendier er behandlet i Lomé-konventionerne samt en AVS/EØF-konvention om »generelle bestemmelser vedrørende gennemførelsen af programmet for stipendier og praktikophold«, der finder ensartet anvendelse på alle AVS-landene.

2. Forhåndsudvælgelsen af foreslåede ansøgere til EUF-stipendier foretages af AVS-staten i henhold til den prioritering og de mål, som de nationale myndigheder har fastlagt i deres indikativprogram efter forhandling med Kommissionens tjenestegrene (Generaldirektoratet for Udvikling). I øvrigt bliver indikativprogrammets indhold drøftet og forelagt medlemsstaterne til godkendelse på præprogrammeringsmøderne.

3. Ifølge procedurerne for gennemførelse af samarbejdsprogrammer/-projekter opstiller hver AVS-stat de mål, som den anser for absolut nødvendige for sin udvikling. I forbindelse med Lomé II og Lomé III anså Nigeria det for hensigtsmæssigt at prioritere udbygningen af sin administrations kapacitet med hensyn til management, sundhed, økonomi, transport, miljø osv. særlig højt.

Tjenestemænd inden for disse områder blev derfor også prioriteret højt, da der skulle uddeles EF-stipendier. Det

var altså ikke et spørgsmål om retfærdighed, men om prioritering, idet hovedprincippet var at opnå den størst mulige udviklingseffekt for landet som helhed og ikke en personlig uddannelse af den enkelte. I øvrigt viser erfaringen, at de nigerianske stipendiater har brugt denne uddannelse efter formålet ved at tage hjem og stille deres erhvervede viden til rådighed for deres land.

4. I det nye indikativprogram, som Kommissionen og Nigeria udarbejdede i 1990 i forbindelse med Lomé-konvention IV, lægges der i højere grad vægt på erhvervsuddannelse. Denne uddannelsesforanstaltning skal fremme produktion og beskæftigelse i den private sektor. EF-stipendierne vil således ikke mere udelukkende blive tildelt tjenestemænd.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1495/91

af Marijke Van Hemeldonck (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(16. juli 1991)

(92/C 78/25)

Om: Anvendelse af direktiv 76/464/EØF for så vidt angår meddelte tilladelser

I henhold til artikel 13, stk. 1, i direktiv 76/464/EØF ⁽¹⁾ kan Kommissionen indhente oplysninger hos medlemsstaternes myndigheder om de tilladelser, der er meddelt i medfør af artikel 3 og artikel 7, stk. 2.

Har Kommissionen gjort brug af denne beføjelse, og, i bekræftende fald, hvilke resultater har dette ført til? I benægtende fald, hvorfor ikke?

(¹) EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana

(28. november 1991)

I medfør af artikel 13 i direktiv 76/464/EØF har Kommissionen pr. 17. oktober 1988 tilstillet medlemsstaterne en skrivelse, hvori disse anmodes om de oplysninger, der anses for at være nødvendige vedrørende hvert enkelt af de specifikke direktiver, som allerede er overgået til deres effektive anvendelsesfase.

For at bistå medlemsstaterne og harmonisere måden at forelægge de pågældende data på har Kommissionens tjenestegrene udarbejdet en række udkast til formularer ledsaget af instrukser med hensyn til udfyldelsen heraf. I disse udkast var der forudset en række oplysninger om de tilladelser, der gives i henhold til artikel 3 og 7, stk. 2.

Kommissionen har modtaget en lang række oplysninger fra medlemsstaterne og er nu i færd med at komplettere disse. På grundlag heraf og så snart den har modtaget de krævede oplysninger, vil Kommissionen kunne udsende en sammenlignende evaluering af anvendelse i praksis af

hvert af de pågældende direktiver. Derudover tager Kommissionen behørigt hensyn til de klager, der vedrører foreningen af vandmiljøet som følge af udledning af de farlige stoffer, der er medtaget i det ovennævnte direktiv 76/464/EØF.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1511/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1991)

(92/C 78/26)

Om: Et europæisk forum for indvandrere og udvælgelsen af deltagerne

Kommissionen støtter med rette oprettelsen af et europæisk forum, hvor indvandrerforeninger kan fremlægge deres synspunkter på fællesskabsplan og hvor de ligeledes har mulighed for at indhente oplysninger, således at de kan orientere deres medlemmer med hensyn til spørgsmål, der henhører under Fællesskabets kompetence.

Det forlyder, at der fra Grækenlands side er fire foreninger, der har tilkendegivet deres interesse (ægyptere, cyprer, filippinere og armenier). Armenierne er imidlertid ikke optaget på den endelige liste over de foreninger, som er indbudt til at deltage. Kan Kommissionen oplyse begrundelserne for denne udeladelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors

(2. december 1991)

Deltagerne i indvandrerforummet er blevet indbudt af Kommissionen, men er udvalgt af det udvalg, som har forberedt forummet, og som er sammensat af repræsentanter for indvandrerforeninger i hele EF.

Kommissionen finansierer og støtter forummet, men styrer ikke dets oprettelse eller dets aktiviteter.

Fordelingen af de ca. 100 indbydelser afspejler i grove træk de statistikker, der findes vedrørende oprindelsen og antallet af de indvandrere, der lovligt har bopæl på EF's område, dvs. så og så mange millioner tyrkere, nordafrikanere, sorte afrikanere og asiater, og så og så mange hundrede tusinder af østeuropæere, statsløse, caraibiere og latinamerikanske osv.

Det antal og de etniske grupper, der skulle indbydes, blev derefter fordelt så ligeligt som muligt mellem medlemsstaterne, igen under hensyntagen til omtrentlig talmæssig styrke (f.eks. flere tyrkere i Tyskland, flere asiater i Det Forenede Kongerige osv.).

Eftersom der var mange hundrede kvalificerede ansøgninger, og det var umuligt at indbyde alle de etniske grupper, der har bopæl i alle medlemsstaterne, valgte man at indbyde Forbundet af Armenske Indvandrerforeninger i Tyskland som en del af det østeuropæiske kontingent, i stedet for at indbyde foreningerne fra Grækenland.

Imidlertid vil spørgsmålet om medlemskab af forummet løbende blive taget op til fornyet undersøgelse, og der vil i de forskellige medlemsstater sandsynligvis blive dannet forum-støttegrupper, hvor armenierne i Grækenland kan gøre deres indflydelse gældende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1521/91

af Alain Pompidou (RDE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1991)

(92/C 78/27)

Om: EF-nummerpladen

Kan Rådet oplyse, hvor langt det er kommet med sine bestræbelser for at indføre et EF-tegn på Fællesskabets bilnummerplader, samt angive, hvornår De Tolv forventes at nå til enighed herom?

Svar

(17. februar 1991)

Rådet er ikke i stand til at opfylde det ærede parlamentsmedlems ønske og oplyse, hvor langt det er kommet med sine bestræbelser for at indføre et EF-tegn på Fællesskabets bilnummerplader, idet Kommissionen ikke har forelagt noget forslag herom.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1531/91

af Gerhard Schmid (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1991)

(92/C 78/28)

Om: Handel med donorblod

I Danmark testes donorblod indtil nu ikke rutinemæssigt for Hepatitis C-virus.

Kommissionen bedes i denne forbindelse oplyse følgende:

1. Hvilke former for tests anvendes på donorblod i de forskellige medlemsstater?
2. Hvilke bestemmelser findes der på dette område, for så vidt angår importeret donorblod fra tredjelande?

3. Vil Kommissionen foreslå fælles bestemmelser for donorblod? I benægtende fald, hvorfor ikke?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(21. november 1991)

1. I øjeblikket anvendes der i medlemsstaterne stadigvæk forskellige tests på donorblod. Ifølge de oplysninger, Kommissionen på nuværende tidspunkt råder over, forholder det sig sådan, at medlemsstaterne enten kræver eller i nær fremtid agter at kræve, at blod og plasma til brug for fremstilling af lægemidler screenes for antistoffer mod Hepatitis C. Situationen er i øjeblikket inde i en meget hastig udvikling.

2. I øjeblikket er importeret blod endnu ikke i alle medlemsstater underkastet de samme sikkerhedsmæssige krav som blod af national oprindelse. De medlemsstater, som på nuværende tidspunkt ikke kræver, at importeret plasma screenes for antistoffer mod Hepatitis C, arbejder imidlertid hen imod at indføre dette krav.

3. Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for inden den 1. januar 1992 at efterkomme direktiv 89/381/EØF⁽¹⁾, som udvider anvendelsesområdet for fællesskabslovgivningen på det farmaceutiske område til også at omfatte lægemidler fremstillet på basis af blod eller plasma fra mennesker. Kommissionen udstedte den 19. juli 1991 et direktiv vedrørende afprøvningskravene for disse produkter med henblik på at sikre deres kvalitet, sikkerhed og effektivitet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 28. 6. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1543/91

af Llewellyn Smith (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(23. juli 1991)

(92/C 78/29)

Om: Konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer

Vil Kommissionen være repræsenteret ved den kommende konference til ændring af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(29. november 1991)

Fællesskabet vil via Kommissionen være repræsenteret på den næste konference mellem parterne, som der er indkaldt til i henhold til konventionens artikel 16.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1580/91
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (24. juli 1991)
 (92/C 78/30)

Om: Støtte til beskyttelse af Marais Poitevin

Folkevalgte i regioner og departementer beklager, at det er umuligt for Kommissionen inden 1993 igen at ændre sin beslutning om ikke at anerkende Marais Poitevin som følsomt europæisk landområde (zone 5b) og anmoder om, at denne afgørelse ændres i forbindelse med den nye politik for 1993—1998.

Det der synes umuligt som led i Europas regionalpolitik på kort sigt synes således muligt inden for landbrugs- og miljøpolitikken. Europa-Parlamentet har netop accepteret en ny budgetkonto for miljø (program LIFE), som er i overensstemmelse med de målsætninger, som departementet for Deux-Sèvres og Poitou-Charentes stræber efter for Marais Poitevin.

På den anden side synes Kommissionens forslag til en ny fælles landbrugspolitik at medføre en stigning i antallet af miljøforanstaltninger.

Vel vidende at de lokale organer er indstillet på at arbejde for beskyttelse og udvikling af Marais Poitevin hvilken procedure agter Kommissionen at følge for at bidrage til finansiering af dette store projekt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
 (4. november 1991)

Der bør med hensyn til beskyttelse af Marais Poitevin skelnes mellem følgende:

1. Hidtil gældende foranstaltninger:

Marais Poitevin er ikke anerkendt som følsomt europæisk landområde (5b-område). Der er endnu ikke truffet nogen beslutning om afgrænsning i forbindelse med den nye politik for 1993—1998. Forslagene til afgrænsning af sådanne områder udarbejdes på medlemsstatens initiativ.

To EF-bestemmelser, nemlig artikel 19 i effektivitetsforordningen (forordning (EØF) nr. 797/85) ⁽¹⁾ og EF-miljøforanstaltningerne (ACE — biotoper) (forordning (EØF) nr. 2242/87) ⁽²⁾, gør det muligt at medvirke til beskyttelsen af miljøer som Marais Poitevin. Begge bestemmelser er blevet iværksat her: artikel 19-programmet

Nord des Iles-Vendée og ACE-forvaltning af landbrug/græsning i de kommunale sumpe i Marais Poitevin.

Hvad angår artikel 19 tilkendegav Kommissionens tjenestegrene allerede ved forelæggelse af det første projekt i Marais Poitevin over for de franske myndigheder deres interesse i en udvidelse af foranstaltningen til at omfatte andre sektorer i sumpene.

2. Fremtidige foranstaltninger, der kan imødeses i forbindelse med Kommissionens forslag

Som det ærede medlem understreger det, vil såvel forslagene om reform af den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾ som EF-foranstaltningerne for naturbeskyttelse (ACNAT) ⁽⁴⁾, som inden længe skal integreres i LIFE, gøre det muligt at øge de budgetmidler, der er disponible for landbrugsdriftsformer, der er positive for miljøet, landskabspleje, bevarelse af stærkt truede arter og genetablering af biotoper.

Sådanne foranstaltninger muliggør et EF-tilskud til støtberettigede foranstaltninger til fordel for miljøet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985.

⁽²⁾ EFT nr. L 207 af 29. 7. 1987.

⁽³⁾ Dok. KOM(91) 258 endelig udg.

⁽⁴⁾ Dok. KOM(90) 125, ændret ved dok. KOM(91) 35.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1586/91
af Kenneth Collins (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
 (24. juli 1991)
 (92/C 78/31)

Om: Kommissionens svar til spørgsmål fra medlemmer af Europa-Parlamentet

Jeg skrev den 12. februar 1991 til generaldirektøren for GD VIII, Dieter Frisch, om tildeling af kontrakter vedrørende bevidsthedsskabelse inden for udvikling og miljø. Endnu en skrivelse blev afsendt den 25. marts 1991, da jeg ikke havde modtaget noget svar på mit tidligere brev. Torsdag den 18. april 1991 modtog jeg en telefonopringning fra et medlem af personalet i GD VIII, som meddelte, at problemerne var blevet løst, og at jeg ville få en skrivelse fra Dieter Frisch. Jeg har endnu ikke modtaget en sådan skrivelse.

Kan Kommissionen oplyse, om det er sandsynligt, at jeg vil modtage en skrivelse, før Dieter Frisch trækker sig tilbage, og kan den oplyse, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at sikre, at medlemmer af Europa-Parlamentet, som retter legitime forespørgsler om Kommissionens manglende reaktioner, vil modtage hurtige og sande svar?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Manuel Marín**
(21. november 1991)

Generaldirektøren for Udvikling, Dieter Frisch, besvarede den 16. juni 1991 det ærede medlems brev og redegjorde for årsagerne til forsinkelsen i behandlingen af en meget kompliceret sag vedrørende tildeling af en konsulentkontrakt til et tidligere medlem af Europa-Parlamentet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1592/91
af Winifred Ewing (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(24. juli 1991)
(92/C 78/32)

Om: Sikkerhedssellers anvendelighed til fastspænding af barnestole

Hvad mener Kommissionen om, at der i visse gængse bilmodeller ikke kan anvendes bagudvendte barnestole, fordi de sikkerhedsseler, der er monteret i bilen, er for korte?

Er der noget forslag til lovgivning med henblik på at sikre, at bilproducenter forpligtes til at montere sikkerhedsseler, der er tilstrækkelig lange og kan tilpasses, så det bliver muligt at anvende alle typer barnestole?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**
(25. september 1991)

Kommissionen er opmærksom på, at der i gængse biler ikke kan anvendes bagudvendte barnestole på bagsæderne, enten fordi de sikkerhedsseler, der er monteret i bilen, er for korte til at kunne nå rundt om barnestolen, eller fordi der ikke er plads nok til barnestolen, specielt hvis bilens forsæde er rykket langt tilbage.

Der er ingen mindstemål for bilsæder. Meget små bagsæder har begrænsede anvendelsesmuligheder, og det vil ikke være praktisk muligt at foreskrive mindstestørrelser for sådanne sæder, og ej heller mindste længde for sikkerhedsseler til disse sæder.

I denne sammenhæng skal det bemærkes, at Kommissionen er i færd med at udarbejde et udkast til direktiv om børnefastholdelsesordninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1618/91
af Gérard Monnier-Besombes (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. juli 1991)
(92/C 78/33)

Om: Bevarelse af munkesælen (Monachus monachus)

Har Kommissionen kendskab til resultaterne af det kollokvium, der i maj måned 1991 afholdtes i Antalya (Tyrkiet) om bevarelse af sæler i almindelighed og munkesælen i særdeleshed?

Kan den i bekræftende fald redegøre for sit syn på konklusionerne af dette kollokvium og specielt arten Monachus monachus' overlevelse, navnlig i betragtning af forsøgene på reproduktion i fangenskab, som for øvrigt er stærkt omdiskuteret?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**
(7. oktober 1991)

Kommissionen deltog i Antalya-seminaret, som fandt sted i maj 1991 på initiativ af Europa-Rådet.

Munkesælens situation forværres fortsat til trods for den omfattende indsats, der hidtil er gjort for at beskytte denne. Det skal dog bemærkes, at der i Madeira-naturparken har kunnet noteres opmuntrende resultater.

Projektet om opdræt i fangenskab fortjener derfor fornyet interesse, og Kommissionen følger også opmærksomt den indsats, som de franske myndigheder gør på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1648/91
af Winifred Ewing (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(25. juli 1991)
(92/C 78/34)

Om: British Steels lukning af rentable stålværker i Skotland og EF's konkurrencepolitik

British Steels beslutning om at lukke højproduktive stålværker i Skotland herunder valseværket og højovnen i Ravenscraig og rørvalseværket i Clydesdale i stedet for at udbyde dem til salg til andre købere vil få meget alvorlige sociale og økonomiske følger.

Formanden for British Steel, sir Robert Scholey, erklærede i Underhusets Handels- og Erhvervsudvalg, at muligheden af at sælge dette anlæg, så det kunne

fortsætte sin produktion i Det Forenede Kongerige eller EF, ville få Kommissionen til at gå ud af sit gode skind.

I en betænkning af 14. marts 1991 fra ovennævnte udvalg, der har medlemmer fra alle politiske partier, henstilles det, at konkurrenceaspekterne i forbindelse med lukningen af Ravenscraig-anlægget yderligere bør undersøges af EF's kompetente myndigheder.

På baggrund af ovenstående bedes Kommissionen oplyse følgende:

1. Vil den være rede til straks at indlede en undersøgelse af, om British Steels afvisning af at afhænde sine aktiver i Skotland er i strid med konkurrencebestemmelserne eller en begrænsning i den frie handel?
2. Havde sir Robert Scholey ret, da han påstod, at Kommissionen ville være modstander af et salg af British Steels aktiver i Skotland til andre købere?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(6. november 1991)

1. Som det vil være det ærede medlem bekendt, har Kommissionen som efter en klage fra Scottish Steel Campaign Trust gennemført og afsluttet en tilbundsående undersøgelse af de konkurrencemæssige aspekter af lukningen af anlægget »Ravenscraig hot wide strip mill«. Den 5. juni 1991 skrev Kommissionen til de klagende parter og afviste klagen; et eksemplar af pressemeddelelsen vedrørende denne undersøgelse fremsendes direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

Generelt set er et selskab ikke forpligtet til at give en konkurrent lettere adgang til dets markeder. Under de foreliggende omstændigheder har Kommissionen ikke til hensigt at undersøge spørgsmålet yderligere.

2. Kommissionens holdning til salget af British Steel PLC's aktiver i Skotland eller et hvilket som helst andet sted er helt neutral. Private stålvirksomheder, der ikke oppebærer statsstøtte, er frit stillet med hensyn til at skille sig af med deres overskydende anlæg og udstyr på den måde, de selv måtte anse for at være bedst.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1659/91

af Niall Andrews (RDE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. august 1991)

(92/C 78/35)

Om: Medlemsstaternes pligt til at underrette Kommissionen om tekniske forskrifter

Er Kommissionen i besiddelse af nyere statistiske oplysninger fra medlemsstaterne om anvendelsen af informa-

tionsproceduren som fastsat i direktiv 83/189/EØF (1) og 88/182/EØF (2)? Mener Kommissionen ikke, at det fortsat er nødvendigt at håndhæve den gennemførte kontrolprocedure, for at sikre, at ovennævnte direktiver anvendes i fuld udstrækning, især med henblik på gennemførelsen af det indre marked?

(1) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.

(2) EFT nr. L 81 af 26. 3. 1988, s. 75.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(4. november 1991)

For så vidt angår notifikation af udkast til tekniske bestemmelser (artikel 8 ff. i det ændrede direktiv 83/189/EØF), henvises det ærede medlem til tre oversigtstabeller, godkendt den 16. juli 1991 — som han direkte, ligesom Europa-Parlamentets generalsekretariat, vil få tilstillet — og som indeholder følgende oplysninger:

- det samlede antal notifikationer siden 1984 samt de reaktioner, de har været genstand for
- udviklingen i antallet af officielle notifikationer fordelt på medlemsstater
- fordelingen af alle notifikationer på sektorer af erhvervslivet.

På basis af disse oplysninger kan følgende konstateres:

- en konstant stigning i det årlige antal notifikationer
- omfanget af antallet af notifikationer inden for landbrugs- og levnedsmiddelsektoren (som først er kommet med i det område, der hører under informationsproceduren, fra 1989 og i dag udgør den førende sektor af erhvervslivet med hensyn til antallet af notifikationer)
- det procentvis høje antal udtalelser med forbehold, som Kommissionen afgiver, hovedsageligt som følge af manglende bestemmelser om indbyrdes anerkendelse af specifikationerne i de øvrige medlemsstater, eller af afprøvninger udført i andre medlemsstater.

Kommissionen skønner, at den forpligtelse til notificering, der er blevet indført med direktiv 83/189/EØF som ændret, generelt set overholdes på tilfredsstillende vis af medlemsstaterne. Den deler da også det ærede medlems mening om vigtigheden af kontrollen i denne henseende. Med henblik herpå har Kommissionen netop fornyet sin kontrakt med et servicefirma, som har fået til opgave at foretage en nærmere analyse af de officielle publikationer i EF's medlemsstater for heri at finde frem til de tekniske bestemmelser som defineret i henhold til direktiv 83/189/EØF, der ikke måtte være blevet officielt notificeret forud for deres vedtagelse.

Siden denne kontrakt blev indgået i 1988, er det fremgået, at antallet af tilfælde, hvor forpligtelsen til en officiel notifikation ikke er overholdt, i gennemsnit ligger på maksimalt cirka 50 om året.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1674/91

af Louis Lauga (RDE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(6. august 1991)

(92/C 78/36)

Om: Overholdelse af lovgivningen vedrørende internationale transporter med levende dyr

I forbindelse med de italienske tolderes strejke, hvor 3 000 lastbiler var blokeret på den østlige side og 500 på den vestlige side af grænsen, kunne man konstatere vanskeligheder med at overholde lovgivningen om international transport med levende dyr.

Sådanne overtrædelser sætter spørgsmålstegn ved den europæiske konvention.

For at afhjælpe problemerne foregik transporten med skib fra franske havne, inden der fortsattes ad landevej til Italien, hvorved man kunne konstatere de katastrofale forhold under søtransporterne fra Sydamerika.

Er Rådet informeret om disse forhold? Agter det at anmode eksport- og importlandene om at overholde vore internationale konventioner og kræve iværksættelse af de nødvendige kontrolforanstaltninger?

Svar

(4. marts 1992)

1. Rådet er klar over de følger, som visse strejker kan have, især når de hindrer landevejstrafikken, bl.a. i forbindelse med transport af levende dyr.

Rådet har derfor i artikel 7, stk. 1, i direktivet om beskyttelse af dyr under transport, som blev vedtaget den 19. november 1991, på ny bekræftet, at »medlemsstaterne drager omsorg for, at der træffes de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at der opstår forsinkelser under transporten, eller, hvis forsinkelser er uundgåelige, at de bliver længere end højst nødvendigt, eller at der påføres dyr lidelser i tilfælde af strejker eller andre situationer, som forhindrer anvendelsen af dette direktiv«.

2. For så vidt angår de krav, der pålægges import med oprindelse i tredjelande, gælder en række foranstaltninger:

— i direktiv 91/496/EØF om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF, fastsættes der:

— i artikel 4, stk. 2, litra d), en fysisk kontrol af dyrene på grænsekontrolstederne med henblik på at

sikre overholdelse af EF-lovgivningen om dyrs velfærd under transport

— i artikel 5, litra e), forbud mod at importere dyrene i tilfælde af, at betingelserne ikke er opfyldt

— i bilag A, faciliteter på grænsekontrolstederne til at opstalde, fodre, vande, pleje og i givet fald slagte dyrene

— i direktivet om dyrs velfærd under transport hedder det i artikel 11, stk. 2, ligeledes, at indførsel og transit på Fællesskabets område af dyr fra tredjelande kun er tilladt, hvis eksportøren eller importøren skriftligt forpligter sig til at opfylde EF-kravene vedrørende dyrs velfærd; endvidere er der i bilaget, i punkt D, anført de særlige bestemmelser, der skal overholdes i forbindelse med søtransport.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1676/91

af Gérard Monnier-Besombes (V)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(6. august 1991)

(92/C 78/37)

Om: Delfinfiskeri i Japan

På trods af at nogle subsidier, der tidligere er blevet ydet til delfinfiskeriet, nu er afskaffet, er delfinfiskeri fortsat tilladt i Japan, hvilket er i direkte modstrid med de store internationale konventioner om beskyttelse af faunaen.

Hvorledes stiller Kommissionen sig til denne situation, og agter den at tage initiativer på dette område? I bekræftende fald hvilke?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(25. november 1991)

Det har været forbudt at importere hvalprodukter til EF siden 1982.

Kommissionen har imidlertid ikke kendskab til internationale konventioner, som forbyder delfinfiskeri i Japan.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1686/91**af Brian Simpson (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(6. august 1991)**(92/C 78/38)**Om: Investeringskriterier*

Er Kommissionen klar over, at den britiske regering stadig bedømmer investeringer i landevejs- og jernbanetransporten forskelligt og således giver landevejstransporten flere fordele?

Vil Kommissionen oplyse, hvilke investeringskriterier, der anvendes ved vurdering af projekter inden for landvejs- og jernbanetransport i de øvrige medlemsstater?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(3. december 1991)

Kommissionen er opmærksom på, at de investeringskriterier, der anvendes i medlemsstaterne, er forskellige, og at de endog varierer fra en transportform til en anden.

Indtil nu har det ikke været skønnet nødvendigt at gribe ind for at harmonisere de forskellige nationale metoder. Men der er med held blevet udarbejdet fællesskabskriterier for projekter, som finansieres af Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1705/91**af Marie Jepsen (ED)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(7. august 1991)**(92/C 78/39)**Om: Foreløbigt forslag til direktiv fra Kommissionen om lavkalorie næringsstofpræparater*

Fagfolk med speciale inden for områderne V-L-C-D (Very-Low-Calorie Diet) og L-C-D (Low Calorie Diet) har gjort gældende, at Kommissionens første udkast til direktiv om lavkalorie næringsstofpræparater rummer en række indbyrdes modstridende definitioner af de produkter, som i visse medlemsstater markedsføres som V-L-C-D eller L-C-D, og at de i direktivudkastet anførte definitioner ydermere ikke er i overensstemmelse med de af WHO udstukne retningslinjer.

Har Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af det foreliggende direktivudkast sikret sig den nødvendige ekspertise inden for områderne V-L-C-D og L-C-D? — og vil den, i benægtende fald, sikre sig den fornødne ekspertise med henblik på at få bragt definitionerne i overensstemmelse med de af WHO afgivne rekommandationer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(29. november 1991)

I det foreløbige udkast til Kommissionens direktiv som omtalt af det ærede medlem er ikke medtaget diætprodukter med meget lavt kalorieindhold. Det foreløbige udkast hertil er baseret på den pågældende rapport fra Det Videnskabelige Levnedsmiddeludvalg (SCF), som endnu ikke er offentliggjort. Et foreløbigt eksemplar forud for den officielle udgivelse heraf fremsendes direkte til det ærede medlem samt til Europa Parlamentets generalsekretariat. Desuden tages der heri hensyn til den pågældende Codex-Alimentarius-norm (fælles FAO/WHO-program for levnedsmiddelnormer) samt til den eksisterende situation inden for EF.

Endelig vil Kommissionen meget gerne påpege, at det foreløbige udkast til Kommissionens direktiv befinder sig på de allertidligste stadier af drøftelserne og for nylig har været genstand for konsultationer med Den Rådgivende Levnedsmiddelkomité.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1724/91**af Alex Smith (S)****til Det Europæiske Politiske Samarbejde***(7. august 1991)**(92/C 78/40)**Om: Ansættelseskontrakter for EF-borgere uden for Fællesskabet*

Hvilke foranstaltninger træffes i Fællesskabet til beskyttelse af EF-borgere, som indgår ansættelseskontrakter i lande uden for EF, især i Mellemøsten?

Svar*(4. marts 1992)*

Medmindre andet er fastsat i de enkelte ansættelseskontrakter, er hjælp i et tredjeland til statsborgere fra en medlemsstat i øjeblikket en opgave for den pågældende medlemsstats myndigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1732/91
af Herman Verbeek (V)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. august 1991)
(92/C 78/41)

Om: Handel med beskyttede plante- og dyrearter

Politiets dyre- og miljøbeskyttelsesforening i Nederlandene advarer mod, at bortfaldet af de indre grænser i EF risikerer at få katastrofale følger for beskyttede plante- og dyrearter, som allerede nu bliver transporteret især fra Frankrig, Spanien og Belgien og til Nederlandene for at blive omsat her (ifølge den nederlandske avis Agrarisch Dagblad af 15. juni 1991). Ovennævnte forening betragter endog denne handel på linje med narkotikaindsmugling.

1. Deler Kommissionen foruroligelsen over denne udviklings alvorlige karakter?
2. Råder Kommissionen over oplysninger om omfanget af denne transport samt om de plante- og dyrearter, den vedrører?
3. Mener Kommissionen, at der er truffet fyldestgørende foranstaltninger til at imødegå transporten af beskyttede arter i det indre marked, og hvilke foranstaltninger har den i benægtende fald til hensigt at træffe i dette anliggende?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(6. november 1991)

1. Kommissionen er bekendt med meldinger om illegal handel med beskyttede vilde dyre- og plantearter, og den deler det ærede medlems bekymring.
2. Kommissionen har ingen oplysninger om denne handels omfang og heller ikke om de involverede arter.
3. Kommissionen vil forelægge forslag til en rådsforordning om besiddelse af og handel med vilde dyr og planter, som omfatter vidtgående foranstaltninger over for handelen med sådanne arter til, fra og i Fællesskabet. Denne forordning skal i januar 1993 træde i stedet for den nuværende forordning om gennemførelse i Fællesskabet af CITES ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. L 384 af 31. 12. 1982.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1739/91
af Madron Seligman (ED)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(7. august 1991)
(92/C 78/42)

Om: Fare på grund af defekte gasvandvarmere

En modig britisk dame, hvis søn blev dræbt og hvis datter blev alvorligt invalideret af udslippet fra en defekt vandvarmer på Tenerifa, har siden 1985 ført kampagne for at sikre indførelsen af passende sikkerhedsnormer for den slags anlæg, især i forbindelse med overnatningsfaciliteter beregnet på feriegæster i Middelhavsområdet.

Støttet af det britiske parlament og Europa-Parlamentet samt med uvurderlig hjælp fra medierne har denne mors undersøgelser afsløret, at såkaldte uheld med kulilteforgiftning ofte af ejere er blevet betegnet som selvmord begået af ofrene. I de fleste medlemsstater findes lovgivning om sikkerhedsnormer både for selve anlægget og dets installation. Det er desværre blevet afsløret, at sikkerhedscertifikater eller godkendelsesattester i mange tilfælde er blevet erhvervet ved svindel. Jeg har endvidere hørt, at lokale myndigheder angivelig af frygt for at skade turistbranchen har undladt retsforfølgning i tilfælde af dødsfald eller tilskadekomst.

Gasvandvarmere er en vare, der vil blive handlet med i det indre marked. EF-borgere rejser på ferie i andre medlemsstater. Dette er helt klart et område, hvor Kommissionen snarest bør inddrages. Jeg gør atter opmærksom på — og jeg har stadig ikke fået svar på mine skriftlige forespørgsler nr. 671/91 (formålløs grusomhed mod dyr i Spanien) og nr. 1087/91 (ulovlig handel med drosselpostej) — at Fællesskabets bestemmelser fortsat vil blive omgået, så længe Kommissionen ikke er i stand til at pålægge de medlemsstater, hvor disse love endnu ikke håndhæves, bødestraf, men er henvist til overtrædelsesprocedurer, som tilsyneladende ustraffet ignoreres.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(25. oktober 1991)

Som det tidligere er blevet anført som svar på en skriftlig forespørgsel af Christiana Muscardini (nr. 311/90) ⁽¹⁾, er Kommissionen vidende om ulykker, der skyldes udslip af kulilte fra defekte eller forkert installerede og vedligeholdte gasapparater. Kommissionen har fremlagt et direktivforslag (90/396/EØF) ⁽²⁾ om gasapparater, der blev

vedtaget den 29. juni 1990, og som træder i kraft den 2. januar 1992.

Direktivet indeholder bestemmelser om sikkerheden ved apparater med hensyn til forbrændningsprodukter og udledning heraf, særlig hvad angår kulilte.

Andre krav gør det obligatorisk for fabrikanten tydeligt at anføre de nødvendige oplysninger for installation og vedligeholdelse i de dertil hørende brugsvejledninger.

Direktivet indeholder ligeledes en forpligtelse for medlemsstaterne til at sørge for, at apparater kun må markedsføres og tages i brug, efter de er blevet kontrolleret af en uvildig tredjepart.

Medlemsstater, der ikke overholder deres forpligtelser i henhold til ovennævnte direktiv, vil blive retsforfulgt af Kommissionen i medfør af EØF-Traktatens artikel 169.

Hvis Kommissionen beslutter at indbringe sagen for Domstolen, og denne finder, at den pågældende medlemsstat ikke har opfyldt sine forpligtelser, vil medlemsstaten, i henhold til EØF-Traktatens artikel 171, være tvunget til at tage de nødvendige forholdsregler for at følge Domstolens afgørelse. Traktaten giver imidlertid ikke Kommissionen eller Domstolen mulighed for at pålægge en medlemsstat yderligere sanktioner, hverken økonomiske eller andre.

Derfor har Kommissionen i forbindelse med forberedelserne til regeringskonferencen om den politiske union fremkommet med flere forslag til styrkelse af Domstolens magtbeføjelser i tilfælde, hvor dennes afgørelser ikke fuldbyrdes, blandt andet ved at indføre muligheden for, at Domstolen kan gribe til økonomiske sanktioner over for medlemsstaterne.

(¹) EFT nr. L 325 af 24. 12. 1990.

(²) EFT nr. L 196 af 26. 7. 1990.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1744/91

af Elio Di Rupo (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(7. august 1991)

(92/C 78/43)

Om: Samarbejde på området forældremyndighed og/eller samværsret

På et tidspunkt, hvor barnets rettigheder i de fleste medlemsstater koncentrerer om hensynet til, hvad der er bedst for barnet, betyder det manglende samarbejde på retsområdet og vanskelighederne ved at få en tillagt forældremyndighed og/eller samværsret respekteret, paradoksalt nok, at alt overlades til parterne selv, og at de derved får en næsten absolut magt.

Er Rådet enig i, at det på ovenstående baggrund er nødvendigt med et effektivt samarbejde på retsområdet til beskyttelse af barnets interesser, og forældrenes ret til regelmæssigt samvær med deres børn?

Mener det ikke, at det vil være hensigtsmæssigt at harmonisere holdningerne vedrørende bortførelse eller tilbageholdelse af børn og i denne forbindelse udarbejde en oversigt over børn, der er bortført eller forsvundet, og som dækker hele Fællesskabet?

Svar

(18. februar 1992)

Rådet erkender den store betydning af en hurtig løsning på det af det ærede parlamentsmedlem omtalte problem, men det må samtidig gøre medlemmet opmærksom på, at det drejer sig om et spørgsmål, der henhører under det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1745/91

af Sotiris Kostopoulos (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(7. august 1991)

(92/C 78/44)

Om: Nødvendigheden af en fælles politik for våbenindustrien

Det manglende samarbejde i EF på våbenindustriområdet fører til uacceptable metoder for ydelse af statsstøtte med det resultat, at skatteyderne bebyrdes. Kommissionsmedlemmet sir Leon Brittan gav for nylig udtryk for den holdning, at EF-landene bør indføre en fælles politik for fremstilling af våbensystemer med henblik på at øge deres konkurrenceevne.

1. Vil Rådet udvide EF's fælles industripolitik til også at omfatte våbenindustrien?
2. Hvorledes agter det at overvinde den britiske og nederlandske modstand imod at indføre en sådan fælles politik, eftersom alle øvrige medlemsstater er enige?

Svar

(18. februar 1992)

Rådet kan kun henvise det ærede parlamentsmedlem til de indlæg, som formanden for Rådet og for Det Europæiske

Politiske Samarbejde fremkom med under forhandlingerne om sikkerheds- og våbenpolitik den 10. juli 1990 og den 23. oktober 1991, samt til Kommissionens indlæg under forhandlingerne om beskæftigelsessituationen i våbenindustrien den 9. september 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1751/91

af Ursula Braun-Moser (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(7. august 1991)

(92/C 78/45)

Om: Erhvervsuddannelse på området alternativ medicin/homøopati

Da Kommissionen på det erhvervsretlige område endnu ikke — heller ikke med det ændrede forslag til direktiv om en anden generel ordning for anerkendelse af erhvervskompetencegivende uddannelser (KOM(90) 0389 endelig udg. — SYN 209) — har vedtaget generelle bestemmelser om gensidig anerkendelse af kvalifikationsbeviser, for så vidt angår uddannelser inden for sundhedssektoren, der ikke kræver eksamen på universitetsniveau, har en naturlæge med tilladelse til at udøve sit erhverv efter tysk ret ikke mulighed for at etablere sig i f.eks. EF-medlemsstaten Frankrig, hvor helsegeringen udelukkende forbeholdes anerkendte læger.

På den anden side er naturlæger fra andre EF-medlemsstater, der ønsker at praktisere i Forbundsrepublikken Tyskland, ikke forpligtet til at indhente den i lov om naturlæger (Heilpraktikergesetz, HPG) omhandlede tilladelse hertil, når de — jf. artikel 7, stk. 2, sidste afsnit — er i besiddelse af kvalifikationer erhvervet i andre medlemsstater, som giver tilsvarende sikkerhed som dem, der er fastsat ved lov eller administrative bestemmelser i værtslandet, i dette tilfælde Forbundsrepublikken Tyskland (HPG, paragraf 1). Da det kun er eksamensbestemmelserne i forbindelse med og ikke selve uddannelsen til naturlæge, der er lovreguleret i Tyskland, er der på grund af det unøjagtige begreb »tilsvarende« risiko for, at et stort antal udenlandske naturlæger etablerer sig i Forbundsrepublikken Tyskland uden at være i besiddelse af tilladelsen i henhold til HPG, paragraf 1).

1. Hvordan kan Rådet få disse indskrænkninger i retten til fri bevægelighed for tjenesteydelser og til frit at etablere sig til at stemme overens med principperne om »ikke-diskriminering« og »anerkendelse af udenlandske eksamensbeviser«?
2. Planlægger Rådet til løsning af problemerne en ændring af direktivet om anerkendelse af erhvervskompetencegivende uddannelser (KOM(90) 0389 endelig udg. — SYN 209) eller et nyt direktiv om udøvelse af erhvervet som ikke-lægelig behandler, ordning af homøopatisk og antroposofisk medicin samt andre alternative behandlingsmetoder, som foreslået i betænkning af Chanterie om fastsættelse af bestemmelser for homøopatiske lægemidler og veterinærmedicinske præparater?

Svar

(18. februar 1992)

Det skal først og fremmest påpeges, at hverken den første generelle ordning for anerkendelse af erhvervskompetencegivende uddannelser (direktiv 89/48/EØF) ⁽¹⁾ eller det ændrede forslag til en anden generel ordning (KOM(90) 389 endelig udg. — SYN 209) ⁽²⁾ giver ubegrænset etableringsret eller fri udveksling af tjenesteydelser, da medlemsstaterne fortsat har ret til at regulere eller ikke regulere særlige erhverv på den måde, som de anser for bedst egnet.

En medlemsstat har derfor lov til at begrænse udøvelse af lægegering til uddannede læger.

Med forbehold af denne begrænsning tager teksten til det ændrede forslag til dels sigte på at dække netop de erhverv inden for sundhedssektoren, som ikke kræver eksamen på universitetsniveau (f.eks. fysioterapeuter og laboranter), og som ikke er omfattet af eksisterende direktiver. Det tager således sigte på at dække enhver erhvervsuddannelse, som er under det niveau, der er omhandlet i direktiv 89/48/EØF, hvor erhvervsaktiviteten er reguleret i en af de pågældende medlemsstater, og hvor den pågældende aktivitet ikke dækkes af eksisterende EF-retsakter. I betragtning af, at dette forslag derfor er af generel art og skal anvendes generelt, var der ikke noget behov for at ændre det, således at det kom til at gælde en konkret erhvervsgruppe.

Hvad angår naturlæger fra andre medlemsstater, som ønsker at arbejde i Tyskland skal der, hvis der i Tyskland ikke er lovbestemmelser om uddannelsens niveau, ifølge artikel 7, stk. 2, andet led, i det ændrede forslag, foretages »en vurdering af ansøgerens kundskaber og/eller faglige egnethed«. For at blive fritaget for dette krav må ansøgeren godtgøre, at han er i besiddelse af en kvalifikation, som er erhvervet i en anden medlemsstat, og som giver tilsvarende sikkerhed som kravene i Tyskland. Under alle omstændigheder vil ansøgeren stadig være underkastet kravene i artikel 11, såfremt de tyske myndigheder ønsker bevis for hæderlighed eller god vandel.

⁽¹⁾ EFT nr. L 19 af 24. 1. 1989, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. C 217 af 1. 9. 1990, s. 4.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1767/91

af Jean-Pierre Raffarin (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 78/46)

Om: Spredning af landmændenes virksomhed til andre sektorer

Unge Landmænds Nationalcenter i Frankrig (CNJA) indrømmer nu, at landmændenes fremtid måske ligger i en

spredning af deres virksomhed til andre sektorer i stedet for snævert at definere landbrug som et specifikt fag.

I samme pressemeddelelse foreslår det franske CNJA, at landmændene indgår specifikke aftaler, som sikrer dem en supplerende indkomst for at udføre særlige opgaver som f.eks. miljøbeskyttelse, landskabspleje og produktionsnedsækning.

Hvad mener Kommissionen om den franske CNJA's forslag?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry**

(7. oktober 1991)

Kommissionen deler det synspunkt, at det er vigtigt, at landbrugerne spreder deres aktiviteter, så de udøver andre opgaver end udelukkende produktion til konsum og foder, og at der tages hensyn til, at de både producerer varer og tjenesteydelser, og at de dermed har mulighed for at supplere deres indkomst. Der findes allerede en række foranstaltninger, og de bør udbygges, navnlig hvad angår produktion til andre formål end levnedsmidler (nonfood). Under forhandlingerne om landbrugspriserne for 1991/92 opfordrede Rådet Kommissionen til i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik at fremsætte andre forslag, hvorved der kan skabes afsætningsmuligheder for landbrugsprodukter på non-foodområdet.

Rådet gav allerede i 1985 mulighed for at yde støtte til landbrugere, som bidrager til at indføre eller bevare driftsmetoder, der er forenelige med kravene til beskyttelse af det åbne land. Bestemmelserne herom fandtes i artikel 19 i forordning (EØF) nr. 797/85⁽¹⁾. Hidtil har sådanne støtteforanstaltninger kun vedrørt områder, der er udpeget som værende miljøfølsomme.

Ovennævnte forordning, der i 1989 blev ændret ved forordning (EØF) nr. 3808/89⁽²⁾, giver også mulighed for støtte til investeringer i forbindelse med spredning af aktiviteterne på bedriften, især i henseende til turisme og håndværksmæssige aktiviteter eller hjemmelavede produkter og stalddørssalg.

Kommissionens meddelelse til Rådet om den fælles landbrugspolitik udvikling og fremtid⁽³⁾ omfatter ledsageforanstaltninger. Heriblandt er et handlingsprogram for landbrug og miljø med mulighed for støtte til landbrugere, som

- anvender produktionsmetoder, der medfører ringe risiko for forurening og miljøbeskadigelse
- træffer forholdsregler til miljøvenlig forvaltning af landbrugsarealer for at bevare eller genetablere det naturlige miljøes mangfoldighed og kvalitet
- på lang sigt udtager landbrugsjord til miljøformål.

En anden foranstaltning er fremme af skovrejsning af landbrugsjord, og der foreslås en højere præmiesats end nu.

Sluttelig må det bemærkes, at der inden for rammerne af de operationelle programmer, som Kommissionen i henhold til sin politik for udvikling af landbrugsdistrikterne har godkendt for mål nr. 5b-regionerne i Frankrig, findes en lang række foranstaltninger vedrørende spredning, som direkte inddrager landbrugerne. Det er Kommissionens opfattelse, at disse bestræbelser bør forstærkes i fremtiden for at sikre landbosamfundenes velstand samt for at bevare og højne værdien af det naturlige miljø i det åbne land.

⁽¹⁾ EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985.

⁽²⁾ EFT nr. L 371 af 20. 12. 1989.

⁽³⁾ Dok. KOM(91) 258.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1769/91
af Miguel Arias Cañete (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(1. september 1991)
(92/C 78/47)**

Om: Import af tun til EF

I henhold til forordning (EØF) nr. 3211/90⁽¹⁾ indrømmes Bolivia, Colombia, Ecuador og Peru fritagelse for enhver form for nuværende eller fremtidig told på tun for en periode på fire år.

Inden for rammerne af denne ordning ændres oprindel-
sesstedet for flere tusinde tons tunfisk, især af mexicansk
oprindelse, ved afgivelse af svigagtige oplysninger, såle-
des at de angiveligt hidrører fra Bolivia, Ecuador, Peru og
i særdeleshed Colombia, hvor lovgivningen i sidstnævnte
land åbner mulighed for at fartøjer under andre landes
flag »knyttes« til det colombianske fiskerierhverv.

På baggrund af denne form for svig, der skaber konkur-
renceforvridning i EF og forværrer krisen inden for tunfi-
skeriet i EF, anmodes Kommissionen om at oplyse:

Hvilke hasteforanstaltninger, den agter at iværksætte for
at undgå omgåelse af forordning (EØF) nr. 3211/90?

Agter Kommissionen at træffe hasteforanstaltninger til ændring af mekanismen for udligningsgodtgørelse for gennem en effektiv og rationel anvendelse af en sådan at forhindre, at fællesskabsflådens ekstsistens trues som følge af de voldsomme prisfald, der skyldes store importmængder, der er fritaget for told?

(¹) EFT nr. L 308 af 8. 1. 1990, s. 1.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener**

(8. oktober 1991)

Forordning (EØF) nr. 3211/90 blev fra den 1. januar 1991 erstattet af forordning (EØF) nr. 3835/90 (¹). Denne forordning ændrer forordning (EØF) nr. 3833/90 (GSP 1991 — landbrugsprodukter) for så vidt angår den generelle toldpræferenceordning for visse varer med oprindelse i de fire Andeslande.

Der er dog ikke foretaget nogen ændring af artikel 1, stk. 4, første afsnit, i forordning (EØF) nr. 3833/90, hvori fastsættes, at anvendelsen af de pågældende præferenceordninger er betinget af, at vareoprindelsesreglerne (GSP) i Kommissionens forordning (EØF) nr. 693/88 (²) overholdes.

Disse vareoprindelsesregler gør det ikke muligt at anse et skib for colombiansk, hvis det sejler under et andet lands flag end Colombias, selv om det er knyttet til en colombiansk virksomhed. Derfor har den tun, der tages af sådanne skibe uden for de colombianske territorialfarvande, ikke colombiansk oprindelse i henseende til de præferencer, der er indrømmet af Fællesskabet.

Kommissionens tjenestegrene har tre gange i 1991 haft lejlighed til at redegøre for bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 693/88 over for repræsentanter for de kompetente colombianske myndigheder.

Da Kommissionens tjenestegrene blev underrettet om visse colombianske myndigheders udtalelser om dåsetuns oprindelse, gjorde de omgående de colombianske myndigheder opmærksom på de bestemmelser, der finder anvendelse på dette område. Eftersom der desuden er mulighed for, at GSP-oprindelsescertifikater, formular A, med urette er blevet udstedt i Colombia, har Kommissionens tjenestegrene iværksat de nødvendige foranstaltninger for at identificere de pågældende indførsler med henblik på i givet fald at foretage en opkrævning af den gældende told.

Angående udligningsgodtgørelsen for tun, henvises det ærede medlem til Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1770/91 (³).

(¹) EFT nr. L 370 af 31. 12. 1990.

(²) EFT nr. L 77 af 22. 3. 1988.

(³) EFT nr. C 66 af 16. 3. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1776/91

af Kenneth Stewart (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 78/48)

Om: MIDO-bevillinger til Merseyside (Det Forenede Kongerige)

Det er velkendt, at arbejdsløshedstallene af 13. juni 1991 for Merseyside og især Liverpool og Sefton udviser en stærk stigende tendens, og at situationen til stadighed forværres til trods for EFRU-bevillinger til MIDO.

Vil Kommissionen opregne de projekter, der har modtaget bevillinger siden Merseyside blev omfattet af mål nr. 2, opstillede krav om udbetaling i forhold til bebudede og afsluttede projekter?

Vil Kommissionen endvidere oplyse, om der er sket fremskridt i forhold til Det Forenede Kongeriges regering i spørgsmålet om supplering?

Har der endvidere fundet nogen drøftelser sted mellem Kommissionen og den britiske regering vedrørende spørgsmålet om at lade de lokale myndigheder forvalte bevillingerne til lokalområderne, i stedet for at overlade dette til de såkaldte kvasi-autonome ikke-statslige organisationer (quangoes som fastlagt af regeringen i Det Forenede Kongerige)?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(10. oktober 1991)

Merseyside Integrated Development Operation er et program, der dækker de fem områder under Merseyside District Council, og hvori der indgår nationale midler og midler fra EF's strukturfonde (Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Den Europæiske Socialfond) til samfinansiering af et program for perioden 1989 til 1991.

EFRU's bidrag til programmets finansiering var på 71,9 mio. ecu til et program, hvis totalomkostninger — inklusive forventede private investeringer — forventes at blive på 340,6 mio. ecu i 1989-priser. Situationen pr. 22. juli 1991 var, at 104 projekter var godkendt i deres helhed og yderligere 53 projekter principielt godkendt. De samlede omkostninger ved helt eller principielt godkendte projekter er 203,7 mio. ecu, hvortil der forventes ydet 70 mio. ecu EFRU-midler i løbende priser. Kun ganske få projekter er gennemført hidtil, skønt midlertidige og endelige tilskudsansøgninger for 18,6 mio. ecu var godkendt til betaling pr. 22. juli 1991.

Det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat vil direkte få tilsendt en fuldstændig liste over MIDO-projekter.

Der er sket fremskridt med hensyn til at klargøre spørgsmålene om komplementaritet. Kommissionen er

dog endnu ikke blevet helt overbevist om, at Det Forenede Kongeriges system for offentlige udgifter sikrer, at EFRU-bidraget til operationelle programmer fuldt ud kommer de regioner, det er beregnet for, til gode i form af et ekstra beløb som krævet i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 4253/88. Der er stadig diskussioner i gang med Det Forenede Kongeriges myndigheder for at få sikkerhed for, at dette princip gennemføres.

I hvert af de områder, der er omfattet af operationelle programmer, ledes programmet af et partnerskab, som omfatter de lokale myndigheder, Kommissionen, den britiske regeringsadministration og andre, især fra den offentlige sektor, der deltager i regionens økonomiske udvikling. EFRU-midlerne bidrager hovedsagelig til finansieringen af lokale myndigheders projekter. Sekretariatsopgaverne med hensyn til programmet varetages af regeringsadministrationens regionalkontorer, der undertiden bistås af udstationerede medarbejdere fra de lokale myndigheder. Quangos har ikke nogen særskilt rolle i administrationen af operationelle programmer, skønt de under de rette omstændigheder kan modtage EFRU-midler til støtteberettigede projekter, der bidrager til det operationelle programs mål, eller de kan være repræsenteret på et eller andet plan i ledelsesstrukturen for et operationelt program.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1846/91

af Birgit Bjørnvig (ARC)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 78/49)

Om: Ødelæggelse af tropiske regnskove i Sarawak

På trods af ITTO's undersøgelse (1989), hvori det anføres, at det var nødvendigt at reducere den årlige produktion fra 13 mio. m³ til 9 mio. m³ for at opnå bæredygtighed, steg eksporten i 1990 endog til 18 mio. m³! Ministeren for primærindustri i Sarawak påstår, at denne produktion foregår på et fuldstændig regulært og bæredygtigt grundlag. Dette betyder, at de indfødte befolkninger fortsat udsættes for hungersnød og andre lidelser på grund af skovhugst:

1. Er EF klar over, at det selv er anledning til, at de sidste naturskove ødelægges, og at de indfødte befolkningers menneskerettigheder krænkes, når deres skov sælges?
2. Hvor meget tømmer har EF importeret fra Malaysia de sidste ti år, og hvor mange kvadratkilometer naturskov er blevet offer for denne skovhugst?

3. Skal dette fortsætte, eller er EF indstillet på med øjeblikkelig virkning at suspendere enhver form for tømmerimport fra Malaysia?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Abel Matutes**

(27. november 1991)

1. Fællesskabet mener, at det bedste middel til forvaltning af dets handelspolitik med hensyn til tropisk træ er at samarbejde på den mest hensigtsmæssige måde i de internationale fora (f.eks. ITTO), hvor problemerne vedrørende forvaltning af tropeskovene i forbindelse med handelen med tropisk træ drøftes, og hvor der etableres en dialog mellem producent- og brugerlandene.

Forbindelserne mellem Fællesskabet og Malaysia på dette område afviger ikke fra disse principper. Fællesskabet påser ikke desto mindre, at anbefalingerne i rapporten fra den af ITTO støttede internationale undersøgelsesgruppe — som det ærede medlem henviser til — overholdes og anvendes.

2. I de sidste ti år har Fællesskabet fra Malaysia indført i alt 9,912 mio. tons (!) træ henhørende under kapitel 44 i NIMEXE.

Det vides derimod ikke, i hvilket omfang skovarealerne i Malaysia er blevet formindsket i samme periode.

3. I betragtning af Fællesskabets internationale forpligtelser finder Kommissionen, at anvendelsen af særligt restriktive handelsmæssige foranstaltninger forudsætter en indgående undersøgelse og en nøje vurdering af følgerne. Efter Kommissionens opfattelse ville en suspension af importen af tropisk træ fra Malaysia i øvrigt på den ene side være i strid med GATT-reglerne og på den anden side ikke nødvendigvis resultere i en bedre beskyttelse af den tropiske regnskov i Sarawak. Problemerne bør løses i en bredere sammenhæng inden for passende multilaterale rammer.

(!) *Kilde:* Eurostat. Det skal bemærkes, at tallene for årene 1980—1983 ikke vedrører samtlige tolv medlemsstater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1870/91

af Mihail Papayannakis (GUE)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 78/50)

Om: Beskyttelse af monachus-monachus-sælerne

Middelhavssælerne monachus-monachus, som har søgt tilflugt i havparken ved De Nordlige Sporader, som blev

oprettet med finansiering fra EF, er i fare for at blive udryddet. I maj 1991 trådte den fællesministerielle afgørelse nr. 49714/3453/1990 om foranstaltninger til beskyttelse af denne middelhavssæl ud af kraft. Landbrugsministeriet udstedte en ny ministeriel afgørelse, som skulle gælde indtil udstedelsen af det pågældende præsidentielle dekret, og som tillod fiskeri i en afstand af 1,5 mil fra kysterne og forbød fiskeri på dybder på under 50 meter i en afstand af 500 meter fra kysten i hele arkipelaget samt fiskeri under enhver form fra 1. september til 15. november. Det bør understreges, at det, selv om amatørfiskeri er forbudt for de lokale fiskere i to en halv måned, stadig er tilladt for fiskerbåde at nærme sig Piperi, som er den vigtigste yngleplads og tillige udgør selve kernen i parken.

Eftersom EF's og Grækenlands langvarige bestræbelser på at beskytte monachus-monachus-sælerne ikke har ført til noget, anmodes Kommissionen om at lægge pres på den græske regering for at få vendt den negative udvikling for middelhavssælerne og udstedt et nyt præsidentiel dekret med omtrent de samme fiskeribestemmelser, som de tidligere fællesministerielle afgørelser indeholdt, og som generelt var acceptable.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**
(17. december 1991)

Kommissionen er fuldt ud klar over, hvor faretruende en situation munkesælerne befinder sig i, og har anmodet den græske regering om at gøre hav-naturparken i og omkring De Nordlige Sporader officiel ved at udstede et præsident-dekret.

Kommissionen har med en officiel skrivelse underrettet den græske regering om, at den ikke er i stand til fortsat at finansiere foranstaltninger på dette område, før dekretet er udstedt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1885/91

af Ian White (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(1. september 1991)

(92/C 78/51)

Om: Vurdering af miljøvirkningerne

Hvorfor har Kommissionen krævet, at Kontoret for Offentlige Bygge- og Anlægsarbejder i Republikken Irland skal forelægge en vurdering af miljøvirkningerne af det foreslåede »interpretative centre« i Wicklow Mountains

National Park, hvorimod den ikke har stillet samme krav i forbindelse med et lignende center, der er foreslået opført i Mullaghmore i Burren National Park i Country Clare?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(26. november 1991)

Beslutningen om at underkaste det foreslåede »interpretative centre« i Wicklow Mountains en undersøgelse af miljøvirkningerne blev udelukkende truffet af det irske kontor for offentlige bygge- og anlægsarbejder, som nu har igangsat tilsvarende undersøgelser for Mullaghmore- og Dunquincentrene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1921/91

af George Patterson (ED)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(2. september 1991)

(92/C 78/52)

Om: Militærnægtere af samvittighedsgrunde i Grækenland

Kan Rådet oplyse, hvad det har gjort for at efterleve Europa-Parlamentets beslutning fra oktober 1989 om ret til at være militærnægter af samvittighedsgrunde i alle EF's medlemsstater?

Rådet er sikkert klar over, at militærnægtere af samvittighedsgrunde stadig fængsles i flere medlemsstater, bl.a. Grækenland. Hvad vil det gøre for at få disse medlemsstater til at ophøre med denne praksis?

Svar

(18. februar 1992)

Rådet har tit og ofte erklæret, at det lægger den største vægt på, at menneskerettighederne overholdes, såvel i som uden for Fællesskabet.

Rådet kan forsikre det ærede parlamentsmedlem om, at det også har noteret sig Europa-Parlamentets beslutning fra oktober 1989, men det gør dog opmærksom på, at overholdelsen af menneskerettighederne først og fremmest henhører under den enkelte medlemsstats ansvar.

Hvad angår de forhold, det ærede parlamentsmedlem omtaler, er det ikke praksis og ej heller hensigtsmæssigt, at Rådet kommenterer disse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1928/91
af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. september 1991)
(92/C 78/53)

Om: Transeuropæiske net — strukturfondene

Kan Kommissionen bekræfte, at den agter at sammenknytte de transeuropæiske net som skitseret i traktatudkastene for Den Europæiske Politiske Union og dokumentet om Europa i år 2000 med regionalpolitikken for at sikre, at der ikke er nogen uoverensstemmelse med strukturfondenes målsætninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(22. november 1991)

Kommissionen kan bekræfte, at den agter at drage omsorg for, at udviklingen af transeuropæiske net bidrager til målsætningerne for EF-regionalpolitikken.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1929/91
af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(2. september 1991)
(92/C 78/54)

Om: Høring om strukturfondereformen

Kan Kommissionen bekræfte, at den vil høre alle medlemmerne af det partnerskab, der findes på europæisk, medlemsstats- og regionalt plan, om strukturfondereformen — navnlig for så vidt angår opretholdelse af fællesskabsstøtterammer, procedurerne og kriterierne i forbindelse med fastslæggelse af støtteberettigede områder og projekter, samt at den vil sikre respekten for alle parter og fuldt ud overholde principperne om supplerings og gennemskuelighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen
(22. november 1991)

Kommissionen har allerede indledt undersøgelsen af alle mulighederne for at forbedre reformen med henblik på at styrke effektiviteten af strukturinterventionerne, og den agter at gengive den i midtvejsrapporten.

Det er Kommissionens hensigt, at dette papir skal ud til så mange som muligt inden for dens egne beføjelser og kom-

petence, således at der kan blive en omfattende debat, som skulle gøre det muligt at indhente udtalelser fra alle involverede, herunder parterne på regionalt og lokalt plan, om samtlige de foranstaltninger, der skal træffes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1959/91
af Mark Killilea (RDE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. september 1991)
(92/C 78/55)

Om: Eksportrestitutionser i forbindelse med eksport af oksekød til Japan

Eftersom det forudses, at Japan vil blive det største marked for import af oksekød i verden i løbet af de nærmeste få år, og eftersom Danmark og Irland er de eneste to EF-medlemsstater, der har et tilstrækkeligt lavt sygdomsniveau til, at Japan vil acceptere deres oksekød, bedes Kommissionen forklare, hvorfor der ikke gives eksportrestitutionser i forbindelse med fremme af denne eksport, navnlig i betragtning af den nuværende situation med store oksekødsoverskud på interventionslagre, hvoraf meget er irsk oksekød. I 1990 var eksporten af irsk oksekød til Japan kun på 343 tons i forhold til 1 538 tons i 1989.

Mener Kommissionen ikke, at den som følge af disse faktorer nu burde tage situationen op til ny vurdering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ray Mac Sharry
(29. november 1991)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svaret på hans skriftlige forespørgsel nr. 1284/91 (*).

(* EFT nr. C 66 af 16. 3. 1992.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1961/91
af Raymonde Dury (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. september 1991)
(92/C 78/56)

Om: Køreskoler

Der findes et stort antal køreskoler, som er vigtige, fordi de bidrager til at forbedre trafikikkerheden. På

nuværende tidspunkt overlades det til medlemsstaterne at fastlægge vedtægterne for disse skoler. Er der planer om at foretage en tilnærmelse af disse bestemmelser på fællesskabsplan for at sikre en vis lighed i kvaliteten af ydelsen til brugerne og på uddannelsesniveaue?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(4. december 1991)

Direktiv 80/1263/EØF af 4. december 1980 om kørekort⁽¹⁾, hvorved der indføres gensidig anerkendelse af kørekort inden for Fællesskabet, indeholder bestemmelser om minimumskravene for køreprøverne.

I det nye direktiv 91/437/EØF, der skal erstatte direktivet af 1980 fra den 1. juli 1996⁽²⁾, indføres der en mere udbygget harmonisering af bl.a. kundskaber, færdigheder og adfærd i forbindelse med kørsel med henblik på uddannelse af ansøgere om kørekort (bilag II til dette direktiv).

Disse fællesskabsbestemmelser omhandler ikke nærmere uddannelsens gennemførelse. Denne uddannelse henhører under de nationale myndigheders kompetence: oplæringen skal ikke obligatorisk foregå på en køreskole.

Det er dog klart, at disse fællesskabsbestemmelser, bl.a. i bilag II til det nye direktiv 91/439/EØF⁽²⁾, forudsætter en tilnærmelse af uddannelsesniveaue for ansøgere om kørekort og derfor vil medføre en tilnærmelse af den undervisning, der gives af køreskolerne, for at denne er i overensstemmelse med bestemmelserne vedrørende kundskaber og prøver.

⁽¹⁾ EFT nr. L 375 af 31. 12. 1980.

⁽²⁾ EFT nr. L 237 af 24. 8. 1991.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1981/91
af Ria Oomen-Ruijten (PPE)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. september 1991)
(92/C 78/57)**

Om: Gennemførelse af direktivet om forbrugerkredit

1. Er Kommissionen klar over, at forskellige medlemsstater ikke har efterkommet deres forpligtelse til senest den 1. januar 1990 at have omsat Rådets direktiv 87/102/EØF af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit⁽¹⁾ til national lovgivning?

2. Er det ikke på tide, at Kommissionen i medfør af EØF-Traktatens artikel 169 indbringer sager for Dom-

stolen mod de medlemsstater, som ikke har overholdt deres forpligtelser, bl.a. på baggrund af at Rådet den 22. februar 1990 vedtog et direktiv om ændring af direktivet af 22. december 1986, hvorved medlemsstaterne forpligtes til senest den 31. december 1992 at have truffet de fornødne foranstaltninger til at efterkomme det andet direktiv?

⁽¹⁾ EFT nr. L 42 af 12. 2. 1987, s.48.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(5. november 1991)

Direktiv 87/102/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit blev vedtaget af Rådet den 22. december 1986.

I direktivets artikel 16 er den 1. januar 1990 fastsat som sidste frist for medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet.

Da det på ovennævnte tidspunkt blev konstateret, at flere medlemsstater ikke havde truffet de nødvendige foranstaltninger, indbragte Kommissionen, i medfør af traktatens artikel 169, sagerne for Domstolen.

I øjeblikket er syv medlemsstater indbragt for Domstolen, nemlig: Belgien, Spanien, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg og Nederlandene.

Hvad angår direktiv 90/88/EØF⁽¹⁾, med ændringer til førnævnte direktiv 87/102/EØF, blev sidste frist for gennemførelsen fastsat til 31. december 1992. På indværende tidspunkt er gennemførelsesbestemmelser kun meddelt Kommissionen fra Danmark.

Det er indlysende, at Kommissionen må vedblive med at være yderst årvågen med hensyn til opfølgning af fællesskabsretten, og særlig når det drejer sig om gennemskueligheden af operationer og transaktioner, der vedrører forbrugerne.

⁽¹⁾ EFT nr. L 61 af 10. 3. 1990.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1992/91
af Dieter Rogalla (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(15. september 1991)
(92/C 78/58)**

Om: Kontrol ved Fællesskabets interne og eksterne grænser

1. Hvilke erfaringer har Rådet i den sidste rejsesæson gjort med hensyn til kontrol ved og passage af Fællesskabets interne eller eksterne grænser?

2. Hvor mange rejsende var der?

3. Hvilke klager har Rådet og medlemsstaterne modtaget?
4. Hvilken konklusion drager Rådet heraf?

Svar

(4. marts 1992)

Rådet har allerede besvaret et spørgsmål med samme indhold fra det ærede parlamentsmedlem ⁽¹⁾ i spørgetiden den 11. september 1991.

⁽¹⁾ Spørgsmål nr. H-828/91.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1994/91
af Ernest Glinne (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(15. september 1991)
(92/C 78/59)

Om: Bekæmpelse af hvidvaskning af »sorte penge«, som især stammer fra narkotikahandel

Jeg vil gerne have svar på følgende spørgsmål:

1. Har alle EF's medlemsstater ratificeret De Forenede Nationers konvention om ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer, der blev vedtaget den 19. december 1988 i Wien? Hvem har ikke, og hvad er deres forklaring herpå?
2. Er Europarådets konvention om hæleri og efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold, som i november 1990 blev åbnet for undertegnelse, undertegnet og/eller ratificeret af alle EF's medlemsstater? Hvem har ikke, og hvad er deres forklaring herpå? Er forklaringen, at Europarådet går ind for en forholdsvis global straf, som rammer videre end banker og kreditinstitutter? Hvor mange ratifikationer kræves der, for at konventionen kan træde i kraft?
3. Rådets direktiv 91/308/EØF ⁽¹⁾ om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge er vedføjet en erklæring fra repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, hvor disse forpligter sig til »senest den 31. december 1992 at træffe alle nødvendige foranstaltninger« for at iværksætte en straffelovgivning, der sætter dem i stand til at opfylde deres forpligtelser i henhold til nævnte instrumenter. Vil disse foranstaltninger, som i forvejen og en bloc skal meddeles Europa-Parlamentet, blive baseret på et uoverensstemmende »à la carte«-valg fra regeringernes side blandt ovennævnte tre dokumenter?
4. Hvilke EF-medlemsstater har efter G-7's finansielle handlingsgruppes tekniske skøn over hvidvaskninger

indtil dato truffet afgørelse om at ændre deres nationale lovgivning (jf. f. eks. den belgiske lov af 17. juli 1990, som udvider begrebet hæleri, og den luxembourgske lov af 7. juli 1989)? Hvor tæt ligger man på ovennævnte tre dokumenter?

⁽¹⁾ EFT nr. L 166 af 28. 6. 1991, s. 77.

Svar

(18. februar 1992)

1. Pr. 1. september 1991 havde tre medlemsstater ratificeret Wiener-konventionen. Fællesskabet har for så vidt angår de spørgsmål, der henhører under fællesskabskompetencen, ligeledes ratificeret den.

De øvrige medlemsstater fortsætter dere bestræbelser på at kunne ratificere konventionen inden den 1. januar 1992.

2. Ni af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater har undertegnet Europarådets konvention om hæleri og efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold.

Rådet har ingen oplysninger om, hvorfor de øvrige medlemsstater endnu ikke har undertegnet denne konvention.

3. Ifølge artikel 14 i direktiv 91/308/EØF tilkommer det hver enkelt medlemsstat at fastsætte, hvilke sanktioner der skal benyttes i tilfælde af overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv.

4. Rådet er ikke i besiddelse af de oplysninger, som det ærede parlamentsmedlem anmoder om.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1998/91
af Thomas Megahy (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(15. september 1991)
(92/C 78/60)

Om: Uønskede fakturaer og formularer til optagelse i fagbøger, tilsendt fra udlandet

Der har været mange klager fra virksomheder i Det Forenede Kongerige, som uden at have anmodet herom har fået tilsendt fakturaer og formularer vedrørende optagelse i fagbøger. Dette omfatter telefax-, telex- og varemærkefortegnelser. Der er en tendens til, at fakturaerne sendes ud i ferietiden, hvor man regner med, at der er travlhed i virksomhederne og mangel på personale og en

øget sandsynlighed for, at fakturaerne betales uden yderligere forespørgsler. Størstedelen af fakturaerne kommer fra Schweiz, Liechtenstein og Tyskland. Kontrolforanstaltningerne i den nuværende lovgivning til at forhindre og standse denne praksis er givetvis utilstrækkelige.

Vil Kommissionen udarbejde forslag til løsning af disse problemer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert**

(6. november 1991)

Den handelspraksis, det ærede medlem har henledt Kommissionens opmærksomhed på, udgør ikke noget enkeltstående tilfælde (⁽¹⁾).

Kommissionen er af den opfattelse, at hovedparten af disse sager allerede hører ind under direktiv 84/450/EØF om vildledende reklame fra 1984 (⁽²⁾), der dækker enhver form for tilkendegivelser, som har til formål at fremme leveringen af tjenesteydelser, og som kan vildlede de personer, den er rettet til.

I nogle tilfælde opkræves beløbet, før virksomheden er blevet optaget i den pågældende fagbog, og det er endda ofte uklart, om der er tale om en egentlig fagbog og en egentlig optagelse heri. Sådanne sager kan være dækket af bestemmelser i den nationale lovgivning, især straffeloven, der kan sikre den rette behandling af disse sager.

Imidlertid kan sagernes grænseoverskridende karakter forhindre, at der skrives effektivt ind over for de ansvarlige.

Medens Kommissionen undersøger, om det er ønskeligt og muligt at indføre særlige fællesskabsregler på dette område, kan medlemsstaternes myndigheder gøre deres til at informere virksomhederne — specielt de små og mellemstore — om risikoen for uventede opkrævninger fra udgivere af telebøger.

(¹) Se for eksempl skriftlig forespørgsel nr. 45/87, nr. 431/89, nr. 444/89 og nr. 638/89, samt de af Kommissionen afgivne svar på spørgsmålene.

(²) EFT nr. L 250 af 19. 9. 1984, s. 17.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2006/91
af Proinsias De Rossa (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. september 1991)
(92/C 78/61)**

Om: Deponering af radioaktivt affald ved Sellafield

Har Kommissionen kendskab til afgørelsen fra de ansvarlige britiske myndigheder om at godkende Sellafield som

en underjordisk deponeringsplads for lavaktiv og middelaktivt nukleært affald samt til den bekymring, som denne afgørelse har vakt på begge sider af Det Irske Hav, navnlig fordi det i en undersøgelse foranlediget af Greenpeace er kommet til udtryk, at de forhåndenværende oplysninger er utilstrækkelige til at fortolke de seismiske data for dette område med dets yderst komplicerede struktur og geologiske forhold?

Finder Kommissionen det ikke rimeligt, at man i Irland nærer den mistanke, at dette valg blev truffet af politiske snarere end videnskabelige grunde, og at man er alvorligt bekymret over en eventuel yderligere forurening af Det Irske Hav, som i forvejen er det mest radioaktive havområde i verden?

Deler Kommissionen på baggrund af ovenstående og i lyset af de fortsatte skridt hen imod europæisk integration ikke den opfattelse, at det er urimeligt, at en medlemsstat har lov til at placere en deponeringsplads for radioaktivt affald eller sågar en hvilken som helst form for nukleært anlæg ved grænsen til en anden medlemsstat uden denne stats tilladelse, og er Kommissionen rede til at overveje, hvordan der kan rettes op på dette forhold?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(15. november 1991)

Ifølge de oplysninger, som Kommissionen er i besiddelse af, er der ikke truffet nogen beslutning om at tillade en underjordisk deponeringsplads for radioaktivt affald ved Sellafield. Der er truffet beslutning om at indlede de nødvendige procedurer til opnåelse af godkendelse og den britiske regering har allerede oplyst, at den formelle ansøgning om byggetilladelse (som ventes sidst i 1992) vil blive efterfulgt af en offentlig høring.

Desuden henvises der i bilag I til Rådets direktiv 85/337/EØF (⁽¹⁾) om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet specifikt til »anlæg, der er bestemt til varig deponering eller endelig bortskaffelse af radioaktivt affald«, hvorfor direktivets bestemmelser om, hvilke foranstaltninger der skal træffes, inden der gives tilladelse, finder anvendelse.

Inden de myndigheder i Det Forenede Kongerige, der er ansvarlige for udledning af radioaktivt spildevand, giver tilladelse til bygning af deponeringspladser, skal bestemmelserne i Euratom-Traktatens artikel 37 opfyldes.

De nævnte procedurer skal sikre, at enhver mulig radioaktiv kontaminering af Det Irske Hav, som kan opstå på grund af den foreslåede deponeringsplads, vil blive undersøgt grundigt, og at resultatet af denne undersøgelse vil blive stillet til offentlighedens rådighed.

(¹) EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2013/91
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(23. september 1991)
(92/C 78/62)

Om: Aftale vedrørende miljø og krig

Hvordan påtænker Kommissionen at gennemføre den ide om en aftale til sikring af miljøet i en krigssituation, som blev gennemgået på møderne i London i begyndelsen af juni, hvor Kommissionen officielt deltog?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(18. november 1991)

Kommissionsmedlem Ripa di Meana deltog som inviteret gæst i konferencen om en femte Genève-Konvention, som blev afholdt i London i juni 1991. I sin tale fremsatte han flere specifikke forslag til, hvorledes man kan sikre en beskyttelse af miljøet i en fremtidig krigssituation.

Kommissionen har endnu ikke besluttet, hvilke initiativer EF og dets medlemsstater kan tage for at udvide og/eller styrke de eksisterende internationale regler om miljøskader i krigstilfælde, idet dette spørgsmål for øjeblikket undersøges inden for rammerne af UNCED samt i andre relevante internationale fora.

Europa-Parlamentet vil blive orienteret om enhver ny udvikling eller ethvert nyt initiativ på dette område.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2052/91
af Jessica Larive (LDR)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/63)

Om: Organdonorer

Er Rådet bekendt med den nederlandske regerings lovforslag om, at der skal rettes henvendelse til alle indbyggere, der er fyldt 18 år, for at spørge, om de er rede til at stille organer til disposition for transplantationer efter deres død?

Er Rådet på baggrund af den voldsomme mangel på organer til transplantation i en række af EF's medlemsstater

rede til inden januar 1992 at tage initiativ til, at det nederlandske lovforslag, der sandsynligvis vil medføre en stigning i antallet af organer til transplantationer, tages som eksempel for en tilsvarende EF-ordning?

Svar
(18. februar 1992)

Rådet har ikke hidtil fået forelagt noget forslag vedrørende organdonorer i Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2056/91
af Lyndon Harrison (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/64)

Om: EF-skakturnering

Er Kommissionen rede til at fremme skakspillet til gavn for de mange millioner unge mennesker i Fællesskabet, der spiller og elsker det?

Er den rede til at sponsorere skakturneringer mellem medlemsstaterne, navnlig turneringer for de unge?

Er Kommissionen tillige rede til at støtte en opvisning af verdensmesteren Gary Kasparov, eller en opvisning af de ungarske søstre Polgar med henblik på at stimulere til udbredelse af spillet samt til at anerkende spillets betydning i hele Det Europæiske Fællesskab og, navnlig, hele Central- og Østeuropa?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2057/91
af Lyndon Harrison (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/65)

Om: Skak

Mener Kommissionen, at Fællesskabet — med det nuværende budget — gør tilstrækkeligt for at støtte og bidrage til udbredelsen af skak i Det Europæiske Fællesskab?

Er Kommissionen på baggrund af skakspillets enestående aspekter — dets videnskabelige, kulturelle og sportslige elementer — rede til at gøre mere for at fremme spillet,

navnlig i betragtning af, at det er et af de mest populære spil i hele Fællesskabet?

Samlet svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
på skriftlig forespørgsel nr. 2056/91 og nr. 2057/91
(26. november 1991)

Kommissionen følger på sports- og fritidsområdet nærhedsprincippet med Fællesskabets aktiviteter på andre områder.

Tilrettelæggelse og finansiering af skakturneringer samt fremme af skakspillet påhviler således de forskellige nationale og internationale forbund, der er oprettet for at varetage spillets interesser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2082/91
af Lyndon Harrison (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/66)

Om: Regnskabsaflæggelse for anvendelsen af offentlige midler i Det Forenede Kongerige

Vil Kommissionen kommentere den nylige rapport fra de britiske statsrevisorer, hvori det hedder, at der ikke kan gøres rede for anvendelsen af ca. 200 mio. £, som var afsat til uddannelsesprogrammer for arbejdsløse, eller at det britiske arbejdsministerium har anvendt disse midler til andre formål? Kan Kommissionen forsikre Europa-Parlamentet om, at dette ikke omfatter midler fra EF's strukturfonde? Vil Kommissionen i benægtende fald oplyse, hvilke skridt man agter at tage?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(4. november 1991)

Kommissionen takker det ærede medlem for at have henvendt dens opmærksomhed på de britiske statsrevisorer's rapport.

Kommissionen havde ikke kendskab til rapporten, men har nu bedt Det Forenede Kongeriges myndigheder redegøre for, om, og i givet fald hvorledes, forholdet påvirker strukturfondene.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2105/91
af Ernest Glinne (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/67)

Om: Den særlige status som selvstyrende autonomt område, der af Grækenland og Det Europæiske Fællesskab er sikret Athos-bjerget

I traktaten om Grækenlands tiltrædelse af Det Europæiske Fællesskab fra januar 1981 fastsættes det, at Fællesskabet vil respektere den særlige status, som Grækenland har indrømmet de omkring 1 500 personer, der lever på ovennævnte halvø, og som udøver en meget ortodoks bibeltro. Fællesskabet har således godkendt »charteret« fra 1924 og de efterfølgende bestemmelser. På denne halvø, 60 km lang og 10 km bred, der skyder sig ud i Det Ægæiske hav, praktiserer det »Hellige Samfund«, der lever et strengt kontemplativt liv, ældgamle forbud (hundyr — især geder — og kvinder har ikke adgang) og nyder samtidig meget konkret fordel af skatte- og afgiftsmæssige privilegier, som f.eks. afgiftsnedsættelser på brændstof og biler på 75 %.

Efter de betydelige fremskridt, som de græske kvinder i det forløbne tiår har gjort henimod større respekt og ligebehandling, og under henvisning til de usædvanlige afgifts- og toldbestemmelser, der gælder for den handel, der flourerer fra denne halvø, finder Rådet da ikke, at tiden er moden til at forhøre sig hos den græske regering om muligheden for, at denne kan genforhandle Athos-bjergets status med det formål at få fjernet ovennævnte to diskriminerende forhold?

Svar
(18. februar 1992)

Forbuddet mod kvinders og endog hundyr's tilstedeværelse stammer fra forbud af religiøs art, som de kirkelige myndigheder på Athos-bjerget har praktiseret i århundreder, og som henhører under deres kompetence i medfør af den status, som de har opnået ved Grækenlands godkendelse af »charteret« af 1924 samt senere bestemmelser.

Traktaten om Grækenlands tiltrædelse af Fællesskabet slår fast, at den vil respektere denne status, således som det ærede parlamentsmedlem har konstateret.

Hvad angår told- og afgiftsområdet, henholder fællesskabets bestemmelse sig desuden til fælleserklæringen om den særlige ordning for Athos-bjerget, der er knyttet som bilag til traktaten om Grækenlands tiltrædelse af Fællesskabet (se bl.a. artikel 135 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83) (1).

Endelig kan det ærede parlamentsmedlem ikke være uvidende om, at et eventuelt initiativ til ændring af de ekssi-

sterende fællesskabsregler henhører under EF-Kommissionens kompetence.

(¹) EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2107/91
af Ernest Glinne (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/68)

Om: Svig, der medfører tab på EF-budgettet

Kommissionens rapport om de foranstaltninger, der er truffet som følge af bemærkningerne i den beslutning, der er knyttet til afgørelsen om decharge for gennemførelse af budgettet for regnskabsåret 1998 (SEK(91) 0512 bil.) er for øjeblikket til behandling i Parlamentet på grundlag af betænkning af John Iversen (PE 151.094/ændel. af 18. juli 1991). I denne betænkning henledes opmærksomheden især på landbrugssektoren, strukturpolitikken og udviklingsbistanden.

Efterhånden som 1992 rykker nærmere, udviser den europæiske offentlighed stor interesse for sådanne dokumenter, idet den i stadig højere grad lægger vægt på en hensigtsmæssig anvendelse af EF's midler. I seriøse opgørelser over omfanget af svig inden for Fællesskabet (¹) (bedragerier i forbindelse med støtteordninger etc.) anslås tabet til 10 % af fællesskabsbudgettet, dvs. 4 mia. ecu i 1989, hvilket igen svarer til det kolossale beløb af 168 mia. bfr. Til sammenligning kan anføres, at det luxembourgske statsbudget for 1989 både på indtægts- og udgiftssiden beløb sig til ialt 90 mia. lfr.!

Hvad mener Kommissionen om sådanne overslag?

For at henholde mig til et konkret eksempel, der ikke skal opfattes som en spøg: Hvor stor en del af landbrugseksporten til Vatikanet, et tredjeland i enhver henseende, er omfattet af støtte (restitutioner)?

Kan Kommissionen for 1988 og om muligt 1989 give oplysninger om omfanget af

- a) landbrugseksporten til ovennævnte land og
- b) de støttebeløb, der er ydet i den forbindelse?

(¹) F. eks. i »Euroscopie« af Gérard Mermet, der for nylig er udkommet på Larousse.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jacques Delors
(10. december 1991)

Det ligger Kommissionen stærkt på sinde, at Fællesskabets midler anvendes korrekt. Dette er bl.a. emnet for

dens rapporter til Europa-Parlamentet om det arbejde, der er udført og de fremskridt, der er gjort i 1989 og 1990 inden for bekæmpelsen af bedrageriet over for EF-budgettet, hvori der findes en oversigt over resultaterne af og udsigterne for Kommissionens og medlemsstaternes indsats til bekæmpelse af denne svøb.

Kommissionen mener fortsat ikke (¹), at det er muligt, således som det er tilfældet med skatte- og afgiftsunddragelse på nationalt plan, ved hjælp af en pålidelig beregningsmetode præcist at opgøre i procent, hvor omfattende bedrageriet over for fællesskabsbudgettet er til følge. Kommissionen bestræber sig imidlertid på at begrænse risikoen og har allerede opnået mærkbare resultater takket være sin politik på dette område og det gode samarbejde med medlemsstaterne.

Med hensyn til det fremførte eksempel skal der erindres om, at Vatikanet betragtes som et tredjeland, og at der derfor udbetales restitutioner ved eksport af landbrugsprodukter dertil. Det bestemmes således i toldkonventionen mellem Italien og Vatikanet (²) og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, at der ved eksport af Fællesskabets landbrugsprodukter til Vatikanet og til Pavestolens institutioner og kontorer uden for Vatikanet med henblik på overgang til frit forbrug, skal udbetales samme eksportrestitutioner som der i henhold til fællesskabslovgivningen ydes ved eksport af sådanne produkter til tredjelande. Varernes overgang til frit forbrug attesteres på en særlig formular af Governatorato dello Stato della Citta del Vaticano.

Beløbene vedrørende landbrugseksporten til Vatikanet for årene 1988, 1989 og 1990 vil blive sendt direkte til det ærede medlem og til Europa-Parlamentets generalsekretariat.

(¹) Svar på skriftlige forespørgsler nr. 1528/87 af Vandemeulebroucke (EFT nr. C 195 af 25. 7. 1988) og nr. 2116/87 af sir James Scott-Hopkins (EFT nr. C 244 af 19. 9. 1988).

(²) Konvention, undertegnet den 30. 6. 1930 til gennemførelse af bestemmelserne i Latran-traktaten af 11. 2. 1929.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2111/91
af Ernest Glinne (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/69)

Om: Problemer som følge af manglende sammenfald mellem Fællesskabets territorium og medlemsstaternes geografiske territorium

Gibraltar, der er EF-territorium under britisk overherredømme, er ikke omfattet af den europæiske toldunion,

medens Monaco, et tredjeland, er en del heraf. San Marino har siden 1939 været italiensk territorium og indgår derfor også i Fællesskabets territorium. Men selv om Andorra i 1989 indgik en aftale med Fællesskabet om en toldunion indebærende frie varebevægelser for så vidt angår forarbejdede produkter, er landbrugsvarer stadig underkastet særlige aftaler: Kan Rådet oplyse, hvilke aftaler det drejer sig om? Liechtenstein indgår i en toldunion med EF via EFTA, medens Vatikanet i alle henseender er et tredjeland.

En tilsvarende forvirring gør sig gældende som følge af udelukkelse af de franske oversøiske territorier og Terre Adélie samt De Nederlandske Antiller, Macao og den portugisiske del af Timor, de britiske besiddelser og Hongkong, foruden Gibraltar som allerede nævnt. Andre oversøiske territorier har imidlertid særlige handelsmæssige forbindelser med Fællesskabet, samtidig med at de indbyrdes har stærkt varierende status: Territorialfællesskab for Mayotte, feudalt tilknytningsforhold for Jersey og Guernesey, territorialt afhængighedsforhold for Isle of Man, samt endvidere Bornholm, der er tilknyttet den danske stat (og følgelig EF) og Færøerne og Grønland, der er tilknyttet den danske Krone.

Selv om jeg indrømmer, at ensartethed er kedelig og ofte gennemføres på bekostning af meget gamle og agtværdige traditioner, vil jeg alligevel gerne vide, hvordan Rådet stiller sig til de problemer, som ovennævnte brogede bilde rejser i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked i 1992—1993 og den deraf nødvendige tilpasning af samtlige told- og afgiftsbestemmelser (kan Jersey f.eks. fastholde et loft på 20 % for direkte skatter?).

Svar

(18. februar 1992)

Fællesskabets toldområde er fastlagt i Rådets forordning (EØF) nr. 2151/84⁽¹⁾, og de lande eller territorier, som ikke er nævnt i definitionen i artikel 1, betragtes med forbehold af forordningens øvrige bestemmelser i toldmæssig henseende som tredjelande.

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 918/83⁽²⁾ indførtes en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter, der gælder for produkter med oprindelse i tredjelande.

Kommissionen har forelagt Rådet forslag om ændring af ovennævnte retsfor skrifter, navnlig i forbindelse med udarbejdelsen af EF-toldkodeksen. Disse forslag er for øjeblikket til behandling i Rådet.

Hvad angår en eventuel indbyrdes tilnærmelse af reglerne for de lande og territorier, som det ærede parlamentsmed-

lem nævner, tilkommer det Kommissionen at forelægge Rådet de relevante forslag.

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 27. 7. 1984, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2112/91

af Christine Crawley (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(26. september 1991)

(92/C 78/70)

Om: Pensionistkort

Britiske pensionister, som skriver til Det Forenede Kongeriges socialministerium vedrørende indførelsen af et pensionistkort, får at vide, at regeringen vil svare, »når tiden er inde«, selv om Kommissionen i sin tid henstillede, at et sådant kort blev indført senest pr. 1. januar 1991.

Vil Kommissionen på denne baggrund oplyse, hvilke medlemsstater der har påbegyndt indførelsen af denne ordning, samt hvad den agter at gøre for at sikre, at Det Forenede Kongerige og andre medlemsstater, der stadig ikke har reageret på Kommissionens henstilling, gør dette snarest?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(4. november 1991)

Kommissionens henstilling af 10. maj 1989 vedrørte indførelsen af et europæisk ældrekort for personer over 60 år med det formål at synliggøre de fordele, som ældre europæiske borgere har ret til i kraft af deres alder, navnlig under rejser i udlandet.

Igennem hele 1990 anmodede Kommissionen, såvel formelt som uformelt, medlemsstaterne om at meddele, hvor langt de var kommet med iværksættelsen af henstillingen. Disse meddelelser viste, at der kun var sket ringe fremskridt. På ikrafttrædelsesdatoen den 1. januar 1991 var der ikke en eneste medlemsstat, der havde ført henstillingen ud i livet. Senest er medlemsstaternes holdninger blevet klargjort under en uformel drøftelse om emnet i forbindelse med et møde i Det Rådgivende Udvalg for Ældre i juni 1991.

Kommissionen beklager, at medlemsstaterne ikke har iværksat henstillingen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2122/91
af Proinsias De Rossa (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/71)

Om: Bortskaffelse af madaffald fra fly

Hvilke bestemmelser gælder der for øjeblikket i medlemsstaterne med hensyn til bortskaffelse af madaffald fra fly, og overvejer Kommissionen at fremsætte forslag om en harmonisering af disse bestemmelser?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karel Van Miert
(9. december 1991)

Ifølge de oplysninger, Kommissionen er i besiddelse af, behandles fødevareraffald fra fly på forskellige måder i Fællesskabets medlemsstater. I visse medlemsstater gælder de almindelige bestemmelser om fødevarerhygiejne i restauranter. I andre medlemsstater gælder hygiejniske bestemmelser fastsat af de lokale myndigheder.

Kommissionens tjenestegrene har ikke til hensigt at iværksætte særlige aktioner for fødevareraffald fra fly, men snarere en fællesskabsaktion for kommunalt affald, som flyaffald almindeligvis vil indgå i.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2128/91
af Proinsias De Rossa (CG)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/72)

Om: Racisme og fremmedhad

Har Kommissionen udarbejdet sit svar på Ford-beretningen fra Undersøgelsesudvalget om Racisme og Fremmedhad og navnlig på de henstillinger, der var rettet til den?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(21. november 1991)

Kommissionen henviser det ærede medlem til Europa-Parlamentets forhandlinger den 9. og 10. oktober 1990 og

9. oktober 1991, under hvilke den har udtalt sig om samtlige henstillinger. I øvrigt minder Kommissionen om, at den i overensstemmelse med sine forpligtelser og i forbindelse med en udbudsprocedure har igangsat en undersøgelse af medlemsstaternes juridiske muligheder for at bekæmpe racisme og fremmedhad.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2129/91
af Proinsias De Rossa (CG)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/73)

Om: Racisme og fremmedhad

Har Rådet udarbejdet sit svar på Ford-beretningen fra Undersøgelsesudvalget om Racisme og Fremmedhad og navnlig på de henstillinger, der var rettet til det?

Svar
(4. marts 1992)

Europa-Parlamentet har i sin beslutning B3-1721/90 af 10. oktober 1990 bedt Rådet om at foretage en grundig behandling af de henstillinger fra Undersøgelsesudvalget om Racisme og Fremmedhad, som vedrører Rådet.

Rådet har behandlet henstillingerne og har givet et tilbundsgående svar på parlamentsmedlemmernes spørgsmål under debatten om racisme og fremmedhad på plenarmødet den 9. oktober 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2134/91
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/74)

Om: Sociale tabere

Sociale tabere er desværre en realitet i EF, men i dette Europa med et indre marked, bør fattigdom imidlertid

ikke betragtes som skæbnebestemt, en tilstand eller langt mindre et resultat.

For at give de dårligst stillede garantier for, at de ikke udsættes for negative virkninger af den udvikling, der skal føre til et stærkt økonomisk Europa, vil Kommissionen da gå ind for, at der oprettes en slags »komité for sociale tabere«, hvis formål skal være at undersøge virkningerne af hvert forslag til EF-direktiv for »de fattigste«. Denne komité for sociale tabere skulle automatisk forud for udarbejdelsen af et direktiv afgive en udtalelse om de sociale konsekvenser, dette direktiv kunne få for de pågældende personer.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou
(5. november 1991)**

Kommissionen tillægger bekæmpelsen af social marginalisering stor betydning, og den bestræber sig på at bidrage til indsatsen på dette område, i det omfang dens beføjelser og midler tillader det. I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet tager dens indsats på dette felt hovedsagelig sigte på at supplere og stimulere de initiativer og den politik, der gennemføres i medlemsstaterne, og at fremme sammenhængen i de fællesskabsaktiviteter, der har indvirkning på fattigdomssituationen.

I de senere år har Kommissionen intensiveret sin indsats på dette område. Den vedtog således den 7. maj 1991 et forslag til Rådets henstilling om tilstrækkelige økonomiske midler og ydelser i socialsikringsystemerne⁽¹⁾, og dette forslag behandles for øjeblikket i Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg. Vedtagelsen af det og gennemførelsen af dets intentioner vil utvivlsomt bidrage til at sikre de mest ugunstigt stillede befolkningsgrupper en tilstrækkelig, stabil og forudsigelig indkomst og til at styrke en overordnet og sammenhængende politik til bekæmpelse af social marginalisering.

Kommissionen har desuden støttet oprettelsen af et europæisk kontaktudvalg for de ikke-statslige organisationer, der er engageret i fattigdomsbekæmpelsen. I dette kontaktudvalg kan disse organisationer fremlægge deres eget og de mest ugunstigt stillede befolkningsgruppers syn på de forskellige fællesskabsinitiativer, der kan tænkes at have en virkning på udviklingen på dette område. Udvalget, der er uafhængigt, etablerer en løbende dialog og et aktivt samarbejde med Kommissionen.

Endelig har Kommissionen internt oprettet en tværtjenstlig gruppe, der skal bidrage til at give de mest ugunstigt stillede befolkningsgrupper en mere fremtrædende plads i

Fællesskabets samlede politikker og til at sikre det samarbejde mellem tjenestegrene, der er en forudsætning for en sammenhængende politik.

(¹) Dok. KOM(91) 161 endelig udg.

**SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2138/91
af Sotiris Kostopoulos (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/75)**

Om: Gennemskuelighed ved tildeling af økonomisk støtte som led i ENVIREG-programmerne

Det Europæiske Økonomiske Fællesskab forsøger som bekendt at fremme og beskytte miljøet og mere generelt livskvaliteten. Via ENVIREG-programmerne ydes der meget omfattende finansiel støtte og bistand til kommuner og samfund i Middelhavslandene og navnlig i Grækenland til gennemførelse af projekter (rensning af kyster, biologisk rensning af havne osv.) og fremme af regionernes udvikling. I Grækenland har de lokale forvaltningsorganer klaget over, at Indenrigsministeriet fordeler disse midler på en uigennemskuelig måde og efter rent partipolitiske kriterier, til kommuner og samfund, hvilket medfører en forsinkelse i gennemførelsen af de projekter, der er fastlagt af ENVIREG. Kommissionen bedes oplyse, hvilke foranstaltninger den har truffet for igen at skabe gennemskuelighed i fordelingen af midlerne fra ENVIREG II-programmerne. Agter Kommissionen at forelægge Europa-Parlamentet en liste over alle de kommuner og samfund, som hidtil har fået støtte og bistand fra ENVIREG via Indenrigsministeriet.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan
(21. november 1991)**

Det operationelle program til gennemførelse af ENVIREG i Grækenland blev vedtaget af Kommissionen den 26. september 1991.

Udvælgelsen af de enkeltprojekter, der skal finansieres med strukturfondsmidler under ENVIREG, er endnu ikke foretaget af de græske myndigheder. Den vil ske under ENVIREG-tilsynsudvalgets overvågning af de enkelte foranstaltninger og i overensstemmelse med de i programmet foreskrevne kriterier og de relevante EF-bestemmelser.

Kommissionen mener, at det er de græske myndigheder, der skal offentliggøre oplysninger om projekter, de har udvalgt under programmer såsom ENVIREG. Det er selvfølgelig ønskeligt, at noget sådant sker regelmæssigt, og Kommissionens tjenestegrene vil give de græske myndigheder dette råd på det første møde i ENVIREG-tilsynsudvalget, som skal afholdes inden årets udgang.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2143/91
af Michael Hindley (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/76)

Om: Eksport af strikvarer fra Hongkong

I Hongkongs Trade Description (Amendment) Act (ændret lov om varemærkning) er der opstillet forskellige kriterier for strikvarer, der eksporteres til USA og til EF. Varer til USA kan mærkes med Hongkong-oprindelsescertifikat, selv om ketlingen er foretaget uden for Hongkong. Hvilke skridt har Kommissionen taget for at sikre, at varer, der er forbudt i henhold til EF-bestemmelser, ikke alligevel kommer ind i EF eller bevidst eller på anden måde omledes til EF?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(21. november 1991)

Ifølge bestemmelserne i den bilaterale aftale mellem Fællesskabet og Hongkong om handel med tekstilvarer, skal tekstilvarer, som anses for at have oprindelse i Hongkong, opfylde de i Fællesskabet gældende oprindelseskriterier (Kommissionens forordning (EØF) nr. 1364/91 af 25. maj 1991 om bestemmelse af oprindelsen af tekstilvarer henhørende under afsnit XI i Den Kombinerede Nomenklatur) (¹).

I henhold til EF-reglerne skal der ved indførsel i Fællesskabet af varer, der er omfattet af restriktioner, og som har oprindelse i Hongkong, både fremlægges et certifikat for oprindelse i Hongkong og en eksportlicens. Foreligger der ikke certifikater i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i aftalen mellem Fællesskabet og Hongkong, vil varerne ikke få adgang til EF-markedet.

(¹) EFT nr. L 130 af 25. 5. 1991.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2145/91
af Ernest Glinne (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(26. september 1991)
(92/C 78/77)

Om: Optrævling af organisationen Topkapi og kamp mod bagmændene bag leveringen af clandestin tyrkisk arbejdskraft

En organisation for hemmelig immigration, der har stået for tusinder af tyrkiske arbejdstageres indrejse i Frankrig, er blevet optrævlet for nogle uger siden efter to års efterforskning fra det franske og det italienske politis side. »Le Monde« af 11. og 12. august 1991 skønner, at der i 1989 og 1990 blev opnået en omsætning på 400 mio. ffr. af udøverne af denne menneskehandel, som i øvrigt har forgreninger til lokale mafiaer og administrationer, dvs. andre myndigheder.

Kommissionen bedes besvare følgende spørgsmål:

1. Hvilket resultat har der indtil nu været af de internationale arrestordrer, der siden 1989 er blevet udstedt mod de ansvarlige i Topkapi-organisationen?
2. Er sanktionerne mod leverandørerne tilstrækkelig strenge, og er de harmoniseret på EF-plan, bl.a. efter henstillinger fra Trevi-Gruppen?
3. Er Wien- og Schengen-aftalerne, der forpligter signatarstaterne til at vedtage lovgivning om indførelse af teknikker til overvåget og kontrolleret »levering«, ved at blive iværksat over for den illegale handel med arbejdskraft, i lighed med bestemmelserne for narkotika?
4. Hvor mange menneskehandlere er der blevet dømt i EF siden 1989?
5. Hvilken skæbne har de transporterede arbejdstagere normalt lidt, både de indforståede og de bondefangede?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(12. december 1991)

1., 4. og 5. Kommissionen er ikke i besiddelse af de ønskede oplysninger.

2. og 3. I henhold til konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen forpligter de pågældende medlemsstater sig bl.a. til at indføre passende sanktioner mod enhver, som for vindings skyld hjælper eller forsøger at hjælpe en udlænding til at komme ind i eller tage ophold på en kontraherende parts område i strid med denne kontraherende parts lovgivning vedrørende udlændinges indrejse og ophold. Denne konvention er endnu ikke trådt i kraft.

Dette emne behandles ligeledes af Trevi-gruppen. Kommissionen er ikke bemyndiget til at deltage i arbejdet i den pågældende arbejdsgruppe.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2146/91

af Ernest Glinne (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(26. september 1991)

(92/C 78/78)

Om: Optrævling af organisationen Topkapi og kamp mod bagmændene bag leveringer af clandestin tyrkisk arbejdskraft

En organisation for hemmelig immigration, der har stået for tusinder af tyrkiske arbejdstageres indrejse i Frankrig, er blevet optrævlet for nogle uger siden efter to års efterforskning fra det franske og det italienske politis side. Le Monde af den 11. og 12. august 1991 skønner, at der i 1989 og 1990 blev opnået en omsætning på 400 mio ffr. af udøverne af denne menneskehandel, som i øvrigt har forgreninger til lokale mafiaer og administrationer, dvs. andre myndigheder.

Rådet bedes besvare følgende spørgsmål:

1. Hvilket resultat har der indtil nu været af de internationale arrestordrer, der siden 1989 er blevet udstedt mod de ansvarlige i Topkapi-organisationen?
2. Er sanktionerne mod leverandørerne tilstrækkelig strenge, og er de harmoniseret?
3. Er Wien- og Schengen-aftalerne, der forpligter signatarstaterne til at vedtage lovgivning om indførelse af teknikker til overvåget og kontrolleret »levering«, ved at blive iværksat over for den illegale handel med arbejdskraft, i lighed med bestemmelserne for narkotika?
4. Hvor mange menneskehandlere er der blevet dømt i EF siden 1989?
5. Hvilken skæbne har de transporterede arbejdstagere normalt lidt, både de indforståede og de bondefangede?

Svar

(18. februar 1992)

1., 3., 4. og 5. Rådet er ikke i besiddelse af de oplysninger, som det ærede parlamentsmedlem ønsker.

2. Fastsættelsen af strafferetlige sanktioner mod bagmændene bag organiseret illegal indvandring henhører under medlemsstaternes kompetence. Der findes ingen henstillinger om at harmonisere disse sanktioner.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2148/91

af Ernest Glinne (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 78/79)

Om: Korruption i Den Dominikanske Republik

Både efter og samtidig med at den tidligere dominikanske præsident Jorge Blanco var blevet hhv. blev idømt tyve års fængsel for korruption, viste det sig, at der ikke blot i statens øverste top, men også i centralbanken og »på alle niveauer i den dominikanske administration« (Le Monde af 12. august 1991) ved skrupelløs praksis var sket en omdirigering af nationale budgetmidler og ekstern bistand, således at pengene aldrig var blevet anvendt efter deres formål, samtidig med at korruption og bestikkelse gik hånd i hånd med en umådeholden narkotikahandel, selv på regionalt plan.

Hvad er der efter Rådets opfattelse sket med EF's bistand, især efter Den Dominikanske Republiks tiltrædelse af Lomé IV-konventionen?

Svar

(18. februar 1992)

Hvad angår den finansielle bistand, som Fællesskabet ydede Den Dominikanske Republik, inden landet tiltrådte Lomé-konventionen, er Rådet ikke orienteret om vanskeligheder i forbindelse med overførslen heraf. For fremtiden er Den Dominikanske Republik berettiget til at modtage alle de former for bistand, der er fastsat inden for rammerne af AVS/EØF-konventionen.

Rådet er naturligvis yderst opmærksomt på, at Fællesskabets bistand når frem til de rette modtagere. Det tilkommer især Kommissionen som forvalter af bistanden at sikre, at fællesskabsmidlerne når frem til rette modtager og at opnå garantier herfor.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2155/91

af Carmen Diez De Rivera Icaza (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 78/80)

Om: Fækalt spildevand fra yachter og lystfartøjer

Er Kommissionen klar over, at yachter og lystfartøjer udleder fækalt spildevand direkte i badevandet, og at

denne forurening er synlig i bugter langs Fællesskabets øer?

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe på baggrund af det stadig stigende antal lystfartøjer, der især i turistsæsonen er at finde ved øerne i Middelhavet, og i lyset af den sundhedsfare, som disse udledninger udgør for de badende?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(12. november 1991)

Kommissionen bliver hvert år underrettet om vandkvaliteten i badeområder gennem en national rapport, hvori indgår resultaterne fra analyser og/eller tilsyn med dertil svarende fysisk, kemiske og mikrobiologiske parametre i henhold til artikel 13 i direktiv 76/160/EØF⁽¹⁾.

Navnlig resultater vedrørende såvel det totale antal kolibakterier som de fækale kan pege på en eventuel fækal forurening; risikoen for de badendes helbred tages altså i betragtning i direktivet, og badevandet kontrolleres med dette formål for øje.

Endvidere fastsætter artikel 6, stk. 4, at kontrollen kan øges, hvis det anses for sandsynligt, at der foretages udledninger, der kan forringe vandkvaliteten.

Inden for rammerne af direktiv 76/160/EØF og i henhold til artikel 4, stk. 1 påhviler det de nationale myndigheder at træffe de nødvendige forholdsregler for at sikre badevandets kvalitet.

(¹) EFT nr. L 31 af 5. 2. 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2157/91

af Carmen Diez De Rivera Icaza (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 78/81)

Om: Sejler- og søsportsturisme i Middelhavet

Har Kommissionen gennemført eller planlagt en undersøgelse af sejler- og søsportsturismen i Middelhavet?

Kan Kommissionen i bekræftende fald oplyse om resultaterne heraf?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Antonio Cardoso e Cunha**

(3. december 1991)

Kommissionen har hidtil foretaget to undersøgelser vedrørende sejlsportsturisme i Det Europæiske Fællesskab. Det er:

— Le Tourisme Nautique en Méditerranée: Les Pays de la CEE (1987) (Sejlsportsturisme i Middelhavet: EF-landene).

Denne undersøgelse beskriver sejlsportssektorens betydning i turismen ved Fællesskabets sydlige kyster. Den analyserer de forskellige typer fritidsbåde, undersøger udviklingen i sejlsportsturismen i hvert enkelt land (herunder også Korsika, Jugoslavien, Tyrkiet), de gældende regler og bestemmelser og udviklingsperspektiverne på grundlag af forskellige modeller. Undersøgelsen munder ud i en række betragtninger og anbefalinger.

Der blev foretaget en supplerende undersøgelse i 1989:

— Nautical Tourism on the Atlantic Coasts of the European Community (1989) (Sejlsportsturisme ved Atlanterhavskysterne i Det Europæiske Fællesskab).

Undersøgelsen indeholder en oversigt over bestående installationer og en vurdering af de fremtidige krav og giver anbefalinger om nationale foranstaltninger og fællesskabsforanstaltninger med henblik på at udvikle sejlsportsturismen ved Atlanterhavskysterne i Fællesskabet.

Kommissionens tjenestegren for turisme har i øjeblikket ikke planer om at foretage yderligere undersøgelser om dette emne.

Det ærede medlem og Europa-Parlamentets generalsekretariat vil få tilsendt kopier af de to undersøgelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2206/91

af Ernest Glinne (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 78/82)

Om: Kontrol med kildevands kvalitet

Kontrollen med kildevand falder ikke ind under direktiv 75/440/EØF⁽¹⁾ og 79/869/EØF⁽²⁾, som vedrører overfladevand, der anvendes til fremstilling af drikkevand og leveres gennem et fordelingsnet. I Belgien defineres kildevand i kongelig anordning af 11. oktober 1985 (Belgisk Statstidende af 26. november 1985) som »vand fra et lag eller underjordisk felt i geologiske formationer, hvis art, tykkelse og udstrækning medfører en gennemsvivning og beskytter mod risikoen for forurening«. Kildevand »er karakteriseret ved sin oprindelige mikrobiologiske renhed, sin kemiske sammensætning og sine andre væsentlige karakteristika« (?). I ovennævnte kongelige anordning afviger bestemmelserne for behandlingen af kildevand næppe fra de tilsvarende bestemmelser for mineralvand; dog må kildevand ikke transporteres i tankbiler, men til gengæld må de i modsætning til mineralvand bære påskriften »kan anvendes til tilberedning af spædbørnsernæring«.

Hvilke EF-retsakter finder specifik anvendelse på kildevand? Med hvilke særlige forholdsregler, forbud eller tilfaldelser? Svarer ovennævnte belgiske definition til EF's terminologi? Samarbejder de nationale og/eller regionale myndigheder, som skal foretage den forudgående og regelmæssige kvalitetskontrol med kildevandet, med Kommissionen, og i bekræftende fald hvordan? Har Kommissionen egne kontrolmidler, og anvender den standarder, som er eller vil blive obligatoriske?

(¹) EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 26.

(²) EFT nr. L 271 af 29. 10. 1979, s. 44.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(25. november 1991)

Termen »kildevand« (»eau de source«) er ikke som sådan defineret i EF's retsakter. Der er ikke noget særskilt direktiv, der omhandler denne type vand. Kildevand er imidlertid som alt vand på flaske, der ikke er naturligt mineralvand, dækket af Rådets direktiv 80/778/EØF (¹) om kvaliteten af drikkevand. I dette direktiv fastsættes grænseværdier for toksiske stoffer samt for organoleptiske, fysisk-kemiske og mikrobiologiske parametre, som alle finder anvendelse på kildevand. Direktivet indeholder tillige bestemmelser om modeller for analysekategorier og analysernes hyppighed.

Kildevand er også omfattet af den horisontale lovgivning om levnedsmidler, især med hensyn til mærkningskrav (²) og tilladte emballeringsmaterialer (³).

Medlemsstaternes nationale myndigheder varetager kontrollen af kildevand. Som en del af den generelle kontrol med levnedsmidler har Kommissionen opstillet et program om samarbejde mellem medlemsstaternes kontrolmyndigheder i henhold til direktiv 89/397/EØF (⁴).

(¹) EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980.

(²) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979.

(³) EFT nr. L 40 af 11. 2. 1989.

(⁴) EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2207/91

af Kenneth Collins (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 78/83)

Om: Fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder

42 medlemmer af AEU, GMB og EPIU på Craven Tasker i Cumberland gik den 7. juni 1991 i strejke, efter at ledel-

sen havde opgivet at gå ind i realitetsforhandlinger om arbejdstagernes krav om løn og arbejdsforhold. Efter fire dages aktioner blev alle strejkende afskediget for kontraktbrud, og selskabet har nu ansat 25 uorganiserede arbejdstagere, der kommer andre steder fra, til at overtage de afskedigede arbejdstageres produktion.

Kan Kommissionen oplyse, om dette er en aktion, der falder ind under socialpagten?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(5. november 1991)

Fællesskabspagten om Arbejdstagernes Grundlæggende Arbejdsmarkedsmæssige og Sociale Rettigheder omfatter retten til kollektive aktioner og retten til at strejke i tilfælde af interessekonflikter, med forbehold af de forpligtelser, der følger af national lovgivning og kollektive overenskomster. I henhold til handlingsprogrammet ligger ansvaret for håndhævelsen af de rettigheder, der er forbundet med foreningsfriheden, hos medlemsstaterne i overensstemmelse med disses nationale traditioner og politik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2218/91

af Proinsias De Rossa (CG)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(4. oktober 1991)

(92/C 78/84)

Om: INTERREG-programmet i Irland

Hvor mange INTERREG-projekter har indtil dato berørt grænseområdet mellem Irland og Nordirland, og hvad har EF's samlede bidrag været?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Bruce Millan**

(21. november 1991)

Det pågældende program blev underskrevet af Kommissionen den 25. juli 1991, og der blev sendt ansøgningsskemaer fra såvel Department of Finance and Personnel i Belfast som Department of Finance i Dublin i slutningen af august 1991 til alle dem, der først og fremmest var interesseret i finansiering under dette fælles program.

Det er ikke muligt at give de ønskede oplysninger, før de mange ansøgninger er blevet behandlet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2225/91**af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(4. oktober 1991)**(92/C 78/85)**Om: TV-monopol i medlemsstaterne*

Mener Kommissionen, at et offentligt TV-monopol i en medlemsstat er i overensstemmelse med EF's principper om fri bevægelighed for varer og tjenesteydelser og med konkurrencereglerne, når der foreligger anmodninger om etablering af andre TV-stationer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(8. januar 1992)

I henhold til fællesskabsretten kan medlemsstaterne frit fastsætte, hvor mange radio- og fjernsynsspredningsorganisationer der på deres område kan opnå sendetilladelse, og hvilken offentlig eller privat status de skal have. I forbindelse med procedurerne for tilladelse og i forbindelse med tildeling af særlige eller eksklusive rettigheder til virksomhederne skal de grundlæggende principper for fri etableringsret, fri bevægelighed for personer, tjenesteydelser og kapital samt EØF-Traktatens konkurrenceregler dog overholdes.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2233/91**af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)****til Rådet for De Europæiske Fællesskaber***(4. oktober 1991)**(92/C 78/86)**Om: Aftaler med de baltiske lande*

Har Rådet til hensigt også med de tre baltiske lande at indgå såkaldte »europæiske aftaler« eller associeringsaftaler?

Svar*(18. februar 1992)*

På samlingen den 30. september og 1. oktober 1991 udtrykte Rådet tilfredshed med, at Kommissionen har indledt sonderende drøftelser med disse lande om handels- og samarbejdsaftaler, og noterede, at denne hurtigt vil forelægge Rådet et udkast til forhandlingsdirektiver.

Disse aftaler vil således udgøre grundlaget for senere at udarbejde europæiske associeringsaftaler.

Desuden har Rådet med henblik på at udbygge forbindelserne med de baltiske lande ligeledes:

- givet sin principielle godkendelse af, at Estland, Letland og Litauen pr. 1. januar 1992 optages i PHARE-programmet og omfattes af den samordnede bistand fra G-24 samt Fællesskabets generelle præferenceordning
- noteret, at Kommissionen vil fremskynde procedurerne for udarbejdelsen af en første pakke tekniske bistandsforanstaltninger til fordel for disse lande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2234/91**af Adriana Ceci (GUE)****til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber***(4. oktober 1991)**(92/C 78/87)**Om: HORIZON-programmer*

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt man er nået med udnyttelsen af HORIZON-midler og udvælgelsen af projekter?

Er det rigtigt, at visse forskningsgrupper — skønt de allerede havde udarbejdet forslag og projekter — ikke har kunnet opnå økonomisk støtte, fordi fristerne for indgivelse af ansøgninger var for korte?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou**

(21. november 1991)

Kommissionen har siden juni 1991 haft alle de tolv medlemsstaters operationelle programmer i forbindelse med HORIZON-programmet.

Kommissionen har suppleret de indkomne oplysninger gennem bilaterale kontakter med de enkelte nationale HORIZON-koordinatorer. Disse bilaterale konsultationer fandt sted i september og begyndelsen af oktober 1991, hvorefter de fleste medlemsstater indsendte et revideret operationelt program i overensstemmelse med bestemmelserne for Den Europæiske Socialfond.

Hvad Italien angår, afventer Kommissionen dette lands operationelle program.

Udvælgelsen af projekter henhører udelukkende under medlemsstaternes beføjelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2271/91
af Dieter Rogalla (S)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(18. oktober 1991)
(92/C 78/88)

Om: Foranstaltninger til bekæmpelse af skovbrande

- Også i sommeren 1991 ødelægges store skovområder i Europa af brande (f.eks. på Sardinien og i Ligurien; se FAZ af 30. august 1991).
- Mener Kommissionen også, at oprettelsen af en europæisk brandslukningsstyrke til bekæmpelse af skovbrande ville kunne bidrage? Hvilke forberedende skridt har Kommissionen truffet eller agter at træffe i dette øjemed?
- Råder Kommissionen over oplysninger vedrørende medlemsstaternes holdning til en sådan brandslukningsstyrke?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana
(29. november 1991)

Kommissionen er meget opmærksom på det alvorlige problem, som skovbrandene udgør.

Derfor undersøger den omhyggeligt enhver idé, ethvert forslag og enhver nyskabelse, der sigter mod at forbedre metoderne og teknikkerne til bekæmpelse af skovbrande.

Kommissionen har fra det »Den Interdepartementale Sammenslutning til Bekæmpelse af Skovbrande« modtaget et forslag til undersøgelse af muligheden for at oprette en europæisk styrke af fly med vandtanke, som stationeres i det sydlige Frankrig og kan sættes ind i landene ved Middelhavet.

Dette forslag undersøges for øjeblikket af Kommissionen, der ønsker at forhøre sig hos de berørte administrationer og organer, før den tager stilling til spørgsmålet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2308/91
af Jean-Pierre Raffarin (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. oktober 1991)
(92/C 78/89)

Om: Det europæiske sportsforum

Kan Kommissionen tage skridt til at sørge for, at der på dagsordenen for det første møde i det europæiske sportsforum opføres et forslag om, at det tøj, som anvendes af

de europæiske sportsfolk, der deltager i de kommende Olympiske Lege i Albertville og Barcelona, forsynes med de tolv stjerner, der er EF's symbol?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Jean Dondelinger
(14. november 1991)

Kommissionen har gentagne gange opfordret medlemsstaternes nationale olympiske komitéer, der som de eneste er kompetente i denne sag, til at lade deres sportsfolks tøj forsyne med Fællesskabets symbol. Det har indtil videre desværre ikke været muligt at nå til enighed om dette spørgsmål. Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at få en aftale i stand i overensstemmelse med Adonnino-Rapporten, der fik tilslutning fra stats- og regeringcheferne på Det Europæiske Råds møde i Milano i 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2316/91
af Gijs de Vries (LDR)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(21. oktober 1991)
(92/C 78/90)

Om: Den nederlandske medielovgivning

For nylig afsagde Domstolen kendelse om den nederlandske medielovgivning (C2-288/89, C-353/89).

Ifølge den nederlandske regering vil denne kendelse ingen følger få for den nye artikel 66 i medielovgivningen (andetkammeret, samling 1990-1991. Svar på forespørgsel nr. 830).

Kan Kommissionen tilslutte sig denne opfattelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann
(19. december 1991)

Med hensyn til betingelserne i den tidligere artikel 66 b) i Mediawet kan Kommissionen meddele det ærede medlem, at der ved udformningen af artikel 66 b) i lovforslaget (Førstekammeret — samling 1990-1991) er taget hensyn til Domstolens domme af 25. juli 1991 (sag C 288/89 og C 353/89).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2323/91af **Cristiana Muscardini (NI)**til **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(21. oktober 1991)

(92/C 78/91)

Om: Midlertidig løsladelse

De italienske myndigheder har efter vedtagelsen af loven om varetægtsfængsling (Gozzini-loven) løsladt 47 303 sigtede, der allerede var blevet dømt i første instans, heraf 1 385 for drab, 1 840 for drabsforsøg, 1 869 for narkotikahandel og 2 474 for deltagelse i organiseret kriminalitet, og de pågældende er midlertidigt blevet sat på fri fod. Kommissionen bedes oplyse, om der i EF gælder så eftergivende love, at det kun er forbrydernes rettigheder, der sikres? Desuden bedes Kommissionen indføre EF-bestemmelser, der sikrer den hurtigst mulige behandling af retssagerne.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af **Jacques Delors**

(18. november 1991)

Det af det ærede medlem rejste spørgsmål henhører ikke under Kommissionens kompetence.

Den kan derfor hverken give de ønskede oplysninger eller tilslutte sig de fremsatte forslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2341/91af **Ernest Glinne (S)**til **Rådet for De Europæiske Fællesskaber**

(21. oktober 1991)

(92/C 78/92)

Om: »Kernekraftpolitik« over for Centraleuropa

Der tages stadig flere vesteuropæiske initiativer med henblik på at få Centraleuropa til at acceptere tanken om, at kernekraft, og ikke alternative energikilder eller et program for rationalisering og forbedring af rentabiliteten af de eksisterende energikilder, er løsningen på sur nedbør og luftforurening. Den private sektor gør sig stærkt gældende; der kan bl.a. nævnes Siemens KWU fra Tyskland; Westinghouse, General Atomics og Bechtel fra De Forenede Stater; Atomic Energy of Canada Ltd; Nuclear Power International, et joint-venture mellem Siemens og Framatome; Ansaldo fra Italien og INI fra Spanien, og hertil kan endog føjes Electricité de France. Disse kredse

er ganske særligt aktive i Ungarn og Tjekkoslaviet. Jeg beder derfor Fællesskabets udøvende instanser om at svare på følgende spørgsmål:

1. I Østrig er kernekraft forbudt ved lov. Kan man, som Det Internationale Atomenergiagentur (efter instrukser fra hvilke EF-regeringer?) har gjort det, tillade opførelse eller »forbedret« vedligeholdelse af atomkraftanlæg i Bohunice, der ligger 40 km fra grænsen til Østrig, midt i et aktivt jordskælvsområde? Og kan man tillade opretholdelse af et defekt anlæg i Slovakiet i nærheden af den østrigske grænse?
2. Mindst to af de ovennævnte virksomheder tilbyder de to omtalte lande udstyr, der langt overstiger deres behov, således at overskudsproduktionen må afsættes til Tyskland, Italien og hele Vesteuropa. Er det en del af Fællesskabets energipolitik?
3. Det såkaldte ZPA (Zavody Prumyslove Automatizace) kontroludstyr anses både officielt og uofficielt for upålideligt. Det samme gælder for Skodas A-1 og V1. Der forekom sidste år tre radioaktive udslip — uden omtale i den vesteuropæiske presse — på kraftværket i Jaslovske Bohunice i Slovakiet og på kraftværket i Dukovany i Morava. Burde femårsdagen for Tjernobyl-katastrofen ikke give anledning til indførelse af strengere bestemmelser mod radioaktivt udslip, hvis intensitet og spredning ikke er kontrollerbar? Er det ikke klart for enhver, at der her er tale om et internationalt ansvar?
4. Hvad er resultaterne af den alt for fortrolige undersøgelse vedrørende »følgevirkningerne af Tjernobyl-katastrofen« i Ungarn, som er foretaget af det ungarske institut for biologi og kemi i forbindelse med radioaktivitet?
5. Er det rigtigt, at den af Siemens planlagte opførelse af et femte atomkraftværk i nærheden af Kerčerovce i Slovakiet beløber sig til 2,6 mia. US \$, hvilket er mere end de samlede investeringer i Østeuropa siden kommunismens fald?
6. Vil den intensive udvinding af uran i Tjekkoslaviet og Ungarn ikke forværre de problemer, som store områder står direkte over for efter »følgevirkningerne af Tjernobyl-katastrofen«?

Svar

(18. februar 1992)

Rådet tillægger spørgsmål om nuklear sikkerhed meget stor betydning. Det har derfor med interesse noteret sig det foreliggende spørgsmål, men konstaterer, at det ligeledes er rettet til Kommissionen.

Rådets rolle i henhold til Euratom-Traktaten indebærer ikke, at det skal foretage en detaljeret undersøgelse af de problemer, som det ærede parlamentsmedlem har rejst, navnlig ikke, når der er tale om anlæg beliggende uden for Fællesskabet.

Rådet kan derfor kun bede det ærede parlamentsmedlem om at henholde sig til de svar, som Kommissionen vil kunne give på disse spørgsmål, som det erkender er af stor betydning for Fællesskabet og dets befolkninger.

Det Politiske Udvalg under Europa-Parlamentet behandlede atter spørgsmålet efter andet almindelige direkte valg til Europa-Parlamentet i 1984. Det udarbejdede et nyt udkast (Bocklet-betænkningen), som det vedtog på mødet den 28. februar 1985.

Rådet udledte heraf, at Europa-Parlamentet selv fandt sit udkast fra 1982 forældet. Da Europa-Parlamentet ikke har udtalt sig på plenarmøder om sit udkast fra 1985, bekræfter Rådet det svar, det gav den 22. januar 1991 på spørgsmål H-0010/91, nemlig at det ikke mener, at det havde fået forelagt noget forslag i henhold til artikel 7 i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet af 20. september 1976.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2358/91

af David Martin (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(22. oktober 1991)

(92/C 78/93)

Om: Valgprocedure ved valget til Europa-Parlamentet

Som svar på spørgsmål nr. H-0010/91 (*) erklærede Rådet, at det »indtil nu ikke har fået forelagt noget sådant forslag fra Europa-Parlamentet« i henhold til artikel 7 i akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet.

Har Rådet ikke modtaget Europa-Parlamentets forslag fra marts 1982 (Seitlinger-betænkningen)? Hvis dette er tilfældet, på hvilket grundlag mener Rådet, at dets pligt i henhold til Traktaten til at fastsætte forskrifter er bortfaldet? Mener det ikke, at denne pligt fortsat består, hvad enten Europa-Parlamentet på baggrund af Rådets manglende reaktion på dets oprindelige forslag overvejer at forelægge et nyt forslag eller ej?

(*) Europa-Parlamentets forhandlinger, nr. 3-398 (januar 1991).

Svar

(4. marts 1992)

Rådet har indgående behandlet den beslutning og det udkast til akt om en ensartet valgprocedure, som Europa-Parlamentet vedtog den 10. marts 1982 (Seitlinger-betænkningen).

Efter denne behandling meddelte formanden for Rådet, hr. Genscher, på et møde med en delegation fra Europa-Parlamentet under ledelse af formanden, hr. Dankert, den 25. april 1983 i Luxembourg denne, at der ikke var den nødvendige enstemmighed for dette forslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2362/91

af Sérgio Ribeiro og Francis Wurtz (CG)

til Det Europæiske Politiske Samarbejde

(22. oktober 1991)

(92/C 78/94)

Om: Valg af Marokko til varetagelse af formandskabet for Verdenskonferencen om Menneskerettigheder

Det var med forbløffelse og bestyrtelse, vi konstaterede, at Marokko ville blive valgt til at varetage formandskabet for forberedelseskomiteen for Verdenskonferencen om Menneskerettigheder i 1993 i Berlin.

Kan EPS på baggrund af de utallige krænkelse af menneskerettighederne i dette land samt Parlamentets adskillige beslutninger og betænkninger, hvori det fordømmer undertrykkelsen og krænkelse af menneskerettighederne i Marokko, og endvidere under henvisning til den arrogante måde, hvorpå Marokkos konge for nylig på en pressekonference vedkendte sig dette, oplyse, hvilken holdning De Tolv har indtaget eller agter at indtage til dette valg?

Svar

(28. februar 1992)

Hver regional gruppe i FN udpegede et medlem af forretningsudvalget for den første forberedelseskomité for Verdenskonferencen om Menneskerettigheder. Den afrikanske gruppe udpegede Halima Warzazi. På forberedelseskomitéens første møde valgte de delegerede Warzazi til leder af mødet. Det er endnu ikke afgjort, hvem der skal lede forberedelseskomitéens kommende møder.

Fællesskabet og dets medlemsstater anser ikke deres tilslutning til dette valg for at være en tilkendegivelse vedrørende den marokkanske regerings politik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2391/91
af Raymonde Dury (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (22. oktober 1991)
 (92/C 78/95)

Om: NGO-ulandsfrivilliges ret til social sikring

Kommissionen og Rådet har begge vist vilje til at fremme sagen om social beskyttelse af ulandsfrivillige (Rådets henstilling (85/308/EØF) ⁽¹⁾). En evalueringsrapport fra Kommissionen forventedes offentliggjort inden for to år.

Tør man håbe på, at denne rapport vil blive udarbejdet hurtigst muligt?

Er EF's instanser opmærksomme på, at enhver forsinkelse på dette område giver anledning til uro og skuffelse hos de EF-borgere, som føler trang til konkret handling og selv ønsker at deltage i ulandsarbejdet?

⁽¹⁾ EFT nr. L 163 af 22. 6. 1985, s. 48.

Svar
 (4. marts 1992)

Rådet gentager, at det lægger stor vægt på den sociale beskyttelse af ulandsfrivillige og på gennemførelsen af Rådets henstilling 85/308/EØF.

Rådet ser meget gerne, at Kommissionen snarest muligt forelægger det den i punkt B i henstillingen omhandlede rapport om de fremskridt, der er opnået, og de hindringer, man er stødt på i forbindelse med indførelse af en socialbeskyttelse af ulandsfrivillige.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2393/91
af Raymonde Dury (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (22. oktober 1991)
 (92/C 78/96)

Om: EF-aktion mod drabene på børn i Brasilien

I et svar til et belgisk parlamentsmedlem giver den belgiske udenrigsminister udtryk for, at hans land vil deltage i

en fællesaktion fra De Tolvs side for at bekæmpe de drab og mishandlinger, som børn er ofre for på gader og veje i Brasilien.

På hvilken måde vil Fællesskabet gribe ind?

Svar
 (28. februar 1992)

Rapporter om tortur og udenretslige henrettelser af børn og unge i Brasiliens byer i 1990 og 1991, der er udarbejdet af kilder som Amnesty International, har vakt stor bekymring i Fællesskabet og dets medlemsstater, både på politisk plan og i offentligheden.

Ifølge 1990-rapporten fra det Brasilianske Institut for Geografi og Økonomi (IBGE) er vold den vigtigste dødsårsag blandt børn og unge i Brasilien, idet vold defineres som ulykker, mord og selvmord. For aldersgruppen 15 til 17 år skyldes ca. to tredjedele af dødsfaldene vold. Da Brasilien menes at have en befolkning på 150 mio., hvoraf 68 mio., eller 46 %, er under tyve år, er det den almindelige antagelse, at mindst 10 mio. børn (nogle kilder nævner endda tallet 25 mio.) kan betragtes som hørende til kategorien »gadebørn«.

I de seneste år er et stigende antal udenretslige henrettelser blevet rapporteret, hvoraf mange i forbindelse med »dødspatroljer«, der opererer i byerne. Selv om det ikke kan påstås, at alle forbrydelser skal tillægges disse »dødspatroljer« af den simple grund, at mange børn er ofre for almindelige forbrydelser, bandekrige eller narkotikakriminalitet, er de brasilianske myndigheder klar over det påtrængende problem og kan ikke længere benægte eksistensen af de såkaldte »udryddelsesgrupper« eller private vagtværn.

Siden præsident Collors tiltrædelse er mennekerettighedsspørgsmål tværtimod i stigende grad blevet et centralt anliggende for de brasilianske myndigheder. Foranlediget hertil af den offentlige mening i Brasilien og især i udlandet har regeringen truffet en række foranstaltninger og påtænker at træffe endnu flere for at forbedre situationen.

I oktober 1990 vedtog kongressen »Loven om Børn og Unge«, der giver den brasilianske ungdom omfattende rettigheder. Det påhviler den nyligt udnævnte »børneminister«, der er underlagt sundhedsministeren, at gennemføre denne lov. Selv om loven har retskraft, vil mange af dens mål sandsynligvis ikke kunne nås i nærmeste fremtid, dels fordi dens gennemførelse er afhængig af myndigheder på lavere niveau, dels fordi de nødvendige midler ikke er til stede.

En yderligere hindring for regeringens bestræbelser er den kendsgerning, at bekæmpelsen af kriminalitet og dermed forbunden virksomhed samt sociale og uddannelsesmæssige spørgsmål først og fremmest henhører under staternes kompetence. Kun i undtagelsestilfælde, hvor der kræves en særlig retsafgørelse, kan forbundsregeringen gribe ind. Enhver foranstaltning kræver derfor samarbejde med de statslige og kommunale myndigheder. Endvidere arbejder de forskellige politikorps på forskellige niveauer (forbundsstat, stat og kommune) uden ret megen koordinering.

Efter den første kritik fra Amnesty International beordrede præsident Collor en grundig undersøgelse under justitsministerens auspicer. Fællesskabet og dets medlemsstater beklager, at denne undersøgelse endnu ikke har resulteret i en rapport. I november 1990 nedsatte Rådet for Forsvar for Menneskerettighederne, der er underlagt Justitsministeriet, et underudvalg, der skulle undersøge drabene og foreslå foranstaltninger til forebyggelse af vold mod børn og unge.

Fællesskabet og dets medlemsstater hilser imidlertid med tilfredshed, at underudvalget i mellemtiden har fremsat en række henstillinger, der skal anvendes som grundlag for en national plan for forebyggelse og mindskelse af vold mod børn.

Der er tale om følgende:

- en fuldstændig efterforskning af alle sager
- retsforfølgning af de skyldige
- udnævnelse af en særlig anklager
- revision og forbedring af politikorpsene
- nedsættelse af et udvalg på statsniveau med ansvar for gennemførelsen af de vedtagne foranstaltninger
- bevidstgørelse af samfundet
- omstrukturering af Rådet for Forsvar for Menneskerettighederne.

Da ovenstående henstillinger er ret vage, vil de ikke være tilstrækkelige til, at man kan opnå de ønskede forbedringer. Her kræves mere specifikke og praktiske foranstaltninger. I betragtning af Brasiliens bekymring for sit image i udlandet bør virkningen af internationalt pres ikke undervurderes i denne forbindelse.

På den ene side hilser Fællesskabet og dets medlemsstater med tilfredshed de bestræbelser, som Brasiliens regering for nylig har udfoldet for at søge at løse et problem af så skræmmende dimensioner, på den anden side ønsker de ikke offentligt at blande sig i præsident Collors initiativer, der går i den rigtige retning. Det ærede medlem kan imidlertid være overbevist om, at Fællesskabet og dets medlemsstater gennem deres repræsentanter vil tilskynde den brasilianske regering til at fortsætte indsatsen samt drøfte

metoder og midler til at yde Brasilien støtte inden for rammerne af deres muligheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2399/91

af Marc Galle (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(22. oktober 1991)

(92/C 78/97)

Om: Brugerbetaling i finansinstitutterne i Belgien

I begyndelsen af 1991 indgik den belgiske banksektor en aftale med det belgiske økonomiministerium. Ifølge denne aftale vil bankerne få lov til at opkræve brugerbetaling for den service, som de yder. Der blev fastsat et loft over disse betalinger.

Man bør imidlertid være opmærksom. Det kan absolut ikke udelukkes, at finansinstitutterne efter nogen tid og efter indbyrdes aftale vil opkræve den højst tilladte betaling, eller at de alle vil opkræve de samme beløb, hvorved enhver form for konkurrence vil være udelukket.

Kan Kommissionen give tilsagn om, at denne udvikling vil blive fulgt meget nøje af hensyn til forbrugerne og at de øjeblikkeligt vil gribe ind for at forhindre sådanne kartel-aftaler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(11. december 1991)

Kommissionen har allerede gennem en årrække nøje fulgt konkurrenceudviklingen inden for banksektoren. Hvad den belgiske banksektor angår, har den tidligere om bankgebyrer truffet en formel beslutning om anvendelse af artikel 85 i EØF-Traktaten (87/13/EØF) (*).

Siden da har Kommissionen konstant været på vagt. I foråret 1988 tilkendegav Generaldirektoratet for Konkurrence i forbindelse med en uformel henvendelse fra den belgiske banksektor vedrørende et første udkast om brugerbetaling for checks i Belgien sin uforbeholdne modstand mod denne plan om at indføre en ensartet brugerbetaling, en modstand, der blev viderebragt i den belgiske dagspresse i slutningen af juli 1988. Stillet over for Kommissionens modstand blev planen slet og ret opgivet.

Den brugerbetaling for en række bankserviceydelser, bestemte belgiske banker siden begyndelsen af 1991 har opkrævet eller påtænker at opkræve, rejser ikke umiddelbart de samme indvendinger. Kommissionen har ikke været inddraget i udarbejdelsen af disse nye forslag, der har været drøftet direkte mellem de berørte banker og den belgiske økonomiminister, der som led i priskontrollen har kompetence på området. Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, står det denne gang hvert enkelt pengeinstitut frit for at indføre brugerbetaling eller ej, og den konkrete udformning af brugerbetalingen kan afvige fra pengeinstitut til pengeinstitut.

Kommissionen vil dog fortsat opmærksomt følge udviklingen på dette område gennem de kommende måneder.

(¹) EFT nr. L 7 af 9. 1. 1987.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2403/91

af Sotiris Kostopoulos (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 78/98)

Om: Forurening af Det Ægæiske Hav

I det Ægæiske Hav dumpes der ifølge Helmepea uden kontrol enorme mængder affald. En undersøgelse foretaget af studerende ved Centret for Sundhedsuddannelser i Athen (1989) viser, at der alene i havet omkring Attika hvert år dumpes 20 000 tons giftige metaller gennem hovedspildevandsledningen ved Keratsini.

Kan Kommissionen oplyse, om den fortsat vil bestræbe sig på at beskytte havet omkring Attika og mere generelt miljøet i Det Ægæiske Hav, og i så fald, hvorledes?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Carlo Ripa di Meana**

(22. januar 1992)

Kommissionen er i færd med at indhente de oplysninger, der er nødvendige til besvarelse af det ærede medlems spørgsmål.

Den skal meddele det ærede medlem resultatet af sine efterforskninger, så snart det foreligger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2417/91

af Thomas Maher (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 78/99)

Om: Priserne på de vigtigste fødevarer i EFTA-landene

Kommissionen bedes fremlægge en liste over de gennemsnitlige priser på de vigtigste fødevarer i de seks EFTA-lande sammenlignet med priserne inden for EF.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen**

(9. december 1991)

Inden for rammerne af arbejdet vedrørende købekrafts-pariteter og sammenligning af nationalregnskabsaggregaterne, blev der i 1988 foretaget en forbrugerprisundersøgelse for fødevarer i EF-landene og seks EFTA-lande (bortset fra Liechtenstein). Denne undersøgelse blev tilrettelagt og koordineret af Eurostat for de tolv EF-landes, Østrigs og Schweiz' vedkommende og af OECD-sekretariatet for Sveriges, Finlands, Norges og Islands vedkommende. Nedenstående tabel viser ved ekstrapolation prisindeksene for 1990 for de vigtigste fødevarergrupper hver for sig og under ét.

Basisoplysningerne om fødevarerpriser er allerede blevet offentliggjort af Eurostat i publikationen »Les prix à la consommation dans la CEE — 1988« (foreligger kun på engelsk og fransk). Imidlertid vedrører disse oplysninger året 1988 og de 14 lande, som Eurostat koordinerer.

Prisindeks
(EUR 12 = 100)

	D	F	I	NL	B	L	UK	IRL	DK	GR	E	P	A	CH	FIN	IS	NO	SV
Fødevarer, drikkevarer, tobak	102,7	103,2	100,6	98,4	104,7	97	98	98,4	144	82	96,2	76,6	108,6	150,2	183,6	173,2	179,5	168,7
— Fødevarer	102,8	106,7	104,9	98,3	104	102,5	84,9	81,5	132,4	83,1	101,8	79,4	107,8	152,5	162,6	153,3	159,1	157,9
Brød og korn	105,6	109,8	103,7	95,5	102,9	102,7	78,2	75,5	144,1	89	118,1	68,3	118,2	158,8	201,5	150,4	170	189,7
Kød	104,9	112,8	108,6	120,2	109	112,6	76,6	77,9	124,3	75,5	88,1	77,7	105,1	190,6	170,3	162,5	185,8	172,3
Fisk	99,4	105,4	134,5	75,9	91,6	105,8	77	66,1	120,5	91,6	94,1	70,8	101,6	127,4	100,9	77,4	117	122,1
Mælk, ost, æg	83,6	100,8	111,2	85,2	98	95,6	96,4	90,9	121	99	116	93,1	112,3	152,4	133,3	165,3	148,9	133,3
Olier, fedtstoffer	95,7	104,4	99,7	95,8	104,8	106,1	84,7	75,9	139,7	95,5	116,6	84,1	130,5	218,3	248,8	183,2	136,1	202,8
Frukt, grønsager, kartofler	114,1	118	88,5	108,7	116,3	96,9	100,3	98,3	156,8	74,5	104,2	75,1	97,7	128,8	155,7	172	150,6	158,7
Andre fødevarer	107,4	91,4	128,1	83,3	95,1	99,1	84,6	76,5	129,9	97	111,2	99,4	114,1	134,9	166,2	147,5	155,8	147,3
— Drikkevarer	86,6	92,6	73,6	101,3	112	100,1	125	157,2	171,9	86,4	74,6	61,9	105,8	162,1	321,6	280,8	264,5	242,3
Ikke-alkoholholdige drikkevarer	101,1	90,2	97,5	107,8	131	99,3	96,1	131,8	193,9	90,4	114,3	105	100,8	126,3	223,4	240,2	232,3	227,8
Alkoholholdige drikkevarer	83,1	93,9	67,6	100	106,6	102,1	133,1	163,7	167,3	85,8	65	54,5	108,5	179	348,9	317	280	246,8
— Tobak	119,5	82,1	89,8	87,3	92	73,4	127,2	104,8	176	64,5	71,9	65,6	111,3	97,3	163,5	165,8	224,4	145,6

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2419/91

af Joanna Rønn (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 78/100)

Om: Kommissionens forslag til oprettelse af et arbejdsmiljøagentur

Vil Kommissionen redegøre for sine planer om at fremsætte forslag om oprettelse af et arbejdsmiljøagentur? Hvornår agter Kommissionen at offentliggøre forslaget? Hvilket kommissorium forestiller Kommissionen sig overdraget til dette agentur, og har Kommissionen planer om ad hoc at udvide sin egen stab i perioden frem til etableringen af agenturet, så den bedre kan følge gennemførelsen af Fællesskabernes arbejdsmiljølovgivning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Vasso Papandreou

(14. november 1991)

Kommissionen fremsatte i september 1991 et forslag til Rådets forordning (EØF) om oprettelse af et Europæisk Agentur for Sundhed og Sikkerhed på Arbejdspladsen. Der vil blive indhentet udtalelse fra Europa-Parlamentet i overensstemmelse med EØF-Traktatens artikel 235.

Agenturets formål er at give Fællesskabet, medlemsstaterne og dem, der beskæftiger sig med området i praksis, de nødvendige tekniske, videnskabelige og økonomiske oplysninger om sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.

Agenturet, som er underlagt Kommissionens myndighed, skal arbejde snævert sammen med de relevante tjenestegrene i Kommissionen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2422/91

af Gijs de Vries (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 78/101)

Om: Antidumpingpolitik i tilknytning til konkurrencepolitik

For et stykke tid siden lagde Kommissionen efter en klage fra virksomheden Holland Sweetener Company en antidumpingafgift på produkterne fra virksomheden NutraSweet.

NutraSweet har i mellemtiden besluttet at opføre en fabrik i Europa for at undgå afgiften. Opførelsen af denne fabrik (i Dunkerque) støttes finansielt af den franske regering (ifølge den nederlandske avis NCR-Handelsblad, den 14. september 1991).

1. Finder Kommissionen det ønskeligt, at virksomheder, som søger at omgå en EF-antidumpingafgift, bliver belønnet hermed i form af støtte fra EF-medlemsstater?
2. Er ovennævnte investering i Dunkerque i overensstemmelse med antidumpingforordningens bestemmelser, som skal hindre omgåelse?
3. Er støtten fra de franske myndigheder i overensstemmelse med Traktatens konkurrenceregler?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(6. december 1991)

1. Det må i høj grad bero på spekulationer at antage, at Nutrasweet, som har besluttet at etablere en fabrik til fremstilling af aspartam i Dunkerque, har til hensigt at omgå den endelige antidumpingtold, der indførtes ved Rådets forordning (EØF) nr. 1391/91 ⁽¹⁾.
2. I artikel 13, stk. 10, i Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 ⁽²⁾ fastlægges der ikke kriterier vedrørende investeringer i Fællesskabet. Det fastslås kun under hvilke omstændigheder, der kan indføres antidumpingtold på varer, der overgår til omsætning i Fællesskabet efter samling eller fremstilling i Fællesskabet. Det er først muligt på grund af en undersøgelse gennemført af Kommissionen at fastslå, om disse kriterier vil være opfyldt, når Nutrasweet har igangsat produktionen på fabrikken i Dunkerque.
3. Selskaber, der etablerer sig i disse områder, opnår visse skattefordele og andre administrative lempelser, som ikke kan kombineres med andre former for støtte, og som i hvert enkelt tilfælde kontrolleres på grundlag af en kvartalsrapport, som efterfølgende indgives til Kommissionen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 134 af 28. 5. 1991.

⁽²⁾ EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2430/91

af Hans Peters (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 78/102)

Om: Gennemførelse af direktiv 83/189/EØF med ændring 88/182/EØF om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter

Ifølge informationsproceduren skal medlemsstaterne regelmæssigt orientere Kommissionen om deres nationale planer og forslag om standarder og forskrifter. Således skulle forskelle i medlemsstaternes forskrifter, som kan

føre til handelshindringer, kunne undgås i tide. Meddelelse om nye planer om standarder bliver regelmæssigt tilsendt nationale organer som uddrag af det centrale register i Bruxelles med titel, kort beskrivelse og nøgleordet på engelsk. Den fuldstændige tekst på originalsproget foreligger kun hos de nationale organer. Det er således kun muligt på grundlag af tekster på originalsproget at bedømme betingelser i nationale forskrifter bl.a. kontrol, vedrørende produkterne og bedømme, om der kan opstå handelshindringer. Det ville være nemmere for de nationale organer, hvis den fuldstændige tekst i det mindste også forelå på engelsk.

Til drøftelser i det kompetente udvalg (artikel 5 i direktivet) udarbejdes der, så vidt jeg ved, oversættelser af hele teksten.

Kunne disse oversættelser ligeledes stilles til rådighed for de enkelte nationale standardiseringsorganer?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Martin Bangemann**

(21. november 1991)

På grundlag af en gennemførlighedsundersøgelse foretaget af en ekspertgruppe under CEN/CENELEC fastlagde Kommissionen i 1984 nærmere regler for informationsproceduren for standarder.

Hvad angår registrene med notifikationer henhørende under artikel 2 i direktiv 83/189/EØF ⁽¹⁾ valgte man at anvende CEN/CENELECs arbejdssprog, nemlig engelsk, fransk og tysk.

Med hensyn til fremsendelsen af udkast til standarder — direktivets artikel 4 — accepterede Kommissionen ligeledes ekspertgruppens anbefaling, der gik ud på at begrænse sig til den disponible sprogversion, hvilket almindeligvis vil sige oprindelseslandets sprog.

Denne løsning blev foretrukket af flere grunde: dels er oversættelser dyre, dels ville de længere frister, som oversættelserne ville medføre, være uforenelige med nødvendigheden af at handle hurtigt, og endelig eksisterer der et effektivt kommunikationsnet mellem de nationale standardiseringsorganer. I løbet af de seks år, systemet har fungeret, har det ikke givet anledning til hverken problemer eller klager.

Det ærede medlems opmærksomhed henledes på, at teksterne oversættes til alle officielle sprog, når det drejer sig om udkast til nationale tekniske forskrifter (artikel 8 til 10 i ovennævnte direktiv). Udkast til nationale standarder forelægges ikke direktivets stående udvalg, men fremsendes til orientering og kommentarer via de europæiske standardiseringsorganer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2445/91

af David Martin (S)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1991)

(92/C 78/103)

Om: EIB og EBRD's politiske rolle

Vil Kommissionen oplyse, om låntagere ved Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling pålægges politiske forhåndsbetingelser, og om nogen medlemmer af Kommissionen har tilknytning til Den Internationale Valutafond?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Henning Christophersen

(6. december 1991)

1. Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Uden for Fællesskabet arbejder EIB på følgende grundlag:

- a) individuelle bemyndigelser: EIB's styrelsesråd har ved flere lejligheder bemyndiget banken til at gennemføre særlige investeringsprojekter, hvortil der kræves en individuel godkendelse. Disse projekter har følgende fællestræk: i) de indebærer en direkte og klar fordel for Fællesskabet; ii) de har en stærk fysisk forbindelse med Fællesskabets område og er typisk placeret lige uden for Fællesskabet (f.eks. en gasrørledning i Østrig)
- b) globale bemyndigelser: Disse lån (i AVS-landene, Middelhavslandene og de østeuropæiske lande) supplerer andre mere koncessionelle former for fællesskabsbistand og falder normalt inden for rammerne af aftaler, der er indgået mellem Fællesskabet og et enkelt land eller en gruppe af lande.

Kommissionens forslag til disse aftaler forelægges altid for Europa-Parlamentet til udtalelse. Medlemmerne af Europa-Parlamentet er således klar over den politiske betydning af Fællesskabets aftaler.

2. Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD)

EBRD's formål er at lette overgangen til åbne markedsorienterede økonomier samt fremme privat initiativ og foretagsomhed i de central- og østeuropæiske lande, som bekender sig til og anvender principperne om demokratisk flerpartistyre, pluralisme og markedsøkonomi (artikel 1 i overenskomsten om oprettelse af EBRD). Selve EBRD's formål er altså pålagt politiske forhåndsbetingelser.

Dette bekræftes af artikel 8, stk. 3, hvor der står, at banken kan suspendere långivningen, hvis et land fører en politik, der er uforenelig med bankens formål.

3. Den Internationale Valutafond (IMF)

Der består en nær forbindelse mellem Kommissionen og Den Internationale Valutafond. Næstformand for Kommissionen, Henning Christophersen, deltager normalt som observatør ved de halvårlige møder i IMF's bestyrelses interimskomiteé. Som koordinator for bistanden fra gruppen af 24 industrialiserede lande samarbejder Kommissionen med IMF, som deltager i gruppens arbejde. Ved mødet i foråret 1991 bad formanden for interimskomiteéen næstformanden for Kommissionen om at give en redegørelse for de store politiske spørgsmål. I forbindelse med Bretton Woods-institutionernes årlige møde den 16. oktober 1991 i Bangkok organiserede Kommissionen og IMF i fælleskab et særligt møde for højtstående embedsmænd fra finansministerierne i G-24 landene, hvor næstformand Henning Christophersen og Fondens administrerende direktør deltes om formandskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2514/91

af Gijs de Vries (LDR)

til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(8. november 1991)

(92/C 78/104)

Om: Det Rådgivende Udvalg for Konkurrencepolitik

1. Ved hvilken Rådsbeslutning oprettedes Det Rådgivende Udvalg for Konkurrencepolitik, som består af nationale sagkyndige inden for konkurrencepolitik, og hvis formand er en tjenestemand i Kommissionens GD IV, direktorat A?
2. Hvor ofte har dette udvalg holdt møde siden det blev oprettet?
3. Hvilke særlige konkurrencespørgsmål blev i 1990 behandlet på udvalgets møder?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af sir Leon Brittan

(18. december 1991)

1. Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål — som det ærede medlem synes at henvise til — blev nedsat i henhold til artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 17 (første forordning om anvendelse af bestemmelserne i Traktatens artikel 85 og 86) ⁽¹⁾.

2. Antallet af møder i det rådgivende udvalg er fordelt således: 1962: 2, 1963: 1, 1964: 3, 1965: 2, 1966: 2, 1967: 8, 1968: 7, 1969: 7, 1970: 5, 1971: 9, 1972: 10, 1973: 7, 1974: 8, 1975: 12, 1976: 8, 1977: 13, 1978: 10, 1979: 6, 1980: 6, 1981: 8, 1982: 9, 1983: 7, 1984: 13, 1985: 8, 1986: 5, 1987:

6, 1988: 12, 1989: 10, 1990: 9, 1991: 8 (indtil den 31. oktober 1991).

3. I løbet af 1990 fik det rådgivende Udvalg forelagt 16 individuelle sager, nemlig: Ecosystem/Peugeot, Metaleurope, Elopak/Metalbox, Douwe Egberts, Cekacan, Consortium ECR 900, Bayer/Gist, KSB/GOULDS/LOWARA/ITT, Bayer Dental, Screensport, Ijsselcentrale, Ansac, Soda Ash, Secretama, Sippa, Gosme Martell.

(¹) EFT nr. 13 af 21. 2. 1962.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2515/91
af Francesco Speroni (ARC)
til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
(8. november 1991)
(92/C 78/105)

Om: Italienske statsborgere som førere af udenlandsk indregistrerede køretøjer i Italien

Ifølge artikel 282, 292 og 301 i bekendtgørelse nr. 43 (DPR) af 23. januar 1973, gør en italiensk statsborger, der i Italien observeres som fører af et udenlandsk indregistreret køretøj, sig skyldig i en ulovlig handling, og køretøjet kan konfiskeres; dette gælder også selv om køretøjet er indregistreret i et EF-land.

Finder Kommissionen, at denne bestemmelse er i overensstemmelse med EF-reglerne, navnlig for så vidt angår den fri bevægelighed?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christiane Scrivener
(11. december 1991)

Det problem, som det ærede medlem rejser, skal ses ud fra bestemmelserne i Rådets direktiv 83/182/EØF af 28. marts 1983 (¹) om afgiftsfritagelse inden for Fællesskabet ved midlertidig indførsel af visse transportmidler.

Ifølge disse bestemmelser kan personer, der har deres »sædvanlige opholdssted« i en medlemsstat, jf. nævnte direktivs artikel 7, i denne medlemsstat kun benytte et køretøj, der er indregistreret heri, og de må betale de forskellige afgifter, der er pålagt køretøjer i denne medlemsstat.

For øjeblikket kan der kun undtages fra dette princip, når det drejer sig om firmabiler, der anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i Domstolens dom af 6. juli 1988 i sag 127/86 (Kongeriget Belgiens finansministerium/Ledoux). Endvidere fastsætter denne tekst afgiftsfritagelser ved køretøjets midlertidige indførsel.

Kommissionen finder derfor, at de bestemmelser, som det ærede medlem nævner, ikke er i strid med princippet om fri bevægelighed for personer og goder, idet de kun omfatter italienske borgere.

Det skal bemærkes, at ovennævnte direktiv ophører med at have virkning den 31. december 1992 for så vidt angår merværdiafgiften.

(¹) EFT nr. L 105 af 23. 4. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2523/91
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(8. november 1991)
(92/C 78/106)

Om: Kvinders familiemæssige ansvar

I en nylig dom går Domstolen mod forbuddet mod kvinders natarbejde, afviser argumentet om kvinders større familiemæssige ansvar og erindrer om, at direktivet fra 1976 ikke vedrører fordelingen af de familiemæssige opgaver, men derimod ligebehandling. Men når nu kvindernes familiemæssige opgaver på visse områder er, som de er, hvorledes er det da muligt at se bort fra dette, når det skal afgøres, om der finder forskelsbehandling sted?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2524/91
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
(8. november 1991)
(92/C 78/107)

Om: Kvinders familiemæssige ansvar

I en nylig dom går Domstolen mod forbuddet mod kvinders natarbejde, afviser argumentet om faren for overfald og bemærker, at der kan træffes hensigtsmæssige beskyttelsesforanstaltninger.

Hvem skal kravet om beskyttelsesforanstaltninger rettes mod ifølge Rådet?

Samlet svar
på skriftlig forespørgsel nr. 2523/91 og nr. 2524/91
(4. marts 1992)

Rådet har ingen adkomst til at fremsætte bemærkninger til en dom, som De Europæiske Fællesskabers Domstol har afsagt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2525/91
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (8. november 1991)
 (92/C 78/108)

Om: Aftale om beskyttelse af skovene

I forbindelse med forberedelsen af det forestående miljøtopmøde er der ikke gjort store fremskridt i forhandlingerne i Genève mellem staternes repræsentanter med hensyn til overførsel af finansielle ressourcer og teknologi fra landene på den nordlige halvkugle til landene på den sydlige halvkugle. Vil EF inden konferencen i Rio de Janeiro i juni 1992 udarbejde og forsvare fælles kriterier inden for dette område med udgangspunkt i f.eks. Europa-Parlamentets stillingtagen?

Svar

(4. marts 1992)

Hvad angår de store linjer i Fællesskabets strategi vedrørende beskyttelse af skovene henvises det ærede medlem til Rådets svar på skriftlig forespørgsel nr. 2311/91 af Raffarin.

Med hensyn til det mere specielle spørgsmål om overførsel af finansielle ressourcer og teknologi erkendte Rådet (miljø) i de retningslinjer, det vedtog den 12. og 13. december 1991 med henblik på forberedelse af UNCED, at det er nødvendigt at yde større finansielle bidrag til det teknologiske samarbejde med udviklingslandene og at intensivere dette samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2526/91
af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (8. november 1991)
 (92/C 78/109)

Om: Støj i lufthavne

Den nederlandske transportminister har over for transportudvalget i Det Økonomiske og Sociale Udvalg understreget nødvendigheden af at fastlægge og harmonisere maksimumsniveauerne for flyvemaskinernes støj i lufthavne. Dette er et gammelt tema, der hele tiden dukker op igen i Europa-Parlamentet. Hvorledes agter Rådet på effektiv vis at fastlægge et sådant maksimumsniveau?

Svar

(17. februar 1992)

Den 15. april 1991 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til Rådets direktiv om begrænsning af driften med kapitel 2 fly⁽¹⁾.

Forslaget indgår i Fællesskabets handlingsprogrammer på miljøområdet fra 1973 og 1977⁽²⁾.

Efter Rådets vedtagelse af foranstaltninger med hensyn til propel-drevne fly og subsoniske jetfly⁽³⁾ er formålet med dette forslag at harmonisere fællesskabspolitikken og begrænse støjen fra civile subsoniske jetfly yderligere på baggrund af det arbejde, der udføres i internationale organisationer.

Ved Rådets direktiv 89/629/EØF⁽⁴⁾ begrænses nyregistreringen i medlemsstaterne af fly, der ikke opfylder normerne i kapitel 3, i bilag 16, til Chicago-konventionen. Som understreget i præamblen skal dette direktiv kun betragtes som en første fase, der vil blive fulgt af foranstaltninger til begrænsning af anvendelsen af fly, som ikke er i overensstemmelse med normerne i kapitel 3, bilag 16, til Chicago-konventionen.

På samlingen den 7. oktober 1991 pålagde Rådet, efter at det havde udvekslet synspunkter om forslaget, De Faste Repræsentanternes Komité at gennemgå udkastet til direktiv endnu en gang under hensyntagen til bl.a. Europa-Parlamentets udtalelse.

Ved samme lejlighed noterede Rådet sig dog også en oplysning om, at Kommissionens tjenestegrene er ved at udarbejde en oversigt over problemerne med støjgener i nærheden af lufthavne i Fællesskabet.

Rådet har endnu ikke fået forelagt andre forslag fra Kommissionen vedrørende det af det ærede parlamentsmedlem omhandlede spørgsmål.

Rådet vil foretage en indgående gennemgang af de forslag, Kommissionen forelægger, og som har til formål at nedsætte støjemissionerne i nærheden af lufthavne.

⁽¹⁾ EFT nr. C 111 af 26. 4. 1991, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 328 af 7. 12. 1987, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 18 af 24. 1. 1980, s. 26.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 363 af 13. 12. 1989, s. 27.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2555/91
af Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (14. november 1991)
 (92/C 78/110)

Om: Budgetmidler til oplysningsforanstaltninger i forbindelse med forbrugerbeskyttelse

Ved gennemgang af 1992-budgettet har jeg med forbavelse konstateret, at de afsatte bevillinger til forbrugerbeskyttelse (afsnit B5-1 og kapitel B8-51 på budgettet) er drastisk nedskåret.

Kan Rådet oplyse, hvilke årsager der er hertil? Mener Rådet ikke, at forbrugeroplysningen derved forfordes til forhold til (den lige så nødvendige) producentoplysning? Hvorledes får Rådet denne nedskæring til at harmonere med sine tidligere beslutninger om forbrugerbeskyttelse?

Vil Rådet venligst underrette mig herom, såfremt det mener at kunne sørge for forbrugeroplysning via andre kanaler?

Svar

(4. marts 1992)

Rådet har i de seneste år i stadigt stigende omfang vist sin interesse for at udvikle en aktiv fællesskabspolitik med hensyn til forbrugerbeskyttelse og -oplysning, hvilket er kommet til udtryk i dets resolution af 9. november 1989 om »En intensiveret politik til beskyttelse og fremme af forbrugernes interesser« og dets godkendelse af »Den tre-årige handlingsplan (1990—1992) for forbrugerpolitik i EF«.

Man kunne derfor undre sig, hvis Rådet ikke lod denne interesse afspejle i sine budgetmæssige prioriteringer, for så vidt som den nødvendige ligevægt mellem de forskellige prioriteringer og de budgetmæssige begrænsninger tillader dette.

Med udgangspunkt i Kommissionens foreløbige forslag til budget har Rådet da også fra første- til andenbehandling hævet beløbet for bevillingerne under afsnit B5-1 meget kraftigt (med ca. 40 %) og har for den særlig vigtige post »produktssikkerhed« endog fastsat et beløb, der er næsten 50 % højere end beløbet i det foreløbige budgetforslag for 1992 og tre gange højere end beløbet i budgettet for 1991.

Det skal desuden bemærkes, at Rådet i forbindelse med de minibudgetter, der er knyttet til afsnit B5-1, under førstebehandling har fastsat samme beløb som Europa-Parlamentet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2645/91

af Luigi Vertemati, Franco Iacono, Pierre Carniti, Nereo Laroni, Maria Magnani Noya og Vincenzo Mattina (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(19. november 1991)

(92/C 78/111)

Om: Immigration og racisme

Begivenhederne i de seneste år har åbnet store muligheder for demokratiets udvikling, men de har også givet Fællesskabets lande og befolkninger nye og vanskelige opgaver. For at friheden, demokratiet, samarbejdet og freden fort-

sat kan være fremherskende, skal disse værdier være ufravigelige og dermed uforenelige med enhver form for intolerance, racisme og fremmedhad.

Demokratiets styrke er knyttet til princippet om solidaritet. På grundlag af disse overvejelser samt de allerede gennemførte undersøgelser i Fællesskabet og på baggrund af de alvorlige eksempler på intolerance og racisme i flere EF-lande, og særlig i Tyskland, bedes Rådet besvare følgende spørgsmål:

1. Agter det at indføre ordninger og i så fald hvilke, med henblik på i de tolv lande at oprette:
 - a) en fælles immigrationspolitik?
 - b) en fælles reaktion mod racismen, som repræsenterer ideologier, der allerede på tragisk vis er kommet til udtryk i Europa?
2. Mener det ikke, at det er nødvendigt at koordinere politikken for fællesskabslandenes politiorganer?
3. Har det til hensigt at ændre budgetstrukturen med henblik på at afsætte flere midler til social- og samarbejdspolitikken for at begrænse ulemperne i de forskellige EF-lande for alle de oprindelige eller indvandrede statsborgere samt fremme udviklingen i den tredje verden og integrationen af de personer, der er tvunget til at udvandre?

Svar

(17. februar 1992)

I forlængelse af den anmodning, Det Europæiske Råd fremsatte i Luxembourg, fik det på mødet i Maastricht forelagt

- en rapport om asyl og indvandring
- en rapport om Europol.

Det Europæiske Råd noterede sig rapporterne om indvandring og asyl, som på dets anmodning var udarbejdet af ministrene med ansvar for indvandring. Det finder, at rapporterne er et velegnet grundlag for foranstaltninger på dette område.

Det tilsluttede sig det arbejdsprogram og den tidsplan, der blev foreslået, og opfordrede ministrene med ansvar for indvandring til at iværksætte dem.

I henhold til det udkast til traktat om Den Politiske Union, som Det Europæiske Råd godkendte, åbnes der i

øvrigt mulighed for at overføre visse emner fra regerings-samarbejdet til Fællesskabets kompetenceområde.

Hvad angår samarbejdet mellem politimyndighederne gav Det Europæiske Råd sin tilslutning til, at der oprettes en europæisk politimyndighed (Europol), som i første omgang får til opgave at organisere udvekslingen af oplysninger på narkotikaområdet mellem de tolv EF-lande. Det Europæiske Råd pålagde TREVI-ministrene i samarbejde med Kommissionen at træffe foranstaltninger til en hurtig iværksættelse af Europol.

Derudover bestræber Fællesskabet sig på at fremme udviklingen i de lande, hvorfra indvandrere ofte kommer, navnlig ved hjælp af Lomé-konventionen og den generelle toldpræferenceordning.

Medlemsstaterne og Fællesskabet, for så vidt dette har de nødvendige beføjelser, bestræber sig ligeledes på at gennemføre den bedst mulige integration af de legale indvandrere i medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2664/91

af Hugh McMahon (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(19. november 1991)

(92/C 78/112)

Om: Socialpagten

Rådet bedes redegøre for resultaterne af drøtterne på Rådets (sociale anliggender) møde den 14. oktober 1991 om spørgsmål i forbindelse med Socialpagten, og meddele, hvornår denne sag igen vil blive behandlet i Rådet?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3111/91

af Yves Verwaerde (LDR)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 78/113)

Om: Kortfattet referat af Rådets samling den 6. november 1991 (socialministrene)

Kan Rådet offentliggøre et kortfattet referat fra Rådets samling den 6. november 1991 (socialministrene)?

Samlet svar

på skriftlig forespørgsel nr. 2664/91 og nr. 3111/91

(4. marts 1992)

1. På samlingen den 14. oktober 1991, som fortsatte den 6. november 1991,

— vedtog Rådet som A-punkt direktivet om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet

— gav Rådet sin tilslutning til to fælles holdninger med henblik på vedtagelsen af et direktiv om minimums-forskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser og et direktiv om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer; disse to fælles holdninger blev formelt vedtaget den 19. december 1991.

2. Rådet var ikke i stand til at behandle forslaget til direktiv om tilpasning af arbejdstiden på samlingen den 14. oktober/6. november 1991, men havde en indgående drøftelse heraf på samlingen den 3. december 1991.

Ved afslutningen af disse drøftelser kunne formanden konstatere, at delegationerne generelt kunne tilslutte sig den foreslåede kompromistekst, idet visse specifikke punkter dog endnu voldte nogle delegationer problemer, og to delegationer tog forbehold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2682/91

af Gerardo Fernández-Albor (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(19. november 1991)

(92/C 78/114)

Om: Mildere straffe til kvinder, der har slået deres ægtemænd ihjel

Visse myndigheder i USA overvejer i øjeblikket at åbne mulighed for mildere straffe til kvinder, der sidder fængslet for drab på deres ægtemænd.

I betragtning af de særlige omstændigheder, der plejer at spille ind i forbindelse med den slags forbrydelser, er det tanken, at visse omstændigheder skal kunne betragtes som formildende, som for eksempel uovervindelig angst eller andre psykiske problemer, der gør det rimeligt at tage de generelt strenge straffe for kvinder, der har begået disse strafbare handlinger, op til overvejelse.

Mener Rådet ikke, at det i lighed med visse amerikanske guvernørers fremgangsmåde vil være hensigtsmæssigt at nedsætte en EF-arbejdsgruppe, der skal fremkomme med forslag til en revision af strafferammen vedrørende kvinder, der har slået deres mænd ihjel, når der kan være tale

om formildende omstændigheder i væsentlig grad, således at de i henhold til lighedsprincippet får mulighed for en mildere straf, der tager hensyn til de omstændigheder, hvorunder den objektivt set forbryderiske handling er udført?

Svar

(4. marts 1992)

Det ærede parlamentsmedlems forespørgsel henhører ikke under Fællesskabets kompetence. Rådet kan derfor ikke tage stilling hertil.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2688/91

af Carlos Robles Piquer (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(19. november 1991)

(92/C 78/115)

Om: »Indvielser« af nybegyndere som strafbar handling

Den spanske statsadvokats beslutning for nylig om at anmode om at få gjort »indvielser« af nybegyndere strafbare, har igen afsløret det retlige tomrum i medlemsstaternes nationale lovgivning på dette område.

Ikke blot den ydmygende karakter ved disse »indvielser«, men også de til tider alvorlige fysiske skader, de medfører, indbyder til, at denne degenererede praksis én gang for alle fjernes fra vort sociale liv, vore arbejdspladser og uddannelsessteder, hvor den først og fremmest fungerer som en sikkerhedsventil for visse sociale gruppers voksende aggressivitet.

Mener Rådet ikke, at det med henblik på at afskaffe den omsiggribende og nedværdigende sociale praksis, som disse »indvielser« er udtryk for, er nødvendigt at tage initiativ til at gøre denne praksis strafbar, så den kommer med i de forskellige nationale retsfor skrifter som en strafbar handling, og der på den måde kan sikres beskyttelse af såvel den personlige værdighed som den fysiske integritet for potentielle ofre for denne dekadente sociale praksis?

Svar

(18. februar 1992)

Det tilkommer ikke Rådet at afgøre, hvorvidt »indvielser« skal gøres strafbare i henhold til medlemsstaternes nationale lovgivninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2707/91

af Brigitte Ernst de la Graete (V)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(21. november 1991)

(92/C 78/116)

Om: Import af kød fra USA til EF

Rådet har besluttet pr. 14. oktober 1991 at tillade import af fersk, okse- og svinekød fra godkendte amerikanske slagterier.

Hvilke garantier har Rådet for, at forbudet mod anvendelse af væksthormoner til opfødning af importeret kvæg overholdes?

Hvordan vil kontrollen hermed blive organiseret?

Svar

(4. marts 1992)

Rådet henviser det ærede parlamentsmedlem til det svar, som Rådets formand den 20. november 1991 gav på spørgsmål nr. H-1072/91.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2709/91

af Martine Lehideux (DR)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(21. november 1991)

(92/C 78/117)

Om: Spredning af AIDS-smitte ved blodtransfusion

Der henvises til den nylige skandale i Frankrig om spredning af AIDS-smitte til blødere ved blodtransfusion, en skandale, der kan karakteriseres som en forbrydelse mod menneskeheden, eftersom transfusionerne er blevet foretaget, selv om lægerne og de ansvarlige politikere vidste, at det drejede sig om inficeret blod, og at raske mennesker således fik indsprøjet sygdommen AIDS.

Kan Rådet bekræfte, at beholdningerne af donorblod i de tolv EF-lande er blevet undersøgt og destrueret, såfremt de var inficerede, og at personer, der modtager blodtransfusion, under ingen omstændigheder risikerer at blive smittet på denne måde i dag?

Svar

(4. marts 1992)

Rådet har i flere år beskæftiget sig med de særlige risici, der er forbundet med anvendelse af blod eller plasma fra

mennesker som råvarer i forbindelse med fremstilling af lægemidler.

I 1989 vedtog Rådet således et særdirektiv 89/381/EØF (1) om lægemidler fremstillet på basis af blod eller plasma fra mennesker med henblik på at forbedre beskyttelsen af folkesundheden.

Dette direktiv, som medlemsstaterne skal bringe i anvendelse fra 1. januar 1992 for nye lægemidler fremstillet på basis af blod eller plasma fra mennesker, og som inden den 31. december 1992 gradvis skal udvides til at omfatte allerede eksisterende lægemidler, pålægger en række regler — der skal finde samme anvendelse på offentlige eller private virksomheder samt på blod og plasma importeret fra tredjelande — som gør det muligt at give garanti for sådanne lægemidlers kvalitet, sikkerhed og effektivitet. Før producenten af lægemidler, der er fremstillet på basis af blod eller plasma fra mennesker, kan opnå tilladelse til markedsføring af sådanne lægemidler, skal han bevise, at han til stadighed er i stand til at garantere ensartethed mellem partierne, samt at der ikke foreligger specifik vira-kontamination.

Det skal desuden bemærkes, at den afgørelse om en handlingsplan (1991—1994) inden for rammerne af programmet Europa mod AIDS, som blev truffet af Rådet og af medlemsstaternes sundhedsministre, forsamlet i Rådet (afgørelse 91/317/EØF) (2), blandt foranstaltningerne til forebyggelse mod overførsel af HIV tager sigte på at »fremme bestræbelserne på at opnå selvforsyning i Fællesskabet med blodprodukter ... ved at fortsætte den indsats, der er sat i gang for at sikre risikofri blodtransfusion«.

På denne baggrund påhviler det ikke Rådet at besvare det spørgsmål, det ærede parlamentsmedlem har rejst, idet der er tale om at vurdere arten, indholdet og effektiviteten af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet, men i givet fald Kommissionen — for så vidt som spørgsmålet henhører under gennemførelsen af fællesskabsretsakter, som direktiv 89/381/EØF.

(1) EFT nr. L 181 af 28. 6. 1989, s. 44.

(2) EFT nr. L 175 af 4. 7. 1991, s. 26.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2716/91

af Herman Verbeek (V)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(21. november 1991)

(92/C 78/118)

Om: Landbrugshandelsforhandlinger og miljøet

Kan Rådet give udtryk for sin opfattelse af følgende forslag, som fremsættes i en åben skrivelse (20. juli 1991) fra en lang række ikke-statslige organisationer over hele verden til Dunkel, generalsekretær i GATT:

1. At der bør indføres en ubetinget klausul om sikring af fødevarerforsyningen i alle GATT-aftaler, som anerkender udviklingslandenes ret til at føre selvstændig politik i spørgsmål vedrørende produktion af hovednæringsmidler, især ved at anerkende en afgørende skelnen mellem støtteordninger der anvendes i nord, og som sikrer varig overproduktion og dumping af overskuddene på eksportmarkederne, og støtteordninger der anvendes i syd, og som øger selvforsyningsgraden, beskytter beskæftigelsen i landbruget og fremmer bevarelse af miljøet?
2. At alle aftaler bør give myndighederne mulighed for at gennemføre foranstaltninger med hensyn til at styre forsyningen med fødevarer og programmer for styring af landbrugsproduktionen for at begrænse produktionen ved at støtte mindre intensive produktionsformer?
3. At nationale eller statslige myndigheder bevarer retten til selv at træffe afgørelse i handelsspørgsmål vedrørende offentlig sundhed og miljøet, og at disse gennemfører de højeste internationale normer?
4. At der bør foreslås en ændring af GATT, således at traktaten hverken krænker nuværende eller fremtidige internationale miljøaftaler (f.eks. Montreal-protokollen, konventionen om klimaforandringer) eller nationale foranstaltninger med henblik på at forbedre miljønormerne?

Svar

(4. marts 1992)

Det tilkommer ikke Rådet at tage stilling til forslag, som fremsættes af ikke-statslige organisationer.

Rådet kan dog oplyse over for det ærede parlamentsmedlem, at de fleste af de spørgsmål, der henvises til, for øjeblikket indgår i landbrugsforhandlingerne under Uruguay-runden, uden at det dog på nuværende tidspunkt er muligt at sige noget om udfaldet heraf.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2727/91

af John Cushman (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(21. november 1991)

(92/C 78/119)

Om: Økonomisk overskudsdeling

Hvilke fremskridt har Rådet gjort i sin behandling af udkastet til henstilling om økonomisk overskudsdeling og medarbejdernes andel i virksomhedens udbytte (»PEPPER«), som Kommissionen stillede forslag om for nylig?

Svar

(4. marts 1992)

Det udkast til henstilling, som det ærede parlamentsmedlem nævner, behandles i øjeblikket i den kompetente arbejdsgruppe i Rådet, som vil udtale sig på en kommende samling.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2736/91
af Sotiris Kostopoulos (S)
til Det Europæiske Politiske Samarbejde
 (21. november 1991)
 (92/C 78/120)

Om: EF-borgernes stemmeret

Over 4 000 kvinder fra flere europæiske lande, gift med grækere, er bosat på øen Rhodos. Ifølge den internationale forening for Dodekaneserne ønsker disse kvinder at have medbestemmelse i samfundet, og derfor ønsker de at få stemmeret til kommunalvalgene.

Kan Kommissionen oplyse, hvor langt man er kommet med hensyn til løsningen af dette samfundsproblem for EF-borgere under Regeringskonferencens forhandlinger med henblik på Det Europæiske Råds møde i Maastricht?

Svar

(28. februar 1992)

Det spørgsmål, der rejses af det ærede medlem, falder uden for rammerne af Det Europæiske Politiske Samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2789/91
af Freddy Blak (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (22. november 1991)
 (92/C 78/121)

Om: Dødsfald blandt alkoholikere og rygere

Hvad har Rådet gjort de sidste tolv måneder for at nedbringe de 30 000 dødsfald blandt alkoholikere og 220 000 dødsfald blandt rygere inden for Det Europæiske Fællesskab?

Svar

(17. februar 1992)

1. I løbet af de seneste tolv måneder har Rådet, der er særdeles bevidst om de skadelige virkninger af tobaksforbruget og alkoholmisbruget i Fællesskabet, fortsat sit arbejde inden for rammerne af anden handlingsplan mod kræft, der omfatter perioden 1990—1994, og som er fastlagt i afgørelsen truffet af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer forsamlet i Rådet den 17. maj 1990 (*).

Rådet vedtog den 11. november 1991 en fælles holdning med henblik på vedtagelsen af et direktiv om ændring af direktiv 89/622/EØF om mærkning af tobaksvarer, der udbygger bestemmelserne for så vidt angår andre tobaksvarer end cigaretter og omfatter et forbud mod visse tobaksvarer, som indtages oralt.

Rådet vil desuden fortsætte arbejdet angående et forbud mod reklame for tobaksvarer på grundlag af Europa-Parlamentets udtalelse om det ændrede direktivforslag desangående, så snart det har modtaget udtalelsen.

2. For så vidt angår alkohol, vedtog Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer i 1986 (**) en resolution vedrørende alkoholmisbrug, men Rådet har endnu ikke fået forelagt forslag fra Kommissionen herom.

(*) EFT nr. L 137/90, s. 31.

(**) EFT nr. C 184/86, s. 3.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2855/91
af Ernest Glinne (S)
til Rådet for De Europæiske Fællesskaber
 (5. december 1991)
 (92/C 78/122)

Om: Narkotikahandel med basis i Den Dominikanske Republik

Byen San Francisco de Maonis (200 000 indbyggere) i Den Dominikanske Republik har i de senere år udviklet sig til et blomstrende centrum for narkotikahandelen. Denne handel har taget et sådant opsving, at byen er blevet kaldt »Narkotikabyen« (med henvisning til boligkvartererne, hvor levestandarden er stærkt stigende) eller Vestindiens Medellin. Denne handel, som først og fremmest er orienteret mod New York via Puerto Rico og Florida, skal ligeledes have forgreninger i Europa.

Hvad har Rådet foretaget sig eller agter det at foretage sig for at bidrage til at forebygge eller standse denne handel, og er den villig til at gøre ydelsen af forskellige former for bistand fra de europæiske lande (bilateral, multilateral og

Lomé IV) afhængig af, at de dominikanske myndigheder virkelig tilslutter sig et program for at bringe denne handel til ophør?

Svar

(17. februar 1992)

Rent generelt erindrer Rådet først og fremmest om, at Fællesskabet støtter de internationale aktioner med henblik på bekæmpelse af narkotikahandel; Fællesskabets undertegnelse af Wiener-konventionen af 1988 og indgåelsen heraf på Fællesskabets vegne den 22. oktober 1990 er et bevis herpå.

Fællesskabet sørger desuden for, at der i de aftaler, det indgår med tredjelande, indsættes bestemmelser vedrørende bekæmpelse af ulovlig handel med narkotika. Dette er bl.a. tilfældet i Lomé IV (artikel 159, litra k)).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 2858/91

af Ernest Glinne (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(5. december 1991)

(92/C 78/123)

Om: Truende økologisk katastrofe i områderne på den mellemamerikanske Stillehavskyst

Efter at de tætte skove på den mellemamerikanske Stillehavskyst er forsvundet, anvendes jorden til dyrkning af afgrøder, som i økologisk henseende er lidet hensigtsmæssige, i første række bomuld. Afgrøderne sprøjtes i uforholdsmæssig stor udstrækning med stadig kraftigere pesticider, navnlig fra luften, sprøjtningen antager et stadig større omfang og er lidet selektiv over for marker og afgrøder. Organiske chlorforbindelser, DDT, heptachlor og parathion er særlig farlige: organiske chlorforbindelser, som er forbudt i De Forenede Stater, overlever femten år i jorden, og det sker, at De Forenede Staters Food and Drug Administration forbyder importen af lægeligt betænkelige ladninger.

De store jordbesiddere i de pågældende lande, som vil opnå hurtige og store fortjenester og lader hånt om flora og fauna samt befolkningerne i området, og som ofte ligeledes er indifferente over for arbejdstagernes sikkerhed og sundhed, får navnlig disse sprøjtemidler fra multinationale selskaber med hjemsted i Europa (Bayer, Ciba-Geigy, Shell) eller andetsteds (Chevron, Stauffer, Hooker etc.). Situationen er ved at udvikle sig i katastrofal retning: allerede i 1960'erne og 1970'erne tegnede Mellemamerika sig alene for 40% af den nordamerikanske eksport af plantebeskyttelsesmidler, hvilket har givet området det privilegium at være førende i verden med

hensyn til forbruget pr. indbygger af plantebeskyttelsesmidler!

Vil Rådet behandle det pågældende spørgsmål og bidrage til et internationalt program med henblik på et forbud mod farlige plantebeskyttelsesmidler, tilvejebringelse af en ligevægt mellem afgrøderne med henblik på en bæredygtig udvikling og en gradvis retablering af økosystemerne, navnlig ved at man tager alternative midler til beskyttelse af de dyrkede arealer i anvendelse?

Svar

(4. marts 1992)

1. I det ærede parlamentsmedlems forespørgsel, der angår en problematik, der rækker langt videre end blot den mellemamerikanske Stillehavskyst, henvises der dels til forbuddet mod visse farlige stoffer, dels til Fællesskabets bidrag til alternative udviklingsmåder, der er mere miljøvenlige.

Med hensyn til det første aspekt henvises det ærede parlamentsmedlem til Rådets svar på hans skriftlige forespørgsler nr. 2337/91 og nr. 2533/91, hvori det anføres, hvilke bestemmelser Rådet har vedtaget for i givet fald at forbyde farlige stoffer.

2. For så vidt angår det andet aspekt tilkommer det ikke Rådet at tage stilling til den enkelte stats udviklingsmåde (selvcentreret eller ikke), er det imidlertid klart, at Rådet ikke har afventet et internationalt initiativ, før det, navnlig til gavn for AVS-staterne, som det endnu en gang er understreget i det meget vigtige afsnit om miljø i Lomé-IV, har iværksat en strategi for udviklingsbistand, hvori det erkendes, at miljø og udvikling hænger sammen, og som fremmer rationel anvendelse af naturressourcerne, navnlig med hensyn til brug af pesticider og andre farlige stoffer.

3. Specielt med hensyn til Mellemamerika kan der erindres om, at det af de retningslinjer for samarbejdet med udviklingslandene i Latinamerika og Asien for 1990'erne, som Rådet vedtog i begyndelsen af 1991, klart fremgår, at miljøet udgør et af de syv hovedområder for det finansielle og faglige samarbejde.

Fællesskabet skal således sammen med udviklingslandene i Latinamerika og Asien indlede en dialog om miljøpolitikken (på nationalt, regionalt og internationalt plan) samt om strategierne for og midlerne til iværksættelse heraf.

Ifølge Rådets retningslinjer skal 10% af de finansielle midler til samarbejdet med udviklingslandene i Latinamerika og Asien anvendes til miljøbeskyttelse, navnlig beskyttelse af den tropiske skov.

Det er særlig vigtigt at få løst visse lokale problemer, bl.a. overudnyttelse af naturressourcerne.

4. Endelig kan det mere specielt nævnes, at Rådet (miljø) på samlingen den 12. december 1991 nåede til enighed om en forordning om udførsel fra og indførsel til Fællesskabet af visse farlige kemikalier. Rådet har også vedtaget retningslinjer for det videre arbejde med forbedringen af De Forenede Nationers Konference om Miljø og Udvikling (UNCED), der afholdes den 1. til 12. juni 1992 i Rio de Janeiro, og som navnlig skulle føre til udvikling af internationale retsinstrumenter til beskyttelse af de tropiske skove.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3013/91

af Victor Manuel Arbeloa Muru (S)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(13. januar 1992)

(92/C 78/124)

Om: Harmonisering af asylpolitikken

Vil Rådet se nærmere på det forslag, Italien for nylig fremsatte på mødet i Haag (18. september 1991), om EF-harmonisering af medlemsstaternes asylpolitik samt oprettelse af et fælles organ, der skal vurdere udviklingen i indvandringen?

Svar

(4. marts 1992)

På samlingen i Maastricht fik Det Europæiske Råd af ministrene med ansvar for indvandring forelagt en rapport om indvandrings- og asylpolitikken.

Det Europæiske Råd gav sin tilslutning til det fastlagte arbejdsprogram og den fastlagte tidsplan og opfordrede ministrene med ansvar for indvandring til at gennemføre disse.

Hvad særlig asylspørgsmålet angår fremgår det af den ovennævnte rapport, at der skal foretages en undersøgelse af, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at tilnærme medlemsstaternes politikker til hinanden.

Desuden gav Det Europæiske Råd sin tilslutning til udkastet til Traktaten om Den Politiske Union, hvori asylpolitikken nævnes som et af de områder, der af medlemsstaterne anses for at være spørgsmål af fælles interesse.

Der foreligger et udkast til erklæring fra medlemsstaterne om, at de i begyndelsen af 1993 vil vedtage en fælles aktion med sigte på at harmonisere visse aspekter af asylpolitikken.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3053/91

af Carles-Alfred Gasòliba I Böhm (LDR)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(13. januar 1992)

(92/C 78/125)

Om: Optagelse af katalansk i Lingua-programmet

Agter Rådet på baggrund af Europa-Parlamentets beslutning af 11. december 1990 (A3-0169/90) ⁽¹⁾, i hvilken det henstillede, at katalansk medtages i Lingua-programmet, og på baggrund af revisionen af dette program i 1992, at medtage katalansk i Lingua-programmet i juli 1992?

⁽¹⁾ EFT nr. C 19 af 28. 1. 1991, s. 42.

Svar

(4. marts 1992)

Rådet har ikke fået forelagt noget forslag fra Kommissionen om medtagelse af katalansk blandt de sprog, der er angivet i LINGUA-programmet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 3129/91

af Adrien Zeller (PPE)

til Rådet for De Europæiske Fællesskaber

(24. januar 1992)

(92/C 78/126)

Om: Istanbul-konventionen om konkurstilstælde

Jeg vil gerne henlede Rådets opmærksomhed på den europæiske konvention om visse internationale konkursmæssige aspekter, der er blevet udarbejdet i Europarådets regi og blev åbnet for undertegnelse og/eller undertegnet den 5. juni 1990 i Istanbul.

I betragtning af bestemmelserne i Rom-Traktatens artikel 220, sidste led, og i betragtning af at Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 ikke finder anvendelse på konkurrencer, ville det da ikke være hensigtsmæssigt, at de tolv EF-stater snarligt undertegnede og/eller ratificerede ovennævnte Istanbul-konvention?

Ville det ikke være hensigtsmæssigt, at Rådet traf afgørelse herom?

Svar*(4. marts 1992)*

Ifølge artikel 220, sidste led, i Traktaten skal medlemsstaterne i det omfang, det er nødvendigt, indlede indbyrdes forhandlinger for til fordel for deres statsborgere at sikre forenkling af formaliteter vedrørende gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser.

Istanbul-konventionen, som er indgået i Europarådets regi, kunne være et middel til at opnå dette mål, selv om

de forhold, den dækker, er begrænsede, medens dens geografiske dækningsområde kunne række ud over Fællesskabets område.

Det ærede parlamentsmedlem gøres imidlertid opmærksom på, at Rådet har et nyt konventionsudkast om konkurser, som bygger på artikel 220 i Traktaten, til behandling, samt på at hvis denne konvention, som der er grund til at forvente, bliver indgået i løbet af relativ kort tid, vil den til fulde tilgodese det mål, der er fastsat i artikel 220, sidste led.